

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ
ΤΟ
1956

Σ' αυτό
τό τεύχος :

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ **ΜΑΙΡΥΛΙΝ ΜΟΝΡΟΕ**

Πώς από όρφανό φτω-
χοκόριτσο έγινε γόησ-
σα του Χόλλυγουντ

ΜΙΚΡΟΙ ΚΗΠΟΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Πώς θα κάνετε να ανοίξουν
ώραία λουλούδια της έπο-
χης στην κάμαρά σας

Σ' αυτό
τό τεύχος

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Έκδοτης «Ε. ΓΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ»

Διευθυντής: Ε. Χ. ΓΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ | Αρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 34 και Ήπικράτους, Τηλ. 614-047
Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555 Τηλέφ. πιαστηρίων 26-343
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΒΡΑΔΥ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Η ΟΜΟΡΦΗ κυρία γελοῦσε δυνατά, κομπανιστά, θεότρολλα. Γέλια, γέλια άστέρινα, γάργαρα, σαν τὸ ξάστερο νερό, πού αναδύεται απ' τὴν πηγὴ, σαν πίδακας πού κατακυλάει στὴν πλαγιά τοῦ βουνού, παρσσύροντας τὰ δασυλάκια καὶ τίς πέτρες. Θά νόμιζε κανένας πὺς τὴς γαργαλούσαν τίς πατούσες καὶ ξεκαρδίζονταν μ' ἕνα γέλω, πού δὲν ἦταν μόνο ξέσπασμα χαράς. Δὲν εἶχε μόνο τὴν κροστάλλινη διαύγεια τοῦ κεφαίου. Εἶχε καὶ τοὺς χαμηλοὺς τόνους τὴς προκλητικότητος, εἶχε καὶ τίς σκοτεινὲς ἀποχρώσεις τοῦ θηλυκοῦ πειρασμοῦ, πού προκαλεῖ καὶ ὑπόσχεται καὶ ὑπονοεῖ. Ἀστραφετε ὁλόκληρη, σαν ἕνα πυρακτωμένο, πολύτιμο μέταλλο καὶ τὸ γέλιο ἀκτινοβολοῦσε γύρω τὴς σὰ μιὰ χρυσὴ βροχὴ ἀπὸ «ἡχητικὰς» σπίδες. Ὅλο τὸ χαρούμενο ντεκόρ τῆς πρωτοχρονιάτικης βραδυᾶς εἶχε πέσει μπροστά τῆς, σὲ δεύτερο πλάνο. Τὰ κλωνάρια τῶν γκῦ, τὰ πολύχρωμα μπαλόνια, τοὺς μικροὺς χάρτινους ἀγιοβάσιληδες — κανεὶς δὲν τοὺς πρόσεχε. Ἡ ζεστὴ ἀτμόσφαιρα ἦταν ποτισμένη ἀπὸ τὴν μαγνητικὴ τὴς γυναικότητος. Κάποιος νεαρὸς τὴν κύτταξε παραξενεμένος. Ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους καὶ μάζεψε τὰ φρύδια τοῦ σὲ φευγαλέο συλλογισμό.

— Τί συμβαίνει; τὸν ρώτησε ὁ πολυπείρος κύριος τῆς παρέας.

— Μὰ δὲν τὴ βλέπετε; Γιὰ μένα πού τὴν ξέρω ἐδῶ καὶ τόσους μῆνες, εἶναι ἀπόψε, πραγματικὴ ἀποκάλυψις αὐτῆς ἡ γυναίκα!

— Ἀποκάλυψις εἶπες; Σὲ τί πράγμα;

— Μὰ... στὴ θηλυκὴ ἀκτινοβολία πού σκορπίζει!

— Δηλαδή, ὡς τώρα, τὴν ἤθερες ἀλλοιώτικη;

— Πολὺ ἀλλοιώτικη! Δηλαδή, πάντα τὴς ἦταν ὡραία γυναικία, φανταχτερή, ἐντυπωσιακή. Ἀλλὰ καὶ... σεμνή. Συμμεταξέμενη. Λές καὶ ντρεπόταν κ' ἡ ἴδια, γιὰ τὴ «θορυβώδη» ὁμορφιά μὲ τὴν ὁποία τὴν ἐπροίκισεν ὁ Δημιουργός, φρόντιζε νὰ περῶν ὅσο τὸ δυνατόν πρὸς ἀπαρατήρητη. Καμουφλάρισμα ὁμορφιάς ἦταν τὸ ντύσιμό τῆς. Χαμηλοὶ οἱ τόνοι τῆς φωνῆς τῆς. Καὶ τὸ γέλιο τῆς

δειλὸ, σιγανό, μόλις πού ν' ἀκούγεται ἀπὸ τὸ συσκυλλητὴ τῆς. Ἐνῶ ἀπόψε... πῶ, πῶ, πῶ!

— Ὁ πολυπείρος κύριος ἀναψέ τσιγάρο.

— Ἀπόψε χαλαεῖ... κόσμος. Ἐ; ρώτησε.

— Μὰ δὲν τὴ βλέπετε; Προκλησι, πειρασμοῦ! Ἡ Μαίριλιν Μονρόε στὸ «Ἐφτά χρόνια φαγούρα», εἶναι ὑπόδειγμα... σεμνότητος μπροστά τῆς! Ἀμέτρητα διαβολάκια τῆς ἀμαρτίας ξεπηδοῦν ἀπὸ τὸ «εἶναι» τῆς καὶ τραβᾶνε τὴ σκέψι σὲ πρὸς τὰ... καζάνια τῆς Κολάσεως!

— Ἀναψε κ' ὁ νεαρὸς κύριος τσιγάρο καὶ ξεναίει:

— Ἀνεξήγητο... ἀνεξήγητο! Πῶς ἄλλαξε σὲ μιὰ μέρα!

— Ὁ ἄλλος, ὁ πολυπείρος κύριος, χαμογέλασε αἰνιγματικά. Πέρασε τὸ χερί τοῦ στὸ μπράτσο τοῦ νεαροῦ καὶ τὸν παρέσυρε πρὸς τὴν δεξιάντα.

— Θὰ σοῦ φανῇ πολὺ παλὺ παράξενο, ἀν' σου πῶ, ὅτι αὐριο θὰ τὴν δῆς καὶ πάλι... ἀγνώριστη;

— Δηλαδή, θές νὰ πῆς, πῶς... θ' ἄλλαξαι καὶ πάλι;

— Ἀκριβῶς!

— Καὶ θὰ ξεαναγίνῃ ὅπως ἦταν; Ὅπως τὴν ἤξερα ὡς τώρα;

— Καὶ πάλι... ἀκριβῶς!

Σοβαρὲς δυσπιστίες γκρομιατσάραν τὸ πρόσωπο τοῦ νεοῦ.

— Σὰ νὰ μὴν τὸ πολυπιστεύω! εἶπε.

— Θὰ τὸ... δῆς καὶ θὰ τὸ... πιστέψης!

— Δηλαδή, τ' εἶναι ἐκεῖνο, πού τὴν κάνει ν' ἄλλαξαι ἀπόψε; Τῆς συνέβη καὶ πολὺ εὐχάριστο καὶ τόρριξε ἔξω;

— Δὲν τὸ φαντάζομαι!

— Μήπως θέλει νὰ πικάρῃ κάποιον ὑποψήφιο ἐκλεκτὸ τῆς καρδιάς τῆς;

— Ὅτε κ' αὐτὸ τὸ βρίσκω πολὺ πιθανόν!

— Τότε... τί ἄλλο μπορεῖ νὰ τῆς συμβαίνει;

— Ὁ πολυπείρος ἔσφιξε πρὸς δυνατὰ τὸ μπράτσο τοῦ νεαροῦ καὶ τοῦ ψιθύρισε πολὺ σιγὰ στ' αὐτή:

— Εἶναι ἡ ἐπίδρασις τῆς... Πρωτοχρονιάς!

— Σοβαρολογεῖς;

— Ποτέ δὲν ἦμουν σοβαρότερος. Αὐτὸ τὸ βράδυ τῆς Πρωτοχρονιάς, εἶναι ἕνας περίεργος μουσικοσυμβούλος, πού κάνει κουβεντούλα μὲ τὴ γυναίκα καὶ

τῆς λέει πράγματα πολλὰ, πρὸς γίματα παράξενα, πού καμιά ὥρα καταπνέει κ' ἐπικίνδυνα. Καὶ τὶ δὲ λέει, ἀλήθεια, αὐτὸ τὸ βράδυ τῆς Πρωτοχρονιάς στὴν ὁμορφὴ γυναίκα, πού ἡ μεστὴ καλλονὴ τῆς ἔχει φτάσει σὲ πλήρη ὁριμότητα! «Ἀπόψε, τῆς λέει, πέρασε κ' ἄλλος ἕνας χρόνος. Ἄλλος ἕνας ὁλόκληρος χρόνος! Μέσα στὰ μαλλιά σου ἀνακαλύπτεις κίτλας τίς πρώτες λευκὲς τρίχες. Τώρα εἶναι λίγες κ' ἀδιόρατες. Σὲ λίγο θὰ γίνουν πολλές. Καὶ τότε πιά, ἡ γυναικία πού ὑπορῶσες νὰ σκορπίσης ὡς τώρα, ἀν' ἤθελες, δὲν θὰ ὑπάρχει! Σήμερα σοῦ προτείνουν τὸν ἔρωτα καὶ τὸν ἀποφύγετε, γιὰτί οἱ προσφορὲς εἶναι πολλές, ἀμέτρητες. Σὲ λίγο, θὰ προσπαθῆς νὰ προκαλέσης μιὰ προσφορά καὶ δὲν θὰ τὸ κατορθώσης! Ἀλήθεια πόσο γρήγορα πέρασε κ' αὐτὸς ὁ χρόνος! Ὅτε πού πρόλαβες νὰ τὸν καταλάβῃς. Κι' ὅμως ἐπέρασε! Αὐτὸ εἶναι γεγονός, γιὰτί ἀπόψε γιορτάζεις τὸ τέλος τοῦ! Καὶ αὐριο; Αὐριο τὰ πράγματα θὰ εἶναι κάπως ἀλλοιώτικα. Ἐκεῖ πού σκορπίζεις τὴ γυναικία, θὰ προκαλῇ τὸν σεβασμό! Ἡ σαγήνη τῆς ἀστραφτερῆς ματιᾶς δ' ἀντικατασταθῇ μὲ τὴν ἀδιαφορία πρὸς τ' ἀσπρα μαλλιά. Καὶ τότε θὰ εἶναι πολὺ ἀργά. Γι' αὐτὸ μὴ χάνῃς καιρὸ. Ὁ

χρόνος πέρασε. Ἄν πρόλαβες, πρόλαβες!» Κάτι τέτοια λόγια ἔρχεται καὶ ψιθυρίζει ἡ βραδυὰ τῆς Πρωτοχρονιάς στὸ αὐτὴ τῆς γυναικίας, μὲ τὴ μεστὴ ὁμορφία. Λόγια πού διαδέχονται κάποια λογικὴ βάση καὶ, πού γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνα.

— Ἐπικίνδυνα γιὰ τὴν ἑδία τὴ γυναικία;

— Καὶ γιὰ τὴ γυναικία καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους. Ἡ βραδυὰ τῆς Πρωτοχρονιάς εἶναι, ψυχολογικά, ἕνας τρομερὸς συμβαχὸς τῆς ἀμαρτίας. Ἡ μόνη ἀδυναμία τῆς εἶναι ὅτι δὲν κρατᾷ πολὺ. Λίγες ὥρες, γεμάτες ἀπ' αὐτὰ τὰ περίεργα ἐξοπλάσματα τῶν γέλιων τῆς γοητευτικῆς κυρίας, πού ἀπασχολεῖ ἀκόμα ὁλόκληρο τὸ σελόνο καὶ τὸ ἀντρίκο ἐνδιαφέρον. Αὐριο θὰ πᾶν νὰ ἡχῇ στ' αὐτὴ τῆς τὸ ἀπατηλὸ ψιθύρισμα. Καὶ τότε ἡ κυρία θὰ ἐπιστρέψῃ στὴ βάση τῆς. Θὰ ξεαναδοῇ τὸ φυσικὸ τῆς ταμπεραμέντο. Θὰ ξεαναμῇ τὸ περὶ τῆς. Καὶ σὺ, θὰ τὴν ξεαναδοῇ ἴδια, ὁλόγεια, ὅπως τὴ γνώριζες μέχρι τώρα... Ἡ ΠΕΡΑΣΤΙΚΗ

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»
ΕΥΧΕΤΑΙ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

Γνωριστήκανε τυχαία
σὲ μιὰ τράπουλα, θαρρῶ:
φάντης κούπας, ὁ...ἐκεῖνος
καὶ αὐτὴ...ντάμα κορό!
Ἀρχίζει ὁ καινούργιος χρόνος
καὶ καιγόταν ὁ ντουινιάς,
ἦταν βράδυ, σαν κ' ἀπόψε,
— μιὰ βραδυὰ Πρωτοχρονιάς!

Τὸν μεθύσανε, νομίζω,
τὰ ματάκια τῆς τὰ γκοῖ
κ' ἔτσι πέσανε, σὲ λίγο,
στὴς Ἀγάπης τὸ γκοῖ
(γκοῖ
καὶ ὁ φάντης ταμπημέ
νος),
ὅσο νᾶναι, στὰ γερά
τῆς μουμουρίσε στ' αὐ
(τάκι,
χίλια λόγια φλογερά.

Μὲ τὸ ἀνάλογο τὸ πάθος
τοῦ ἐμίλησε κ' ἡ ντάμα
κ' ὠρκιστήκανε τὴ ζωὴ
(τοὺς
νὰ τὴ ζήσουνε ἀντάμα
μιὰ καὶ γίνηκαν ὁ φάντης
τῆς καρδιάς τῆς τὸ ἀγρόι
καὶ τὸ ἀχώριστο «ἀνφάν»
(τῆς.

Ἀλλὰ πέρασε τὸ βράδυ
τῆς τρελλῆς Πρωτοχρονιάς
καὶ ξεανάβε τὸ ρυθμὸ τοῦ,
τὸν πεζὸ τοῦ, ὁ ντουινιάς
καὶ ὁ φάντης ποῦχε χάσει
κάπως ἀξάφνα τὴ ντάμα
μὲ τὸν...ρήγα τὸν μπαστοῦνι
τὴν ξετρούπωσεν ἀντάμα!
Ὁ καυμένος μας ὁ φάντης...
Τί μεγάλο, ἀλήθεια, πλῆγμα!
Τί φοουρτοῦνα στὸ μυαλό τοῦ,
καὶ τί σόλος καὶ τί ρήγμα!
Ἐλπισμένησεν ὁ δόλιος
(ἄχ, τ' ἀνόητα παιδιὰ!)

τῶς, μοιραία, κ' ἄθ' ἐντάμα
ἔχει...χάστινη καρδιά!

Μπακ.

★ Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ

★ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΚΟΛΥΝΟΣ

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

ΙΠΠΟΤΕΣ

χωρίς... λουτρό!

Η Αυτοκράτειρα της Ρωσίας πλενόταν με... λαρδί και θούτυρο και η Βασίλισσα Έλισάβετ έκανε μπάνιο μόνο μία φορά το μήνα!

Η ΕΛΛΕΨΙ του σαπουνιού ήταν εκείνη που έκανε τις περίφημες καλλόνες του μπάνιου μέσα σε νερό! Η Κλεοπάτρα και η κυρία γτε Μαιντενόν προτιμούσαν το χρυσόσαπούνι της Σκωτίας, η βασίλισσα Έλισάβετ έκανε μπάνιο μέσα σε χυμό από σπιμύνη φράουλας.

Το σαπούνι, η βάση της σύγχρονης καθαριότητας, ήταν, πριν από εκατό χρόνια, ένα ακριβό και βαρείο άρωματισμένο καλλυντικό. Ύστερα, ένας Γερμανός χημικός έφευρε μία μέθοδο κατασκευής του σαπουνιού με βράσιμο, και από τότε άρχισε η μαζική παραγωγή του τόσο απαραίτητου αυτού οικιακού είδους.

Το λάιπας, η βάση αυτή του σαπουνιού, χρησιμοποιείται, επί πολλούς αιώνες, ως φέος του. Η αυτοκράτειρα Άννα της Ρωσίας πλένονταν με λαρδί και θούτυρο, στις Μεσογειακές χώρες, το ελαιόλαδο έσκαπώ.

Η ρυπαρότης απεμακρύνει από τους ανθρώπους μόνον όταν πραγματικά νατός ο έφοδιασμός των σπιτιών με άφθονο στις πιο πολιτισμένες Δυτικές χώρες της Ευρώπης, το πλύσιμο—τόσο των σωμάτων, όσο και των οργάνων—ήταν κάτι που σπάνια κάποιος σκενόταν.

Η πρώτη βασίλισσα Έλισάβετ έκανε μπάνιο μία φορά το μήνα, ενώ η Βικτωρία προτιμούσε το μπάνιο ως τη μέση.

Ο Γεώργιος ΙΙΙ της Αγγλίας προτιμούσε το μπάνιο στη θάλασσα. Υπάρχει μία άρραναθήκη στην ενδομήνη παραθαλάσσια συντροφιά, γύρω από τη μέση των όγκων δώδε κοστούμιών του μπάνιου τους φορούσαν ματα: «έκοντ σέβη δη Κινγκ!» Όταν η όρχηστρα ακολούθησε πάνω σε ένα σκάφος, παίζοντας τον Έθνικό ύμνο!...

Αν και ένας βασιλιάς μπορούσε να έχει τις βασιλικές επιθυμίες του, η «καλή κοιμήνια» της εποχής εκείνης περιφρουρούσε τα έκαναν μπάνιο... στα σπιτία, μέσα σε πισίνες, σύμφωνα με τη μόδα.

Το μπάνιο άρχισε πριν από το «μπρέκ-μακρυνά» ποδηρής, και πολυτελή κοστούμια λα οικιακά λουτρά, εξαμηνές μέσα στα μεγάλα έβχε βάθος περίπου 90 εκατοστών. Εκεί τας πειράγματα, και φιλοφρονήσεις.

Οι άνδρες φορούσαν τις περούκες τους και οι γυναίκες είχαν χτενισμένα τα μαλλιά τους σύμφωνα με την τελευταία μόδα. (Το κεφάλι ουδέποτε έμπαινε μέσα στο νερό!) Πολλοί μάλιστα είχαν κοντά τους και νεμικούς επιπλέοντας δίσκους, δεμένους στη μέση τους, και έπάνω στους οποίους ακουμπούσαν βεντάλιες και ταμπακιέρες με καπνό.

Τα πραγματικά οικιακά λουτρά έκαναν την εμφάνισή τους μόνον όταν το νερό έφθασε στα σπιτία με τις σωληνώσεις. Μερικά από τα πρώτα μπάνια είχαν σχήμα σαν παπουτσιού, και μία έστια φωτιάς που υπήρχε κάτω από το μπάνιο και ζέστανε το νερό.

Στην εποχή μας, στις Ηνωμένες Πολιτείες βρίσκονται τα 95% των λουτρών που υπάρχουν στον όλο τον κόσμο. Αλλά τα

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ

ΤΟΥ 1956

Πολλοί από τις φίλες και τους φίλους μας έχουν δνόματα γνωστά, συνηθισμένα, που δλοι ξέρουμε τη μέρα που γιορτάζονται. Άλλοι όμως πάλι είναι θαφτισμένοι με το όνομα κάποιας—περισσότερο ή λιγώτερο—αγνωστές. Άγίας ή Άγιου, που συνήθως μόνον η ενδιαφερόμενη ή ο ενδιαφερόμενος ξέρουν ποιά μέρα γιορτάζει. Για να σας δώσουμε την ευκαιρία να θυμηθείτε τη γιορτή τους, και να τους εύχηθείτε—μ' ένα μικρό δωράκι ή, έστω, και μ' ένα απλό τηλεφώνημα—σας δίνουμε και φέτος έδω ένα πλήρες εορτολόγιο του 1956. Δεν έχετε παρά να σημειώσετε στο καρτέ σας τις ημερομηνίες που γιορτάζουν οι φίλες και οι φίλοι σας. Το να θυμηθείτε τη μέρα που θα γιορτάζουν, έστω και αν το όνομά τους είναι από τα πιο σπάνια—Μερόπη ή Νικήτας, π.χ.—θα σας κάνουν πιο αγαπητή στον κύκλο σας.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	ΜΑΪΟΣ	ΙΟΥΝΙΟΣ
1 Βασίλειος.	5 Ελισίη.	5 Δωροθέα (Ντόλμ, Δάω, Δάω).
2 Μερόπη.	9 Χριστόφορος.	8 Καλλιόπη.
6 Φώτης, Φανή.	6 Λαυρέας.	29 Πέτρος-Παύλος.
7 Ιωάννης, Ιωάννα.	6 Λαυρέας.	30 Απόστολος.
9 Ευστάσιος (Στράτος).	11 Ζωή, Πηνή.	ΙΟΥΛΙΟΣ
17 Αντώνιος.	13 Θωμάς.	1 Κοσμάς, Δαμιανός.
18 Αθανάσιος.	14 Ισίδωρος.	8 Κοσμάς, Δαμιανός.
20 Εύθυμιος.	18 Ιουλία.	7 Κυριακή.
24 Ξένη, Πολυξένη.	21 Κώστας, Έλενη.	11 Όλγα.
25 Γρηγόριος.	30 Ναταλία, Νάτα.	14 Ιωσήφ.
26 Ξενοφών.		15 Ιουλία.
28 Χάρις.		17 Μαρίνα.
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ		20 Ηλίας.
1 Τρύφων.		22 Μαγδαληνή, Μαρκέλλα.
2 Υπαπαντής (Υπατία, Παναγιώτης, Δέσποινα).		24 Χριστίνα.
3 Συμεών.		26 Παρασκευή, Παρασκευάς.
8 Μάρθα.		27 Παντελεήμων, Παντελής.
10 Χαράλαμπος.		
11 Βλάσιος.		ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
26 Φωτεινή.		6 Σωτήρης.
ΜΑΡΤΙΟΣ		15 Μαρία, Δέσποινα, Παναγιώτης.
1 Εύδοκία (Εύδοξια, Ντόξια).		27 Φανούριος.
2 Εύβαλτα.		30 Αλέξανδρος.
17 Αλέξιος, Αλεξία.		ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
24 Θεόδωρος (Θεοδόρα, Ντόρα).		9 Ιωάννης, Άωα.
25 Εύαγγελος (Ευαγγελία, Άγγελος κλπ.).		14 Σταύρος.
ΑΠΡΙΛΙΟΣ		
6 Ευθύμιος.		
15 Λεωνίδα.		
16 Νίκη.		
19 Σακράτης.		
23 Γεώργιος, Γεωργία.		
24 Έλισάβετ.		
28 Λάzarος.		
29 Μάρκος, Ιάσων.		

πρώτα σχέδια του συγχρόνου λουτρού κατασκευάσθηκαν στην Αγγλία, στις αρχές του αιώνα μας.

Ο Λουδοβίκος ΙΔος έβρεχε κάθε πρωί το πρόσωπο και τα χέρια του με μία υγρή πετσέτα, και βουτούσε τα δάχτυλά του σε ένα μπολ με νερό ύστερα από κάθε φαγητό. Αυτή ήταν η τυπική διαδικασία καθαριότητας ενός ευγενούς την εποχή εκείνη.

Θα ρωτήσετε, όμως, πολύ δικαιολογημένα, οι άνθρωποι αυτοί, αφού δεν πλενότουσαν, δεν βρωμούσαν; Βρωμούσαν και παραβρωμούσαν, εξουδετερώνων όμως τη δυσωμία τους με βαρεία άρώματα. Τα άρώματα εκείνη την εποχή ήταν ακριβότατα, γιατί τα έφερναν κατ' ευθείαν από τις ανατολικές χώρες, δεν μπορούσε δε ο καθένας να τα προμηθευτεί. Τα άρώματα όμως δεν μπορούσαν να καλύψουν και τη βρωμική εμφάνισή κι' έτσι οι βασιλιάδες και οι άρχοντες εκείνης της εποχής έδιναν την εντύπωση ανθρώπων που ζούσαν χωρίς κανένα μέσο πολιτισμού.

ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΣ

Κάποιοι «Άγγλος δικαστής φημύσαν για τα αστεία του. Κάποτε, κατά την διάρκεια μίας δίκης, κάποιον από τους υπαρκτούς, ένας γάιδαρος, λέγοντας του: «Μη λείπει το δικηγόρο, δεν έβρω τί να πρωτακούσω».

Ο δικηγόρος χαμήλωσε τον τόνο της φωνής του. Δεν χώνεψε όμως το «Επειτα από λίγη ώρα, ο δικαστής πάλι τα γκαρίσματα. Τό γαϊδούρι κηρύχθηκε, κύριε πρόεδρε, έπρε δε δικηγόρος. Η αίθουσα αυτή έχει καταπληκτική ήχω!...».

ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ: Είναι ο άνθρωπος που οδηγεί στον τάφο.

ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ: Είναι αυτός που διανύει σε πέντε λεπτά

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΣΤΑ ΚΛΑΔΙΑ ΤΟΥ ΔΕΝΤΡΟΥ

ΓΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΛΕΝΕ πως η νύχτα της Πρωτοχρονιάς, είναι η μεγαλύτερη νύχτα, που συμβαίνουν, ακόμα και θαύματα! Λοιπόν, μία τέτοια νύχτα συνέβησε παρ' ότου και, συνεπώς, δεν έχετε κανένα δικαίωμα να την αμφισβητήσετε και να την αποκαλέσετε παρόδοξη ή απίθανη. Τα πρόσφατα της σκηνής είναι δύο. —Ο κούκλος κι' η κούκλα— σκαρφαλωμένα σε δυο γειτονικά κλαδιά του πρωτοχρονιάτικου δέντρου. Η κούκλα... —Πώς να σας την περιγράψω; Είναι μία εκούκλος πραγματική. Με πικάντικη μυτίτσα, με κόκκινα χείλια, με φλογερά μάτια, πονηρή, χαριτωμένη, έλκυστική και προκλητική σαν... γυναίκα! Ο κούκλος πάλι, νεαρός κι' έρωτευμένος. Έχει τον πυρετό στο βλέμμα, την αγωνία στη φωνή κι' όλο μιλάει στην κούκλα κι' όλο κάτι της λέει, πότε ψιθυριστά, πότε φωνητά, πότε ήρεμα, πότε άγρια, άλλοτε τρυφερός και παρ' όλη την κατάσταση, άλλοτε θάνατος κι' απειλητικός. —Σάν... σαν αληθινός έρωτευμένος νεαρός. Η αγάπη τους είναι παλιά, δεν είναι πρόσφατη. Έχει—σκεφθείτε!— ιστορία μιάς δόκλισης πρωτοχρονιάτικης νύχτας. Μιάς νύχτας γεμάτης αγωνίας, γκρίνιες, θυμούς και καυγάδια.

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ (με σοβαρότητα καθηγητού των «εισθηματικών προβλημάτων»): «Αν ήξερα καλά το παρελθόν σου, αν μου έλεγες με ειλικρίνεια την περασμένη ζωή σου, θα μπορούσα να κατασταλάξω σε συμπεράσματα για τον χαρακτήρα σου κι' επομένως να κατοχυρώσω καλύτερα το μέλλον μας...»

Η ΚΟΥΚΛΑ: Διπλά; Πώς το έννοεις αυτό;

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ: Δεν το καταλαβαίνεις; Δεν το νοιώθεις πώς είναι φυσικό ν' αγωνιζώ για το μέλλον;

Η ΚΟΥΚΛΑ: Και για ποιό λόγο, παρακαλώ;

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ (με πόζα «πρόφεσσορας»): «Όταν κανείς αγαπά μιάν όμορφη γυναίκα, δεν μπορεί ποτέ να είναι ήσυχος. Κυκλώνεται από χίλιους κινδύνους. Τόν, πολιορκούν οι σφετεριστές και τ' άρπакτικά. Πρέπει, λοιπόν, να ξέρω καλά τον χαρακτήρα της και την ιδιοσυγκρασία της, για να μπορέσω ν' άμυνθώ, (με απότομη έξαψη), Νομίζεις, πως δεν είδα χτες το δράδυ εκείνους τους δυο κυρίους, με τα μονόκλ; Σε κυττούσαν μ' ένα δλέμμα πρόσχυα λαίμαργου, μιλούσαν για σένα και για την όμορφιά σου κι' έλαμπε στα μάτια τους ο πάθος να σ' άποκτήσουν!»

Η ΚΟΥΚΛΑ (με απορία): Και τί σημασία μπορούν να έχουν δλ' αυτά; Μήπως δεν σου ώρκίστηκε, ότι μόνον ξέσνα θ' αγαπά;

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ (με χλευασμό): Τώρα μάλιστα! Όρκοι γυναίκας!

Η ΚΟΥΚΛΑ (πειραγμένη): Δεν τους πιστεύεις;

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ (αποφθεγμαστικά): Μόνον το παρελθόν σου, θα μπορούσε ν' άποτελέσει έγυψη για το μέλλον!

Η ΚΟΥΚΛΑ (με κάποια δυσφορία σά να βρίσκεται σε άσφυκτική κατάσταση): Το επαρελθόν... το μέλλον... (μ' έκδηλη αγωνία). Τέλειωσε πιά η νύχτα, μάς βρήκε η αούη και τόν έραγες δλο τόν καιρό κοιτάρουντας δονκιχωτικά το πα-

«Αν το ήξερα, πως θα σε γνώρισα, θα είχα κρατήσει λεπτομερές... ημερολόγιο. Αλλά, δυστυχώς, δεν το πρόβλεψα! Άτυχία...»

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ (αφορισμένος): Κυνική! Έχεις το θάρρος να κάνεις και επινεύσεις! Η ΚΟΥΚΛΑ: Καλά σου λέω! (με αγανάκτηση). Στο κάτω-κάτω, δεν μπορώ να καταλάβω τί σημασία έχει τώρα πιά, αν ήμουν στην άλφα ή στη βήτα διτρίνα, αν εκεί με είδε ο τάδε ή ο δέσινας κι' αν του άρεσα κι' αν θέλησε να με πάει κι' όλες οι άλλες σχολολεπτομέρειες, που σε άπασχολούν. Όλες οι κούκλες του κόσμου έχουν μία τέτοια παρόμοια ιστορία, σαν τη δική μου. Μία ιστορία που πέρασε και χάθηκε στο δάσος του χρόνου. Μπορείς να μου πής τί σ' ενδιαφέρουν δλ' αυτά;

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ: Πολύ ευχαρίστω, να σου το πώ...

Η ΚΟΥΚΛΑ (γεμάτη περιέργεια): Λέγε, λοιπόν... Σ' άκούω!

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ (με σοβαρότητα καθηγητού των «εισθηματικών προβλημάτων»): «Αν ήξερα καλά το παρελθόν σου, αν μου έλεγες με ειλικρίνεια την περασμένη ζωή σου, θα μπορούσα να κατασταλάξω σε συμπεράσματα για τον χαρακτήρα σου κι' επομένως να κατοχυρώσω καλύτερα το μέλλον μας...»

Η ΚΟΥΚΛΑ: Διπλά; Πώς το έννοεις αυτό;

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ: Δεν το καταλαβαίνεις; Δεν το νοιώθεις πώς είναι φυσικό ν' αγωνιζώ για το μέλλον;

Η ΚΟΥΚΛΑ: Και για ποιό λόγο, παρακαλώ;

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ (με πόζα «πρόφεσσορας»): «Όταν κανείς αγαπά μιάν όμορφη γυναίκα, δεν μπορεί ποτέ να είναι ήσυχος. Κυκλώνεται από χίλιους κινδύνους. Τόν, πολιορκούν οι σφετεριστές και τ' άρпакτικά. Πρέπει, λοιπόν, να ξέρω καλά τον χαρακτήρα της και την ιδιοσυγκρασία της, για να μπορέσω ν' άμυνθώ, (με απότομη έξαψη), Νομίζεις, πως δεν είδα χτες το δράδυ εκείνους τους δυο κυρίους, με τα μονόκλ; Σε κυττούσαν μ' ένα δλέμμα πρόσχυα λαίμαργου, μιλούσαν για σένα και για την όμορφιά σου κι' έλαμπε στα μάτια τους ο πάθος να σ' άποκτήσουν!»

Η ΚΟΥΚΛΑ (με απορία): Και τί σημασία μπορούν να έχουν δλ' αυτά; Μήπως δεν σου ώρκίστηκε, ότι μόνον ξέσνα θ' αγαπά;

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ (με χλευασμό): Τώρα μάλιστα! Όρκοι γυναίκας!

Η ΚΟΥΚΛΑ (πειραγμένη): Δεν τους πιστεύεις;

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ (αποφθεγμαστικά): Μόνον το παρελθόν σου, θα μπορούσε ν' άποτελέσει έγυψη για το μέλλον!

Η ΚΟΥΚΛΑ (με κάποια δυσφορία σά να βρίσκεται σε άσφυκτική κατάσταση): Το επαρελθόν... το μέλλον... (μ' έκδηλη αγωνία). Τέλειωσε πιά η νύχτα, μάς βρήκε η αούη και τόν έραγες δλο τόν καιρό κοιτάρουντας δονκιχωτικά το πα-

Τ' Ο αναστήμα σου μου ταιριάζει περίφημα. Το κεφάλι μου φτάνει λίγο πιο πάνω απ' τον ώμο σου. Η αλήθεια είναι πως δεν σ' άρέσει να πολυδυναίνεις, και πως μερικές φορές θέλεις να πάω στο θέατρο, έστω και μόνο για να μπορώ μία μέρα να διηγούμαι στα έγγονία μου πως ήταν. Αλλά, αφού δεν σου άρέσει το έ-ξω, θα πη ότι προτιμάς να μένεις στο σπίτι. και δεν μπορώ να σου κρατάω κάκια γι' αυτό.

Όταν είμαστε στο σπίτι, δεν έχω να την «υπαρξί» μου. Δεν μοιάζουμε μ' εκείνα τα γέρικα ανδρόγυνα που τάζουν πη πιά δλα για πάντα. Δεν χρειάζεται να έχουμε φίλους στο τραπέζι για νασαι εύθυμοι ή πεισιπαιστώνες ή έστω ελφάρος. Κι' όταν κατορθώνω να σε σύρω, με το καλό ή με το κακό, έξω απ' το σπίτι μας, τα μάτια σου εξακολουθούν να λαμπρουν όταν τα δλέμματά μας διασταυρώνονται.

Κι' όταν κατορθώνω να σε σύρω, με το καλό ή με το κακό, έξω απ' το σπίτι μας, τα μάτια σου εξακολουθούν να λαμπρουν όταν τα δλέμματά μας διασταυρώνονται.

Μου άγοράζει ακόμα λουλούδια, όταν είμαστε καθισμένοι σ' ένα κέντρο.

Είσαι δυστυχισμένος όταν βρίσκεσαι μακριά μου, πράγμα που δμ' έκανε να χαρώ πολύ αν δεν ήμουν κι' εγώ εκείνες τις στιγμές τόσο λυπημένη για το χωρισμό μας. Κι' όταν είμαστε μόνοι οι δυο μας, είμαστε δέξιοι πως δεν θα πηξώ με ποτέ μαζί. Ποτέ. Ποτέ.

Σου έδωσα δλα μου τα νιάτα, τα καλύτερα χρόνια της ζωής μου, και τάνανες πραγματικά τα καλύτερά μου χρόνια.

Λοιπόν, σύντροφέ μου, δεν δοκιμάζουμε να μείνω με άλλα δεκαοχτώ χρόνια μαζί;

ΜΕ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

ΣΥΖΥΓΙΚΟΣ

άπολογισμός

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙ ΣΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ

να μεταχειρίζεσαι τις καταστροφές σαν μικροσπυχήματα. Στις άναποδίδες της τύχης δεν λυγίζεις, και την εύνοιά της τη βλέπεις σαν κάτι που σου έβριζε.

Όταν είμαστε σε στενόχωρες στιγμές, κατορθώνεις να περνάμε καλά, παρ' όλ' αυτά. Πώς τα καταφέρνεις;

Είσαι το λιμάνι μου στις τρικυμίες που δμ' έλειψαν, το καταφύγιο μου στις δύσκολες ώρες. Και τη νύχτα, τα πόδια σου δεν είναι ποτέ κούρα.

Μου άγοράζει ακόμα λουλούδια, όταν είμαστε καθισμένοι σ' ένα κέντρο.

Είσαι δυστυχισμένος όταν βρίσκεσαι μακριά μου, πράγμα που δμ' έκανε να χαρώ πολύ αν δεν ήμουν κι' εγώ εκείνες τις στιγμές τόσο λυπημένη για το χωρισμό μας. Κι' όταν είμαστε μόνοι οι δυο μας, είμαστε δέξιοι πως δεν θα πηξώ με ποτέ μαζί. Ποτέ. Ποτέ.

Σου έδωσα δλα μου τα νιάτα, τα καλύτερα χρόνια της ζωής μου, και τάνανες πραγματικά τα καλύτερά μου χρόνια.

Λοιπόν, σύντροφέ μου, δεν δοκιμάζουμε να μείνω με άλλα δεκαοχτώ χρόνια μαζί;

ρελθόν και προκαλώντας το μέλλον, (πιο σίγα, μεγαλυνολικά). Και για το παρόν ούτε κουδέντα!

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ: Δεν είναι αυτό, το πιο σπουδαίο!

Η ΚΟΥΚΛΑ (ειρωνικά): Βρίσκεις; (πιο σοβαρά). Κι' όμως, το παρόν είναι το κομμάτι της ζωής που ζούμε! Δεν είναι δυνατόν να το σπαταλάς άσκοπα, γιατί, θάρρη στιγμή, που θα έχουμε σπαταλήσει χωρίς λόγο, ολόκληρη η ζωή μας! (με εσθνική άγανάκτηση). Και να το ξέρεις, μιά για πάντα: δεν τόχω σκοπό να καταστρέψω τη ζωή μου για το χατήρι σου!

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ (κατάχλωμος): Όποτε... σκέπτεσαι, να μ' έγκαταλείψεις;

Η ΚΟΥΚΛΑ (άποφασιστικά): Δεν ταιριάζουν οι απόψεις μας κι' ο χαρακτήρας μας!

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ: Βλέπεις ότι δεν έχω καρδιά; (με απόγνωσι). Όχι, κανό! Το συλλογίζεσαι, ότι θα πεθάνω αν δεν έχω έσένα!

Η ΚΟΥΚΛΑ: Και τί πρέπει να κάνω, όταν βλέπω πως κι' εγώ θα πεθάνω αν έχω εσένα;

Ο ΚΟΥΚΛΟΣ: Έτσι; (κοντανασπίνοντας): Και νομίζεις πως εγώ λογαριάζω τη ζωή μου; (με άγρια άποφασιστικότητα). Νά, λοιπόν! Εξομειείται απότομα από το κλαδί του πρωτοχρονιάτικου δέντρου. Πέφτει στο πάτωμα. Το κεφάλι του κοιματιάζεται και το περιεχόμενό

του σκορπίζεται στο παρκέ. Η καθαριότητα, που μπαίνει εκείνη την ώρα για να σκουπίσει, δάζει τις φωνές!

Η ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑ: Καλέ, για κούτα! Άχουρα ήταν γεμάτο το κεφάλι του!

ΑΥΛΑΙΑ

ΧΙΟΥΜΟΡ

—Κατηγορούμενε, έπες πως ο συνεταίρος σου είναι καθαρά. Είναι αλήθεια αυτό.

—Μάλιστα, κύριε πρόεδρε, αλήθεια είναι, αλλά εγώ δεν το είπα ποτέ!

—Γιά φαντασθήτε, κυρία Σλομπόκ. Ο γιός μου άπελύθη από την φυλακή τρείς μήνες νωρίτερα πριν λήξη η ποινή του.

—Αχ! ναι, είδατε τί χαρές μάς δίνουν κάποτε— κάποτε αυτά τα παιδιά μας!

Σε κάποιο δικαστήριο στο Τέξας, ένας κάου-μπόυ κατηγορείται ότι έκλεψε ένα τουφέκι. Έπιμένει όμως και όρκίζεται ότι το όπλο του άνηκε.

—Και σε ποιόν άνηκε προηγούμενος; τόν ρωτάει ο δικαστής.

—Στον πατέρα μου! άπαντάει ο κάου-μπόυ. Ουμμάει το τουφέκι αυτό από την εποχή που ήταν άκομη ένα τόσο δά ρεβολβεράκι.

KAPNTITKAN

—Τὰ ἄσπρα τετραγωνάκια με τὸ κύριο καλλι.
—Ὅσα σημειώνονται με σταυρό, με τὸ καφέ καλλι.
—Ὅσα σημειώνονται με βούλα, με τὸ ρούιγ καλλι.

A fashion illustration showing two skirts. The primary skirt is a large, light-colored, flared skirt with a dark waistband and a dark hem. It has several vertical lines indicating pleats or folds. To its right is a smaller, green patterned skirt labeled with the number '2'. The background is a textured, light brown color.

— Ναί!
— Καλέ, θά περάσω σέ λι-
γο! Είπε ξανά ὁ ἀγνωστος κί
ἐβλεπε τὸ τηλεφώνω.
Ἦ Ἄννα στάθηκε ἀκίνητη,
μὲ τὸ ἀκουστικό στὸ χέρι. Νά
νοικιάσῃ ἕνα δωμάτιο, τὸ γρα-
φείο τοῦ Ζηλέου, τοῦ ἀντρα
τῆς, παραδείγματος χάριν, πού
ἐμενε πάντα κλειστό! Νάί, αὐ-
τὸ τὸ εἶχε σκεφθῇ πολλές φο-
ρές, ἀλλὰ δὲν εἶχε κάνει καμμί
ἀναγνώριση, δὲν εἶχε πῆ σὲ
κανένα ὅτι ἐπρόκειτο νὰ νοικιά-
σῃ ἕνα δωμάτιο, γιὰτί ἀκούα
δὲν τὸ εἶχε ἀποφασίσει. Πῶς
λοιπὸν τὸ ἤξερε ὁ ἀγνωστος;
Ἀλλὰ δὲν ἦταν καίρως γιὰ
τέτοια ἐρωτήματα. Ἄν κρατοῦ
τὸ τὸ λόγο του, ὁ ἀγνωστος
δὲν θ' ἀργοῦσε νάσθῃ κ' ἐπρε-
πε νάχῃ ἔτοιχο τὸ δωμάτιό
του.

Ὁ Ένας πού παρουσιάστηκε σέ λίγο ἦταν Ένας ψηλός, συμπαθητικός νέος, πού τή ἐξήγησε πώς εἶχε μάθει τή διευθυντοί της ἀπ' τὸ γαλάτῃ. Ἄπ' τὸ γαλάτῃ; Ἡ Ἄνω δὲν καταλάβαινε τίποτα, γιατί δὲν ἤξερε ὅτι στὸ πλανῖον στίσι τὴ κυρία Μπροντέυ περίμενε τὸ νοίκιόν πού θά τῆς ἐστῆνε ὁ ἴδιος γαλάτῃ. Κι' ἔτσι, ἀπὸ μιὰ παρεξήγησι, ὁ ἀγκωστός νέος ἐγκαταστάθηκε στὸ στίσι της, τὸ ἴδιο βράδυ κιόλας.

Αὐτὴ ἡ ἀνδρική παρὸνσι
δὲν ἦταν δυσάρεστη. Ὁ και-
νούργιος νοικιάρης ἦταν μηχανι-
κὸς κ' ὅταν δὲν εἶχε δουλειά,
περνούσε τὴν ὥρα τοῦ ζωγρα-
φίζοντος. Καί, λίγες μέρες με-
τὰ τὴν ἐγκατάστασίν του, ἔλη-
σε ἀπ' τὴ νεαρή χήρα νὰ του
χρησιμεύει γιὰ μοντέλο. Ἡ
Ἄννα δὲν διάστασε νὰ δεχθῇ
τὴν πρότασίν του κ' ἀμέσως
ἀνέισε τὸ ποζάρισμα.

Ὁ Τζών — ἔτσι λεγόταν ὁ νεώρος καλλιτένης — δὲν ἔπαυε νὰ μιλά καθὼς ζωγράφιζε. Εἶχε παντρευτῆι πολὺ νέος, εἶχε χρῆσει γρήγορα κι' εἶχε μείνει μ' ἓνα ἀγοράκι, τὸν Πιέρο. "Ὁχι, δὲν σκεπτόταν νὰ ἐπαναπαντρευτῆι, ἀλλὰ... ποίος ἔξερι. Καμμιὰ φορά, ἡ ζωή...

Στο μεταξύ, η Άννα τὸν ἀκούε μὴ ἐνδιαφέρον, ἡ σκέψις της ὅμως πετοῦσε στὸν ἄντρα της, τὸν Ζιλμπέρ, ποὺ τὸν εἶχε χάσει κάτω ἀπὸ τραγικὲς ἐπιπτώσεις. Ὁ Ζιλμπέρ, σὲ μιὰ φθινοπωρινῇ ἐκδρομῇ, εἶχε πέσει στὸ ποτάμι γιὰ νὰ σώσῃ ἕνα παιδάκι ποὺ κινδύνευε νὰ πνιγῇ. Ἀρπάζε ὅμως κατόπτι μιὰ πνευματικὴ καὶ πέθανε.

—Ξέρετε, παρὰ λίγο νὰ τὸν χάσω τὸν Πιέρ μου, ἔλεγε ἐκείνη ὀκριδῶς τῇ στιγμῇ ὁ Τζῶν, μισοκλείνοντας τὸ ἕνα μάτι, γιὰ νὰ κυττάξῃ καλύτερα τὸ μοῦτρο τοῦ Φανταστήτη, πρὶν

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ἀπὸ ἐπὶ τῶνα, μὴ μετὰ
ποῦ κάναμε τὸν περιπατὸν ἡμᾶς
στὸ δάρας ὡς ἔχοντες κί-
πτες στὸ ποταμὶ. Χωρὶς τῆς
ψυχράσιας καὶ τῆς αὐτοθυσίας
ἑνὸς βασιλεῦος περαστικῶ ὁ
πνιγόντων. Ἄλλὰ, τί ἐρετε Ἄν-
τι;

— Δὲν εἶναι τίποτα, ἔχανε, σκουπίζοντας τὸ μέτωπό της.
Ἡ Ἄσπη ..

Ὁ Τζων ἐπείχε ἐν τῇ δαμ-
θῇ, ὅτε ἐκίνηθ' ἐλπίς· τὰ
μαθὰ τῆς, ἢ ὑποφάντας τῆ
ὑποφάντος τῆ θεᾶ αὐτοῦ τοῦ
βωφάντος τοῦ πατρός αὐτοῦ τοῦ
πατρὸς ἐξ αἰτίας τοῦ ὁπιοῦ
ὁ Ζυλμτ... Ὁχι, ὁχι, δὲν ἔ-
ταν δυνατόν. Μία τέτοια συμ-
πτωσι... Καὶ τσακισμένη ἀπ'-
τῆ συγκίνησι, τὴν κοῦρασι καὶ
τῇ ὁσπτι, ἡ ἄνω ἔλασε τῆς
αἰσθησῆς τῆς ἐλπίδος.

— Άγαπημένη μου, μη με
τρομάξεις, ξύπνησε... σε κε-
τεύω. Είναι άσχημος ο πόνος που
σ' άφηνε να περάσεις τόση ώ-
ρα, υ' αυτή τη ζέστη... πάλι...

Ἡ Ἄννα ἀκούσε αὐτὰ τὰ λόγια, ποὶν ἀκούει ἀνδρῶν ματαίως, κ' ἡ φωνὴ τοῦ Τζῶν τῆς ἦταν τόσο γλυκίαι. Ἐφοῦν κά, ὅμως, τινάχθηκε ἀπ' τὴ θέσι τῆς κ' ἔτρεξε νὰ κλεισθῇ στὸ δωμάτιό τῆς.

Τὸ κεφάλι τῆς πονούσε, κ' οἱ σκέψεις τῆς ἦταν ἡμιθέινες. Ἐνα πράγμα ὅμως ἠδυνάμει. Ἐνα πράγμα ἀγαπᾶσε τὸν Τζῶν κ' ὁ Τζῶν τὴν ἀγαπᾶσε.

Ἐπὶ τῇ

*Ωρες ὁλόκληρες τῆς ἡμέρας
ταν μετὰ τὴν σκέψιν τοῦ ἀποκοι-
ναί. ὥσπου στὸ τέλος ἐκπνεύ-
σθηκε. Κ' ὅταν εὐτύχησε, ἀ-
γάθ' αὖτις πρῶτ', ἕνα δειλὸ χτύπη-
μα στὴν πόρτα τῆς κ' ἡ φωνή
τοῦ Τζών, ἐφασάν ὥς τ' αὐ-
τιά της

— Κυρία, έλεγε άρρωστη :
ν ή, μήπως είσαστε να σάς φανή
Μήπως υπάρχουν να φωνάξω γιατρό;
χρήσιμος; Να φωνάξω εγώ;
Πόσο άνησυχούσε ο Τζάνι !
Μια αδιάκριτη ήλικια δία φωτι-
τό το δωμάτιο. Πάει στο κρε-
βάτι βρισκόταν οι φωτογραφί-
ες του Ζιλμπέρ, και του Ζιλ-
Καί πίσω απ' την πόρτα αυτή
ή φωνή του έλεγαν : « καλώς »

— Εὐχαριστῶ, εἰς ἃν ἡ ἀπάντησιν ἐπὶ τέλους ἡ Ἄννα.
— Ὁ Τζῶν ἀπτόχευε.
— Ὅταν, ἀρχὰ τὸ ἀπόγευμα,
μπήκε στο δωματίον τοῦ Τζῶν,
ἐκεῖνα ἦταν σκυμμένον στὴ
δουλειά του,
— Μποροῦμε νὰ συνεχίσου-
με τοῦ εἶπε.

— Αισθανόσαστο ὅτι
 ἡ Τῶν μ' ἐνδιαφερόντων
 ἡ Ἄννα καθήσῃ χωρὶς ν' ἀ-
 παντήσῃ κι' ὕστερα ἀπὸ μικρῆ
 σιωπῆς εἶπε:
 — Μοῦ μιλοῦσατε χθὲς γιὰ
 τὸ ἀγοράκι σας... Σ' ἐνδιαφέ-
 ρει παρακαλῶ...
 Κι' ἡ φωτεινὴ ματιά της ἀ-
 γκάλασε τὸν πατέρα τοῦ μι-
 κροῦ ὀφθαλμοῦ μὲ ἀντίκρι-
 σι.

ὁμορφο, μοντέρνο καὶ ἐξαιρετικὰ πρωτότυπο

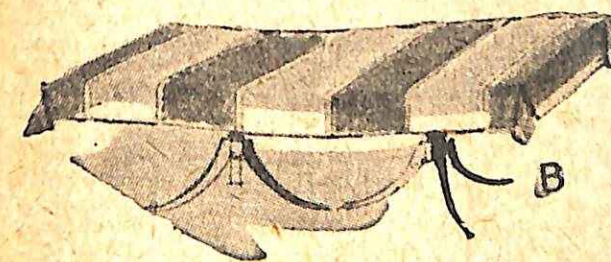

Α Αυτό το μαγικό τραπεζομάντηλο μπορεί να αλλάξει σχέδιο και μέγεθος, αναλόγως του πού θα το χρησιμοποιήσετε. Γίνεται από λουρίδες πλάτους 50 πόντων ήκάθε μία. Χρησιμοποιήστε δυό τόνους του ίδιου χρώματος, σκούρο και ανοικτό. Ή τρία χρώματα, ροζ σκούρο + ροζ ανοικτό + καφέ φωτεινό. Σάξ σκούρο + κίτρινο χρυσάφι + σάξ ανοικτό. Πράσινο ανοικτό + κεραμίδι + πράσινο σκούρο. Συνδυάζετε πάντα τα χρώματα αυτά με τα χρώματα που υπάρχουν ήδη στην τραπέζια. Ή κάθε λουρίδα τελειώνει με ένα φετονάκι. Κατά μήκος κάθε πλευράς θα άψετε κουμπότρυπες σε απόσταση 6 περίπου πόντων ή μία από την άλλη. Ένώστε τις λουρίδες με

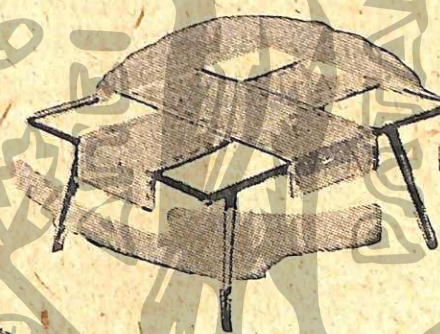

κορδέλα. Τίς πετσέτες, θά τίς κάνετε ἀπό τὸ ἀνοιχτότερο
ὑφασμα. μὲ ἓνα φεστονάκι στὴν ἄκρη. Γιά μιὰν ἐπίσημη

ἡμέρα τὸ τραπέζι πὺν βλέπετε εἶναι στρωμένο μὲ ἀρχον-
τική μεγαλοπρέπεια, κομψότητα καὶ πρακτικὸ πνεῦμα.

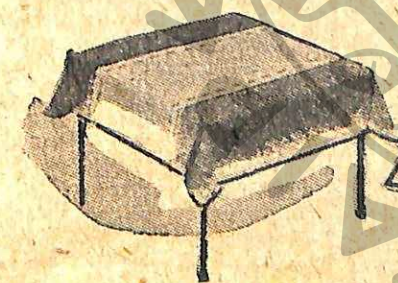

Δ "Αν πρὸκει-
ται νὰ παί-
ξετε γαρτιά. βά-
λετε δύο καφέ
στὴν ἄκρη καὶ
μιὰ σκούρα ροῦ-
στὴ μέση Λερώ-
νουν δύσκολα

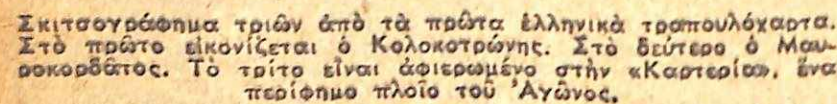
Ὅταν θὰ λερῶσουν,
τραβᾶτε μὲ προσοχὴν
τὴν κορδέλα καὶ ἔτσι
ἔχετε εὐκολοκαθάριστα
ἴσια κομμάτια ἐξ ἴ-
σου εὐκόλα καὶ στὸ
σιδερωμα.

Δὲν σὰς εἶπαμε τί-
ποτα σχετικά μὲ
τὸ μακρὸς διότι αὐτὸ θὰ
τὸ κανονίσετε ἀνάλο-
γα μὲ τὸ τροπέζι πού
διαθέτετε. Τὰ μέτρα
πού σὰς ἐδώσαμε εἶ-
ναι γιὰ τροπέζι 112Χ
126. Ἄν τὸ τροπέζι
σὰς εἶναι μικρότερο
θὰ πρέπει νὰ στενέ-
ψετε τὶς λουρίδες ὥ-
στε νὰ ὑπάρχῃ ἀνάλο-
γία στὴν ἐμφάνισι τοῦ
τροπέζιου.

Β 'Εάν ἔχετε πολὺ κόσμον καὶ σερβίρετε κούφα φαγητὰ σὲ ὑποφύε-
ξτοιμα ἀπὸ ἐνωρίτερα, θὰ χρειά-
σθῃτε πολλὰ λουρίδες, μιὰ σκού-
ρα, μιὰ ἀνοιχτὴ καὶ πετσετές πᾶν-
τα ἀνοιχτὲς στὸ χρωματισμὸ τους.
'Ετοί με δώσατε στὸ τραπέζι, μὴν
ᾄψι ἐντυπωσιακῇ, μ' εὐκόλο τρόπο.

Τ "Όταν έχετε στο τραπέζι στενούς φίλους, ένχ φιλικό αντίρρόγνυο, στρώσετε τις λουρίδες σταυρωτά, μιιά σκούρα κάτω, μιιά άνοιχτή πάνω. Τό τραπεζάκι σας θα γίνει άλλο, κομψό, έγκάρδιο

ΠΕΡΙΕΡΓΟ, τωσε, θα σ'ας φανή, πώς μπορούν να ελ-
χουν ιστορία και τα Ελ-
ληνικά τραπουλόχαρτα. Και θ-
μωσ όχι μόνο υπάρχει η ιστο-
ρία τους, μα είναι και αρκετά
ενδιαφέρουσα. Από λοιπόν αλ-
τες τις γιορταστικές ημέρες,
από παλιό έθιμο, ποίσις λίγο
— ποίσις πολύ, όλοι μας θα
πίστωσιν στα χέρια μας την
τραπούλα για να δοκιμάσουμε
την τύχη μας...ας διαβάσουμε
και την ιστορία τους.

Βίσιανε το χέρτι, πού κάθε
στρατηγός όφειλε να φροντίζη
έταν θς στρατοπέδευε για την
τόση των όδών του.

Αν έλκονα τη μικρή αυτή εί-
σαγωγή ήταν για να αποδεί-
ξω πώς τα περσικά τρα-
πουλόχαρτα παρουσιαζαν στις
εθνικές ιστορικά υπαρκτά πρό-
σωπα. Το ίδιο λοιπόν έγινε και
μέ τα πρώτα ελληνικά τραπου-
λόχαρτα.

Τα ελληνικά ήταν λιθανοσφ

Θα πρέπει, όμως, να κάνου-
με μία μικρή εισαγωγή που θα
μας φέρη και στα ελληνικά
τραπουλόχαρτα.

Οι πρώτοι που τα βρήκαν
ήταν οι Ένδοι και τα λέγανε
«σταυρά τσάι», δηλαδή «τσέσε-
ρις ρηγάδες». Από τους Ένδοις
κατά τον 18^ο αιώνα τα πήραν
οι Άραβες κι' απ' αυτούς τα
φέραν ύστερα στην Ευρώπη οι
Σταυροφόροι...

Στην Εύρωπη πρωτοφάνηκαν στην Ιταλία το 1379. Ήταν ζωγραφισμένα όλα τα τραπουλόχαρτα με το χέρι και αυτό κράτησε για πολύ καιρό. Το 1390 φέρανε μια τράπουλα στη Γαλλία για να διασκεδάσει ο βασιλιάς Κάρολος ΣΤ΄. Από τότε πια τα χαρτιά διαδόθηκαν σε όλη την Ευρώπη.

Ὁ ζωγράφος Ἰσακίμ Γοιγόνερς ζωγράφισε μιὰ τράπουλα πού τῇ χάρισε στή βασιλισσα Μαρία Ἀΐζα, γυναικα τοῦ Καρόλου Ζ'. Στὴ ντάμα σταβὶ εἶχε ζωγραφίσει τὴν ἴδια τὴ βασιλίσσα Μαρία. Ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπόλοιπες φιγούρες ἐκείνης τῆς τράπουλας παρουσίαζαν ἱστορικά πρόσωπα: Ἡ ντάμα καρὸ ἦταν ἡ Ἀγνή Σορέλ, ἡ ντάμα κούτα ἡ Ἰζαμπὴ τῆς Βαυαρίας καὶ ἡ ντάμα μπατσούνι ἡ Ζάν ντ' Ἀρκ. Στὸ πῆγα μπατσούνι εἶχε ζωγραφίσει τὸ βασιλιά Κάρολο Ζ'. Ἀκόμα καὶ οἱ τέσσερις φάντες ἦταν ἱστορικά πρόσωπα: στράτηγοι καὶ ἥρωες.

Γενικά τα τραπουλόχαρτα είχαν κάποιο συμβολικό χαρακτήρα, παρμένο απ' τη στρατιωτική ζωή. Οι τέσσερις φανταστικές παρουσιαζόν την ευγένεια και όλα τα άλλα χαρτιά, ως και όλα τα άλλα στρατιώτες, το δεκάρι, ήταν στρατιώτες. Τα τέσσερα χρώματα ήταν κι αυτά στρατιωτικά έμβληματα. Η κομμάτι το σύμβολο της ανδρείας, το μπαστούνι και το κάρδι, τα όπλα. Το σπαθί, έπειτα, έχει σχήμα τριφυλίου, πα-

τεύουσα του κράτους, άρχισαν να κορωνίσιν για να ληλατήσουν μόνιμα στην Ελλάδα διάφορες ελληνικές οικογένειες ξενητεμένες ως τότε στην Ευρώπη. Αυτές προεβόλιναν στη χώρα και τα διάφορα γαστροπαικτικά παιχνίδια — το Κίνο, το Blot, Φαρά, Ένδοκίσιον κ. ά. — που δεν άρχισαν να ξεπληθαίνουν, επειδή δεν υπήρχαν ελληνικά τραπουλόχαρτα, έφταναν από τα Ίόνια, ποιά «βενετοαίμακα τύπου» με ιταλική γραφή, 25 λεπτά την τραπούλα, φαίνεται όμως πως έκατανάλωνσι δεν ήταν μικρή η δαλή την ενδόμυχη γραφή τους. Το 1836 κυκλοφόρησαν σέ ελληνικό τύπο τραπουλόχαρτα, τυπωμένα βέβαια στην Ευρώπη, με διάφορα ελληνικά ρητά και φινιρούς απ' τη μυθολογία και την ιστορία, η Αναγέννησις ήταν ο Άλκυον, ο Τηθεύς, ο Ορέστης και ο Πύλλαιος. Στον άσσο σταβή είχαν γραφεί το ρητό εμψν, είχαν απαν άσ' ύμνν, στον κόμπη «Θυς τη τύχη» και στο υπαπ στρώνι «Πλούτος τύχης έμετοε». Κι' ο τύπος του ήταν παρόξενος. Στο δυό κόμπη είχαν δυό άρχαια βάζα, στο τρία δυό τρία στρουναρά σταβιά, στη έξη υπαπτόνι έξη αρρόδωσιον, στη μέση κεράλι λιοντασχήδια.

Κι' αφού τα τραπουλόχαρτα
πέρασαν για ελληνικό τύπο, δεν
γύρισαν απ' τους λογιώτα-
τους του καιρού τους ερω-
σαν και αρχαϊκά όνόματα. Τό-
τε και τα βάπτισαν παϊκτέ-
σε και τα έβαψαν παϊκτέ-
σε ελόγχαζε τα μπατσίαν
τις πίκες κατ' το ερωπαικό
σύστημα, εδόνθη, τ' ορωπαικό
από το στήνυ του τριφυλλίου
επλήρωσε, τα καρό και
χίς κορπες.

Και μία παρένθεσις: Στο
Εθνικό μας μουσείο, βρίσκεται
μία μικροσκοπική τράπουλα
της βασίλισσας Αικατερίνης
το μέγεθος στα τραπεζοίδια που
τα δέν είναι μεγαλύτερο καρ-
ένα γραμματόσημο.
Η κατανάλωσι στις τράπου

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
τά... διαβολάκια

“Ένας κύριος βλεπεί στο δρόμο δυο πιστρίκους, που έχουν άσπραχτή άσφρις. Ο ένας έχει βάλει κέως του άλλου και τόν χτυπάει μανία.

—Ε! μικρέ!
ὁ κύριος. Δὲν εἶναι φωνάζει
νὰ τὸν χτυπᾷ, ἀφοῦ
χάσω.

—Καὶ τότε, γιὰ τὴν
δευόμυνα μιά ὥρα νὰ πε-
ράσω κόπω;

—Τί θέλεις, πρωτοχρονιάτικο
 τότε ή θεία Άγγελική.
 —Εγώ; Μιά τρουμπέτα.
 —Μά δεν έχεις τρουμπέτα.
 —Ναι, αλλά
 —Και τί θά κάμω;
 τήν τρουμπέτα;
 φάλτσος.
 Είσαι
 Κωστώκη.
 δώρο;
 τρουμπέτα.
 κάμω;
 Είσαι

—Ναί, θείτσαι! Εξέρεις ὁ μπαμπὰς νει κάθε μέρα ἕνα γιὰ νὰ μὴ παίζω.

7ος έγινε από τότε αρχηγός
 που από 1851 στη Σύρα διε-
 πίκασε να διαπαιδαγωγήσει
 πόντων Ελλήνων (προσφυγάς).
 Νά και η σχετικά είδηση
 που έχει δημοσιευτεί τα αθηνά-
 ια εφημερίδες της εποχής :
 «Ο Γιαννούτσος και ο Σπυρι-
 νίδης κατασκευάζει παγώνι-
 οτάτων εν Σύρα, ανεξάρτητα
 προς την δημοτική αρχή και
 το δημοτικό επιμελητήριο του
 Ερμούπολεως εκπέμποντες τη
 συνδρομήν αυτών και συστα-
 ρίς την κυβέρνηση δια της
 πρόδου της ιατρικής διοικήσεως
 των»

Φαίνεται όμως πως γρήγορα απόχτησαν, από άγνωστους λόγους, γιατί άλλη δημοσιογραφική πληροφορία του καιρού μας λέει ταύτα: Στη Σόφια, το 1853 υπήρχε και παιγνιομαγαζί, όπου, όταν έβγαζε ο Τσερκιάν χιλιάδες δραχμές, αν έχοσανγίτο αυτό έλευθε-
ται

Το 1884, το κράτος, έπιασε
να πιά, ανέλαβε για πρώτη
φορά στο τυπογραφείο του
στην Αθήνα, να τυπώσει
την ελληνική γραμματική.
Το 1885, στην Αθήνα, δεν είχαν
πια, την μεγάλη επιτυχία. Αυτό
μας λέει η Εφημερίδα του Κο
ρυμβού το 1885 που δείχνει να
διαβάσετε όλο το πιο κάτω
σχόλιο της:

«Τὰ νὰ παίγνιόχαστα εἶναι
τὴν κατασκευὴν ὁμολογοῦμεν
ἐξαιρετά, διότι ὁ χάρτης εἶ-
ναι καλῆς κατασκευῆς καὶ τὸ
χρώμα ζωρὸν καὶ τὸ σχή-
μα τῶν ἐικόνων ἐντέλεια. Ἐ-
χουσι ὅμως καὶ τὰς ἀνεπιτη-
δεύτους, ὅ φάνηκε, ὁ βασιλεὺς ἐκ-
τιμᾶται ἀνεμυστακὸς ἐν τῇ
φαντασίᾳ, ὅς καὶ ποικίλως
χρῶμα περιβολῇ αὐτοῦ συγγε-
ταί.

εις μετὰ δάμας. Προχέουσι δὲ
γὰρ τὰς λέσχας ἐπεκράτει με-
γάλη ἀναστατάσις, καὶ δυσφο-
ρία πολλή (διὰ τὴν σύγχυ-
σιν καὶ διενέσεις ἀρεταὶ μετε-
στροφικῶν παικτῶν, ἐνέκα τῆς ἐμο-
φοβίτου ταύτης ἰδιότητος καὶ
τοῦ δυσδιακρίτου γένους τοῦ
φανταίου, καὶ τῆς σύγχυσης ὑπὸ

καὶ ὡς πρὸς τὴν διακρίσιν

● 'Ο Σπύρος Βλασσόπουλος μᾶς δείχνει ἓνα ὠραῖο βενετσιάνικο φανάρι, ἀπὸ σφυρι-
λαττημένο σίδερο, φτιαγμένο μὲ τὰ ἴδια τοῦ χέρια. 'Ο ἴδιος, εἶναι ἀριστὸς σχε-
διαστὴς - διακοσμητὴς, ἀπόφοιτος τοῦ Μικροῦ Πολυτεχνείου. Ἐχεῖ ἐμπνεύσεις ἐ-
μπειρς, ποὺ τὶς ἀποδίδει στὴν ἀρχὴ μὲ κιωμάλια πάνω στὸν πίνακα. Ὑστερα θὰ τὶς
μεταφέρει στὸ γαρτί καὶ κατόπιν στὸ σίδερο. Ὅ,τι βγῇ ἀπὸ τὸ ἐργαστήρι, τοῦ ἀπλᾶ
καὶ ἡ φανάρη. Ἐπίπλοο ἢ πλῆσιον, εἶναι προϊόν εὐνοημένης ἐργασίας.

Ένας εξαίρετος δημιουργός ο Σπύρος Βλασσόπουλος
 πού φτιάχνει με τὸ σίδερο ἀληθινὰ ἔργα λεπτῆς τέχνης

Σ' ΕΝΑ ΤΑΠΕΙΝΟ ΥΠΟΓΕΙΟ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ

ΕΡΟΥΜΕ όλοι πώς υπάρχουν άτομιμή-
σεις λουλουδιών από χαρτί, από πα-
νί, από χρυσάφι κι' από άλλα μαλακά
κι' εύπλαστα υλικά. Τί θα λέγατε όμως αν
είσθε πρόσφεραν ένα κόκκινο και δροσερό
τριαντάφυλλο φτιαγμένο από.... σί-
δερο; Λίγο άπιστευτο, άλλα αληθινό! Αύ-
τη ή σκληρή και άτιθαση ύλη στη χέρια
ένός έμπειρου τεχνίτη γίνεται ένα υλικό
πολύ πειθαρχικό, όσο και τό χαρτί στο χέ-
ρι. Είναι έπιτηδεΐας τεχνίτρας ψευτικών λου-
λουδιών.

Ὁ τεχνίτης αὐτὸς εἶναι ὁ σιδηρουργός.

«Αλλά όχι ένας οποιοσδήποτε σιδεράς, στην Ελλάδα έχουμε έναν καλλιτέχνη γιδορουργό, ο οποίος είναι ίσως κι' αυτός πιο παλιός σ' αυτή τη δουλειά. Τον σιδερά του είναι Σπύρος Βλασσόπουλος κι' έχει τό το ταπεινό του έργοστηρή στην οδού Αδριανού 80. Κάτω από την επίδειξή του δουλεύουν δεκαπέντε πάνω-κάτω μαστόροι που τό σίδερο στή επίδεξι χέρια τους σπάψε πλέον νάχη μυστικά. Σκαλίζουν τά άφωρα σχέδια στο σίδερο, έμπνεύσεις του άρχισιδιρουργού» ή τών πελατών, μέ την εύκολα άντλή ή ξυλογυλπτής σκαλίζει τό ξύλο. Τά άντικείμενα που γαίνουν άπ' τά χέρια τους είναι άληθινά κομμοτεχνήματα, κι' ή δουλειά γίνεται όλη μέ τό χέρι, ή βιομηχανοποίησι που έχει μητή παντού, μόλυνε ούτε στο ελάχιστο την άγνότητα του γραφικού έλληνικού σιδεράδου. ή τεχνίτες έξακολουθούν νά δουλεύουν, άπό χρόνια, μέσα στο σκοτεινό υπόγειο, μέ τους καπνισμένους τοίχους, τό γεμάτο σιμωρικά καί μιστελειωμένα φανάρια, καρέφες, τραπεζία, κονσώλες, ιδρωμένο καί μουσούν άπ' τό πρωί ώς τό βράδυ. Ο Άποστόλος κολλάει μέ τό δξυγόνο ένα φανάρι, Νίκος βάφει μιά άπλικά, ο Ρωμύλος έγκαταπιστή μέ τά ήλεκτρικά, κι' όλη δουλειά είναι έτσι μοιρασμένη στο προπαιτικό, που ό καθένας έχει κάτι ιδιαίτερο κάνη.

Αὐτοὶ οἱ ^{*}μαυρισμένοι τεχνίτες μὲ τὰ γυ-
ὰ δυνατὰ μπράτσα, ποὺ δουλεύουν σχε-
γ μέσ' τὸ σκοτάδι, συνεχίζουν μιὰ πικρά-

δοσι που οι ρίζες της χάνονται στα βάθη των αιώνων... Η σιδηροπύλη από χιλιάδες χρόνια ήταν μια απ' τις «καλές τέχνες» όπως η ζωγραφική, η γλυπτική, η ταπητουργία, γιατί ήταν διακοσμητική τέχνη. Οι αρχαίοι πολιτισμένοι λαοί έκαναν αγάλματα από σίδηρο, κι' οι άρχοντες διακοσμούσαν τους πυργούς των απ' το ίδιο υλικό. Άλλα το καθαυτό έπαιξεργασία του σιδήρου για τη διακοσμητική, άρχισε το Μεσαίωνα. Οι θαυμάσιες ανθοδέσμες των πυλώνων τη

● 'Ο μάστορας Ἀποστόλης Δοκιανὸς τὴν ἕρπα που κολλάει, μὲ τὸ ξυγγάνο, τὴ βόσ-
 ῶνα φαναρίου. Στὰ παλαιὰ τὰ χρόνια οἱ
 σιδηρουργοὶ χρησιμοποιοῦσαν τὰ «πι-
 στρινία» καρφιά δηλαδή, γιὰ νὰ ἐνδύσουν
 δύο κομμάτια σιδήρου. Τώρα τὸ ἐνδύον-
 εῖναι μιὰ εὐκολία, ἀλλὰ πόσο βασανιστι-
 κὴ ἡ δουλειὰ μὲ τὴν τρομερὴ ζέστη, ποὺ
 βγάζει ἡ λάμψη τοῦ ξυγγάνου;...

υτικής προσέψεως της Παναγίας τῶν Πα-
ρισίων, ο «Άγιος Παῦλος» τοῦ Λονδίνου,
το «Νιού Κέλετζ» τῆς Ὁξφόρδης, καθὼς
καὶ ἄλλα ἀριστουργήματα ἀρχιτεκτονικῆς
στῇ Γερμανίᾳ, στῇ Γαλλίᾳ, καὶ στὴν Ἰταλίᾳ
διακοσμήθηκαν μετὰ σίδερο. Μεγάλαι ἀρχιτέ-
κτονες ὅπως οὗτοι Ἀγγλοὶ σὲν Κρίστοφερ Ρέν-
καὶ ἄλλοι συνεργάστηκαν μετὰ τοὺς σιδηρου-
χοῦς τῆς ἐποχῆς κ' ἔκαναν ἀληθινὰ ἔργα
τέχνης, ποὺ θαυμάζουμε μέχρι σήμερα.

«Η σιδηροτεχνία ύστερα από μία περίοδο παρακμής που πέρασε, ξανάρθε στις δόξες της στις ημέρες μας. Μιλούμενοι του Γάλλου, αρχίσουμε κι' εμείς εδώ στην Ελλάδα να διακοσμούμε τα σπιτικά μας, τα δημόσια κτίρια, τις εκκλησίες, με καλλιτεχνικά δουλεμένο σίδερο που δίνει μία ξεχωρή αρχοντιά.

Δέν υπάρχει σήμερα σπίτι που να μην
έχει κάτι από σίδερο: έναν πολυμεταλ, μία
κορεσάστρα, ένα φανάρι στην είσοδο, ένα
σπέρνιμα για γλυστράκι και τόσα άλλα δι-
ακοσμητικά ή συμπληρώματα της επιπλά-
σεως. Κι' αλήθεια, τα αντικείμενα από έ-
πεξεργασμένο σίδερο έχουν κάτι το εντε-
λώς ιδιαίτερο και πρωτότυπο που δεν συ-
ναντάμε ούτε στα ξυλόγλυπτα ούτε στα
αντικείμενα από πλαστική ύλη. 'Επί πλέον
έχουν και το προσόν ότι είναι πιο γερά
και διατηρούνται περισσότερον καιρό.

‘Ο Σπύρος Βλασσόπουλος επιπλώσει δολοχόρα σπότη με σιδερένια επιπλά. ‘Αρχίζει απ’ τὸ χῶλ καὶ τελειώνει στὴν κοζινα. Μπαίνοντας στὸ ἐργαστήρι τοῦ Βλασσόπουλου παίρνουμε μιὰ ἰδέα απ’ τὰ ἐπιπλά ποὺ κατασκευάζει. Σιδερένιες πολυθρόνες με πειρίερα σχέδια, σκελετοὺς γιὰ καθρέφτες ὁλων τῶν ἐποχῶν, λαμπτέρ, μπάρ, ἀπλῆς, φανάρια, κονσόλες, τραπέζια, καρέκλες, πλῆρη ἐπιπλῶσι σαλονιῶν, καλλιτεχνικωτάτα σαλονάκια γιὰ θεράντες, καὶ γενικὰ γιὰ τὴν ἐπιπλῶσι ἐξοχικῆς διλίτας. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ προκαλεῖ ἰδιαίτερον ἐντύπωσι, εἶναι οἱ ἀπομιμήσεις τῆς παλῆς Βενετσιάνικης τέχνης, σὲ φανάρια, κονσόλες, κλπ.

Ὁ Σπύρος Βλασσόπουλος πού συνεργάζεται με τούς γνωστότερους αρχιτέκτονες καὶ διακοσμητές τοῦ τόπου μας, ὅπως εἶναι ὁ Κιτσίκης, ὁ Καψαμπέλης, ὁ Κανούτσος, ὁ Γαβαλάς, ὁ Μιχαλάς καὶ ἄλλοι, ἔχει ἀσχοληθῇ σὲ μεγάλῳ βαθμῷ μετὰ τὴν διακόσμησι ἐκκλησιῶν, διακόσμησι καὶ ἐπιτάφιοις πρεσβειῶν, τῆς ἰταλικῆς, τῆς τουρκικῆς, τῆς γαλλικῆς καὶ ἄλλων. Ἡ τέχνη τοῦ Σπύρου Βλασσόπουλου δὲν ἐπιτίετα μόνο σὲ ἐκκλησίες ἀλλὰ καὶ σὲ σπιτίδια, τόσο γιὰ τὴν ἐξωτερικὴν διακόσμησι, ὅσα καὶ γιὰ τὴν ἐπίτοιχον. Μάλιστα

σο και για την επιβίωσή. Με συνευχαρία
του εφόρου του Πανεπιστημίου καθηγητή κ.
Αυτλικά Αλεξιάδου, διακοσμήσε τη διζαν-
την εκκλησία της Καπνικαρέας. Οι δου-
λειες του «ἀρχισιδηρουργού» όμως δεν πε-
ριορίζονται μόνο στη πρωτεύουσα αλλά και
στις επαρχίες. Η εκκλησία της «Παναγίας»
στη Λάρισα, ο «Άγιος Γεράσιμος» του Ξυ-
λόκαστρου, καθώς και άλλες εκκλησίες με-
γάλων επαρχιακών πόλεων έχουν διακοσμη-
θεί από τον Βλασσόπουλο.

Ὁ ἴδιος ὁ Σπύρος Βλασσόπουλος, μὰς μιλάει γιὰ τὶς ἐπιτυχίες τρυπὸς ἐκθέσεις τοῦ Λοιδοῦ, τοῦ Μιλάνου, τῆς Φλωρεντίας, τοῦ Παρισιῦ καὶ τῆς Θεσσαλονίκης. Σ' ὅλες αὐτὲς τὶς ἐκθέσεις ὁ κ. Βλασσόπουλος εἶχε τὴν εὐχαρίστησι νὰ δῇ ὅτι ἡ τέχνη του ὅχι μόνον ἐκτιμῆθηκε ἀλλὰ καὶ βραβεύθηκε. Μὲ δικαιολογημέναι λοιπὸν ὑπερηφάνεια μὰς δειχνεὶ τὰ χρυσὰ μετάλλια καὶ τὰ διπλώματα ποὺ κρεμόνται στοὺς μουντζουρωμένους τοίχους τοῦ ὑπόγειου τῆς οδοῦ Ἀδριανοῦ ποὺ εἶναι γιὰ ἐνασχόλησι του.

‘Αλλά εκείνου που τον κάνουν να χαίρεται και να δουλεύει με περισσότερο κέφι, είναι η αναγνώρισί του από τους ανθρώπους, γνωστότητα ονόματά της αθηναϊκής κοινωνίας, που ξέρουν να δούν και να εκτιμήσουν ένα έργο τέχνης, που θα στολίστη το σπίτι τους. Αύτους τους ανθρώπους, που δέν τους ενδιαφέρει το περιβάλλον, αλλά κατεβαίνουν τα δύσκολα σκαλιά του υπόγειου για ένα αληθινό έργο τέχνης από σίδερο, που χρειάστηκε για να δημιουργηθή, αγάπην, εμπνευσί και άφοκτος ιδρώτας....

M. XATZ.

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ Βόν Μπούκ

ΣΕ μιά γερμανική πόλη, κοντά στις θάλασσες του Ρήνου ζούσαν οι αδελφοί Βόν Μπούκ, που ήταν εξακουστοί χαράκτες. Κάθε βράδυ πήγαιναν για βεγκέρα στο σπίτι ενός γέροντος χρυσοχόου, γείτονά τους. Ο καλός αυτός άνθρωπος, ο Τόμας Χέρμαν, τους δεχόταν στο πίσω μέρος του μαγαζιού του, κοντά στη φωτιά, καπνίζοντας τη χοντρή πίπα του.

Κάποιο βράδυ ο γέροντος Χέρμαν ήταν πολύ πιο χαρούμενος από άλλους.

— Παιδιά μου, είπε, η κόρη μου θα γίνει αύριο από τις καλόγριες. Τέλειωσε τις σπουδές της και την περιμένω να γυρίσει με ανεπιτήρητη χαρά. Αύριο νάρθω να φάτε μαζί μας.

Πέρασαν τη βραδιά τους μιλώντας για τη δεσποινίδα Βιλελμίνη.

Το επόμενο βράδυ, οι αδελφοί Μπούκ πήγαν με τα καλά τους ρούχα στο σπίτι του χρυσοχόου.

Ο γέροντος Τόμας κάθισε μαζί τους στο τραπέζι γεμάτος κέφι ενώ η κόρη του με φοβισμένα βήματα προχώρησε και κάθισε ανάμεσα στους δυο νέους. Τό βέπνο, παρ' όλης τις προσπαθειές του γέροντος Τόμας, υπήρξε σιωπηλό.

Όταν οι δυο αδελφοί γύρισαν στο σπίτι, έφεσαν να κοιμηθούν χωρίς να πουν ούτε μιά λέξη.

Οι Βόν Μπούκ αγαπούντοσαν πολύ. Ήταν λοιπόν κάτι το άσυνητο που άπεφταν να μιλήσουν και άκούσαν να κτάζον ο ένας τον άλλον. Ήταν φανερό βέβαια συγκίνηση. Αγαπούσαν κι' οι δυο τη Βιλελμίνη.

Πέρασε μιά βδομάδα γεμάτη σιωπή. Στο εργαστήριο τους σκυφοί πάνω στο μπαγκό τους δεν γυρίζαν το κεφάλι ούτε μιά στιγμή.

Την τελευταία μέρα εκείνης της πένθιμης εβδομάδας, ο γέροντος Τόμας καθόταν στο κατώφλι της πόρτας του μαζί με την κόρη του.

— Δεν μου είπατε πατέρα, ότι οι αδελφοί Βόν Μπούκ έρχονται κάθε βράδυ;

— Περίεργο, απάντησε ο γέροντος χρυσοχόος, έχουν να φανούν όκτωλόκληρες μέρες!

Και προφέροντας αυτά τα λόγια ο Τόμας χαμήλωσε το κεφάλι και έμεινε για κάμποση ώρα σιωπηλός.

— Κόρη μου! Τό χαμόγελό σου είναι γλυκό σαν το μέλι. Ο Θεός να δώσει να μη μεταβληθεί σε δάκρυα.

— Μά με θεωρείς, πατέρα, τόσο ωραία ώστε να γίνει δυστυχισμένη;

— Εκείνη τη στιγμή παρουσιάστηκαν οι δυο χαρακτες κι' η Βιλελμίνη τραβήχτηκε στο δωμάτιο συνεσταλμένα.

— Είδαμε την κόρη σου Χέρμαν κι' οι δυο μας χάσαμε τον ύπνο μας. Μίλησέ μας καθαρά. Θέλες ο ένας από μας να γίνει παιδί σου; Αν το θέλεις τότε ρώτησε την κόρη σου ποιόν θέλει από τους δυο μας. Τό εργαστήριο μας δουλεύει καλά όπως και το δικό σου. Αποφάσισε.

Ο γέροντος Χέρμαν έσφιξε τó χέρι και των δυο νέων.

— Σας ζητώ τρείς μέρες καιρό—είπε—μήπως είναι πολλές; Είσατε κι' οι δυο έρωτευμένοι, τó βλέπω.

— Αλήθεια, απάντησαν οι δυο αδελφοί, αγαπάμε την κόρη σου και δεν πρέπει να μάς αφήσεις χωρίς έλπίδα.

Τό βράδυ η κόρη τόλμησε μόλις να σηκώσει τó βλέμμα. Ήξερε πώς έπρεπε να διαλέξει.

Την άλλη μέρα ο γέροντος Χέρμαν έστειλε ένα γράμμα στους δυο αδελφούς:

«Η κόρη μου σας είδε και τους δυο; Θά έχη για σύζυγο τόν Τριστάν και τόν Έρρικό για αδελφό. Εύχομαι αυτή η ά-

πόφασίς της κόρης μου, να είναι ευχάριστη και για τους δυο σας. Ο γέροντος φίλος σας σας περιμένει για να σας άγκαλιάσει σαν παιδιά του».

Οι ευγενικές καρδιές των αδελφών Μπούκ είχαν συμφωνήσει, αν ο ένας γινόταν δεκτός, ο άλλος να τó δεχόταν άδιαμαρτύρητα. Αλλοίμονο! Είναι συμφωνίες που γίνονται πριν γνωρίση κανείς την άπόφασί τής μοίρας. Ο Έρρικ πού είχε πάρει τó γράμμα του γέροντος Χέρμαν, δεν μπόρεσε να τó τελειώσει: τó άφησε πάνω στο τραπέζι και πελιδνός σαν τó χιόνι σωριάστηκε σ' ένα σκαμνί. Κι' όμως οι δυο αδελφοί άκολούθησαν να ζουν άρμονικά.

Πήγαιναν κάθε βράδυ στο σπίτι του χρυσοχόου. Ο τυχερός γαμπρός μίλουσε με την άραβωνιαστική του κι' ο Έρρικ έκανε τόν εύθυμο ενώ η έκφρασι του προσώπου του φανέρωνε την άγανάπη του.

Μιά μέρα, ενώ τα δυο άδελφά πήγαιναν κυνήγι, σταμάτησαν σ' ένα ξέφωτο τού δάσους και, κουρασμένοι από τόν δρόμο, ξάπλωσαν πάνω στο γρασιδί.

— Τριστάν, είπε ο Έρρικ, από πολύ καιρό ήθελα να σου μιλήσω και να σου άνοιξω την καρδιά μου. Μου είναι άδύνατο να σ' αφήσω να παντρευτείς τη Βιλελμίνη.

— Αδελφέ μου, απάντησε ο Τριστάν, ώστε ξεχάστε τή συμφωνία μας;

— Καταλαβαίνω ότι αυτό πού κάνω, δεν είναι σωστό, και σκέφτηκα πολύ πριν σου μιλήσω. Κύτταξέ με όμως, δεν ζω πιά, νοιάζω πώς μ' έγκαταλείπει η ζωή και τó λίγο αδιαφορώ πού μου άπομένει στις φλέβες μου με καίει σαν τή φωτιά.

— Τό βλέπω, απάντησε ο Τριστάν. Και νομίζεις πως έγω δεν υποφέρω βλέποντάς σε σ' αυτή την κατάσταση; Όλη η εύτυχία μου χάνεται. Δεν θα μπορούσαμε όμως να βρούμε γιαντρίκι;

— Κάνενα, αδελφέ μου. Έγώ σου ζητώ μονάχα ένα πράγμα και σέ παρακαλώ να μ' άκούσης. Μην παντρευτείς εκείνη τη κοπέλλα προτού πεθάνω!

— Να πεθάνεις; φώναξε ο άλλος.

— Ναι, αδελφέ μου, δεν θα σ' αφήσω να πεθάνεις από άπογοήτευσι.

Μιλώντας έτσι ο Τριστάν κύτταξε τόν αδελφό του κι' είδε στα χείλη του τή χλωμάδα τού θανάτου.

— Αγαπητέ μου Έρρικ, πρόσθεσε τρομαγμένος, αντί να σ' αφήσω να πεθάνεις θα σου παραχωρήσω τά δικαιώματά μου. Παντρεύσου έσύ τη Βιλελμίνη κι' έγω θα φύγω για την Αμερική.

— Να τήν παντρευτώ έγω, αναφώνησε ο άλλος. Μά μήπως θα μου μεταδώσης και την άγάπη της μαζί με τά δικαιώματά σου; Τό μόνο πού άπομένει είναι ένας άπό τούς δυο μας να πεθάνη, πρόσθεσε με δραχνή φωνή.

Τό χέρι του έτρεμε και έσφιγγε τó κυνηγετικό του μαχαίρι.

— Ναι, απάντησε ο Τριστάν.

Μηχανικά σηκώθηκαν κι' οι δυο.

— Βλέπω μόνο μιά διέξοδο, είπε ο Έρρικ.

Τράβηξαν κι' οι δυο τά μαχαίρια τους και μεταξύ τους άρχισε μιά άγρια πάλη.

Ο ήλιος κόντευε να δύση και οι τελευταίες άχτίδες του έπεφταν πάνω στα γυμνά δένδρα. Ξαφνικά άκούστηκε η καμπάνα τού χωριού και τά δυο άδελφά καταπληγωμένα σταμάτησαν. Ο Τριστάν γύρισε τó κεφάλι και είδε κάτω από τή ρεματιά τó καμπαναριό τής έκκλησίας. Η καρδιά του σφίχτηκε. Έκανε δυο βήματα προς τόν αδελφό του και τού πρότεινε τó χέρι του αλλά η άδυναμία τού θανάτου τόν άνάγκασε ν' άκουμπήσει σ' ένα δέντρο. Δεν μπόρεσε να σταθεί όρθιος. Σωριάστηκε κάτω.

Ο Έρρικ κύτταξε με φρίκη τίσ τελευταίες προσπάθειες τού αδελφού του για να πιαστεί από τή ζωή. Θέλησε να τόν πλησιάσει αλλά δεν μπόρεσε να κινηθεί. Καταματωμένος, κι' αυτός τρέκλισε σά μεθυσμένος.

Βάζοντας όσάποσο τις τελευταίες του δυνάμεις προχώρησε κι' έπεσε στην άγκαλιά τού αδελφού του. Έτσι άγκαλιασμένα και κλαίγοντας πικρά, έσπυχναν τά δυο άδελφά...

ΕΙΣΤΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ!

Πηγαίνοντας στο γραφείο σας, προσέχετε ιδίως τά άρσενια κτίρια. τά γράμματα των σπιτιών, τούς κήπους, τά δέντρα: Προσέχετε κυρίως τίσ διακοσμητικές μιάς διτρίνας:

Όταν παίνετε ένα δώρο, σας εύχονται να είναι άρσενια συνσκευασμένα: Σας άρέθουν οι μυθιστορηματικές άφήγησεις:

Σας άρέσει να άπάσχη γύρω σας κάποια εκκαλλιτεχνική άταξία: Σας άρέσει να ζωγραφίζετε βλέποντας τή φύσι:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

Προτιμάτε ν' άκούτε Ιταλικά και Γαλλικά: Σας άρέσει τó φώς των κεριών, όταν ιδίως άκούτε μουσική:

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ «ΤΕΣΤ»

ΕΧΕΤΕ καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία; Έχετε ικανότητα στις δουλιές τού χειριού; Είσατε οικονομός; Αισθανσθε άλλη λεγγύη άπέναντι στους συνανθρώπους σας; Η άπάντησις στα έρωτήματα αυτά έχει ζωτική σημασία, γιατί άπ' αυτήν θα μπόρεσετε να διαπιστώσετε, πού έπάγγελμα σας ταιριάζει καλύτερα.

Θά σας βοηθήσωμε, λοιπόν, να κάνετε ένα πρόχειρο «τέστ» στον έαυτό σας. Τό ζήτημα δεν είναι να δρήςτε άπλως πού έπάγγελμα σας άρέσει καλύτερα, αλλά και πού είναι καταλληλότερο για σας.

Η έκλογή τού καταλλήλου επαγγέλματος είναι τó κλειδί τής έπιτυχίας. Άπαντήστε ειλικρινά σέ κάθε ομάδα έρωτημάτων, προσθέστε και συγκρίνετε τίσ καταφατικές και τίσ άρνητικές άπαντήσεις. Τό τελικό άποτέλεσμα θα σας βοηθήση να καταλάβετε, πού έπάγγελμα σας ταιριάζει.

ΕΙΣΤΕ ΕΠΙΔΕΞΙΑ;

Σας είναι εύκολο να κάνετε διάφορες μικροδουλιές τού χειριού έτσι στην τύχη:

Μπόρείτε με τó τίποτα να φτιάξετε πολλά πράγματα:

Σας άρέσει να έπινοήτε, να ανακαλύψετε:

Όταν χρειάζεται να γίνη κάποια έπισκευή ή έγκατάστασι, καταφεύγετε σ' εσάς:

Μαθαίνετε γρήγορα κέντημα, πλέξιμο κλπ.:

Μπόρείτε με κλειστά μάτια να κόψετε σ' ένα χαρτί ένα κανονικό τρίγωνο:

Όταν άσχολείσθε με διάφορες μικροδουλιές τού χειριού, μένουν τά χέρια σας άνεπαφα:

Σας άρέσει να κατασκευάζετε μόνη σας τά διάφορα πράγματα:

Τελειώνετε τά εργόχειρα πού άρχίζετε:

Η δουλεύετε σύμφωνα με πρόγραμμα:

Η δεν άναλαμβάνετε τίποτα χωρίς ειδικά ύλικά:

Η έρείς ζητάτε τή βοήθεια άλλων, ικανώτε των από σας:

Η χρειάζεστε ένα σωρό εργαλεία:

Η δεν τó καταφέρνετε:

Η τά παραγώνετε σέ κανένα συντάρι μαζί με πολλά άλλα:

ΕΙΣΤΕ ΑΛΤΡΟΥ-ΙΣΤΡΙΑ;

Όταν βλέπετε να γίνεται ένα δυστύχημα, τρέχετε να βοηθήσετε τά θύματα:

Άποκτάτε εύκολα καινούργιες γνώσεις:

Σας άρέσει να παρέχετε προσωπικές υπηρεσίες. λ.χ. να πλένετε τά παιδιά, να γυαλίζετε παπούτσια, κλπ.:

Μπόρείτε να βλέπετε πρόσωπα πού δεν είναι συμπαθητικά ή πού είναι δύσκολο να ζή κανείς μαζί τους:

Βρίσκετε κάτι καλό σέ κάθε ανθρώπινο πλάσμα:

Σας άρέσει να φυλάτε μικρά παιδιά, να παίξετε μαζί τους, να μαθαίνετε τίσ συνηθειές τους:

Προσφέρετε κάτι στους άλλους, χωρίς να περιμένετε αντίλλαγμα, χωρίς ύπολογισμό:

Έξέρετε ν' άκούτε τους άλλους με ύπομονη:

Μοιράζεσθε κάτι άδύναμτα και πρόθυμα:

Η τó κάνετε χωρίς άνταμείβωναι οι κόποι σας:

Η προτιμάτε να σας άκούνη:

Η τó κάνετε χωρίς διάδοσι και μεταινώντας:

Η τó κάνετε χωρίς να έχετε κανένα σκοπό:

Η τó κάνετε χωρίς να έχετε κανένα σκοπό:

Η τó κάνετε χωρίς να έχετε κανένα σκοπό:

ΕΙΣΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΑ;

Μπόρείτε, να τά δαλέτε πέρα χωρίς πολλά κόπια:

Κρατάτε βιβλίο λογαριασμών:

Διαβάσετε τίσ οικονομικές σελίδες των έφημερίδων:

Άν ένας έμπορος δεν σας έξυπνοστήση καλά, διαμαρτύρεσθε:

Παίν άγοράσετε, πηγαίνετε σέ πολλά μαγαζιά να ρωτήσετε τιμές:

Όργανώνετε όρθολογιστικά τά έξοδά σας:

Προσπαθείτε να μη φοράτε συχνά ένα καινούργιο θουστάνι:

Η τó κάνετε την έκλογή σας σέ καλύτερο καταστήμα, χωρίς να σας άδιαφέρουν τά άλλα:

Η τó κάνετε την έκλογή σας σέ καλύτερο καταστήμα, χωρίς να σας άδιαφέρουν τά άλλα:

Η τó κάνετε την έκλογή σας σέ καλύτερο καταστήμα, χωρίς να σας άδιαφέρουν τά άλλα:

Η τó κάνετε την έκλογή σας σέ καλύτερο καταστήμα, χωρίς να σας άδιαφέρουν τά άλλα:

Η τó κάνετε την έκλογή σας σέ καλύτερο καταστήμα, χωρίς να σας άδιαφέρουν τά άλλα:

Η τó κάνετε την έκλογή σας σέ καλύτερο καταστήμα, χωρίς να σας άδιαφέρουν τά άλλα:

Η τó κάνετε την έκλογή σας σέ καλύτερο καταστήμα, χωρίς να σας άδιαφέρουν τά άλλα:

Η τó κάνετε την έκλογή σας σέ καλύτερο καταστήμα, χωρίς να σας άδιαφέρουν τά άλλα:

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ «ΤΕΣΤ»

Έχει άναγνωρισθί πλέον άπ' όλους ότι η σημασία των «τέστ» είναι μεγάλη. Τά «τέστ» σήμερα χρησιμοποιούνται παντού πού χρειάζεται να γίνη έξασκρίβωσι των ικανοτήτων και τού χαρακτήρος των διαγωνιζομένων. Στίς άνώτατες σχολές, στο στρατό, στίς έπιχειρήσεις, παντού, τά «τέστ» άποτελούν τó μέσον τής δοκιμασίας. Δεν είναι πιά άρκετή η έξέταση πάνω σέ ένα θέμα, γιατί αυτή δεν δίνει πλήρη τήν εικόνα τού έξεταζόμενου. Χρειάζεται να έρευνήθί ο έξεταζόμενος άπ' όλες τίσ πλευρές, τόσο τίσ πνευματικές, όσο και τίσ ψυχολογικές. Τά τέσσερα «τέστ» πού σας δώσαμε σήμερα έχουν συνταχθί έπειτα από σοβαρές μελέτες, από ειδικό ψυχολόγο. Τό πράγμα, φυσικά, δεν ήταν εύκολο, γιατί υπάρχουν πολλές κλίσεις σέ διάφορα επαγγέλματα. Νομίζουμε όμως ότι ο συνδυάσής μας έπείτυχε τó σκοπό του, και θα μπόρεσετε να διαλέξετε τó έπάγγελμα πού σας ταιριάζει. Κυττάξτε μονάχα προτού άπαντήσετε, να σκεφθήτε καλά, ώστε οι άπαντήσεις πού θα δώσετε να άνταποκρίνονται πρδς τήν πραγματικότητα γιατί μόνον έτσι θα κάνετε σωστή έξασκρίβωσι τού έαυτού σας. Ρωτήστε έπαπειλημένα τόν έαυτό σας εάν τά θέματα πού σας τίθενται είναι εκείνα πού σ' άλήθεια σας εύχαριστούν. Μη άπαντήσετε ύπό τήν έπίδρασι των πρώτων έντυπώσεων.

ΚΟΡΗ Μακεδονομάχου, γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη. Γαλουχήθηκε με τα έθνικα Ισπανικά και από πολύ νέα έξεδούλωσε αισθητά τα κοινωνικής αλληλεγγύης.

«Δυστυχώς όμως, οι δήμοι γενικά και ειδικότερα ο δήμος Θεσσαλονίκης, με τις πολύ περωρισμένες οικονομικές δυνατότητες του δεν είναι δυνατό να ανταποκριθεί στην ανάγκη της έποπλωσης όλων των πληγών, όπως επιβάλλεται, τις οποίες δημιουργεί ο πόλεμος, η κατοχή και ο εμφύλιος σπαραγμός. Γιατί, οι δήμοι, κατά τη γνώμη μου, έχουν

...από τις άλ-
λες υποχρεώσεις,
έπρεπε να έχουν
ως σοβαρότερη
αποστολή τους
την άσκηση
φιλάνθρωπ π ή ας
στο σύνολο της
δημοτικής σύμφο-
ρής, στα πλαίσια του
προορισμού της.

Έν πάση όμως περιπτώ-
σει, με τα σημερινά
μέσα...

μεσα που διαβέτι. ο δπως
και κα με την περιωριωμένη
στον τομέα της φιλανθρωπίας
αποδοτικότητα του, προσπαθώ
κατά τόν δυνατό να απαλύνω
τον πόνο και την δυστυχία.
Ή συμμετοχή των γυναικών
δημοτικών συμβούλων στα ό-
λεφτα των διαφόρων νοσοκο-
μείων παρέχει έδαφος σε περι-
ωρισμένη θέβαια κλίμακα, να
φροντίζουν για τόν νοικοκυρέμα
των ιδρυμάτων και να έπιβλέ-
πουν γενικά στην νοσοκομειακή
πράξη των άπορων. Έτσι

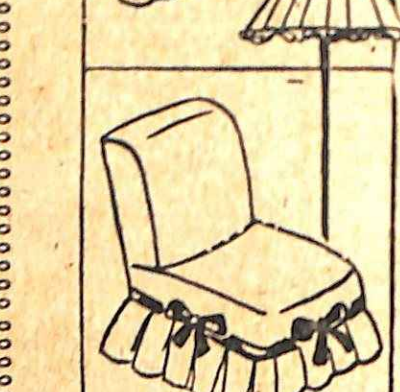
»Διετέλεσα μέλος του αδελφάτου του Δημοτικού Νοσοκομείου και νομίζω ότι κάτι προσέφερα. «Ηδη τοποθετήθηκα στο Άδελφάτο του Δημοσίου Μαιευτηρίου και θα καταβάλω κάθε προσπάθεια να φανώ άξια των ελπίδων που στήριξαν σ'εμένα οι συνάδελφοί μου.

«Για να είμαι ειλικρινής αρ-
 κεί να είναι τα προβλήματα που
 αντιμετωπίζω. Έχω πολλά έ-
 λειψη μέσων. Και ασφαλώς
 πολλά μπορούσαν να γίνουν.
 »Προς το παρόν όμως;
 «Προς το παρόν, τουλάχισ-
 θη, το Δημοτικό Νοσοκομείο
 και να εξοπλισθώ με όλα τα
 σύγχρονα μέσα, ώστε οι συν-
 δωμένοι μου να βρίσκουν πλη-
 ρή νοσοκομειακή περίθαλψη
 και τη θαλάτρωή που χαρίζε-
 ιναι νοσοκομείο νοικοκυριών
 και εφωδιασμένο με τα απαι-
 τήσιμα μέσα.

»Η προοπτική μου, η εφε-
μία μου είναι η βαθύτερη έπιθυ-
στε η Θεσσαλονίκη μες να γί-
νη μια πόλις αληθινή ευρωπα-
ϊκή, στην οποία όλοι οι δημό-
τες, πλούσιοι και φτωχοί, να
ζούν ευτυχισμένοι. Μ' α-
ρέσει.

μακεδονική» στον δήμο της
«Ας ευχηθούμε, η ιδέα της
αυτοδιοίκησης να προχωρήσει
ώστε ο δήμος μας ν' αποκτήσει
και άλλες αρμοδιότητες, που
να επιτρέπουν ευρύτερη δράση»
ΕΛΕ, ΠΑΡΑΦΕΝΙΔΟΥ
ΕΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η δημοσι-
κή σύμβουλος κ. Καίτη Καλ-
λιδούλου.

τὶς παλιές σας
ΠΟΛΥΘΡΟΝΕΣ

«ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΣΤΥΛ»

Σκεπάζεται με ύφασμα
βολάν καταργείται και η
ται με τὰ ἐπιπλά που δ-
ριγυτό. ζωνρού χρώματος
ἐναρμονίζε-
της ὁδῶ.

Και τὸ καλύτερο πιάνο χάνει τὴν ἀξία του, ἂν τὰ
πλήκτρα του ἔχουν αὐτὴν τὴν ἀποκουστική λειτουργία.
Ἀλλὰ τὸ κοκὸ ἔχει τὴν ἀποκουστική λειτουργία.
ποινὴ δρεμένο με ολοντινι
νική τους λευκότερη

[illegible]

πρωινάτε στη θηλιά, α δύο λεπτή χορδή μάλλινη, κ
 άλλη απ' τα δύο άκρα, πρίν δουνήθιστη τραπέζι
 στην τρύπα της βελόνας, ώσπου κλειστή και λωστή περάση

Ποιά από σας δὲν ἔχει
μιά πολυθρόνα, πού τῷ
γνώρις πρωτοτυπία σκεδῆ-
της καί τῷ γνῶρις φορεσά-
δα ὑφασμά της, ἐπιδάλ-
λουν τῷ ἀνένευσί;

Πάστε ένα πορτοκάλι
ἀνοκίστε να κόψετε τα ζυ-
λίνα γέφυρα της πολυθοό-
νας. Αν είναι ανάγκη
κοντήνετε και τα πόδια
της. Σας μένει ύστερα να
καλύψετε μ ένα καινούρι-
ο γιο ύφασμα το επιπλό-
σας. Σας συμβουλεύουμε
να κόψετε πρώτα ένα πα-
τόον από χαρτί. Αφού
το κόψετε, τοποθετήστε
ύφασμα στην πολυθοόνα
στηριζόντας το με καρφί-
τσες χονδρές και ύστερα
νονάτε το καλά. Ρωσέτε το με χοντρή βελόνα
στη καλή νονιότητα μ ή φαί-
φροντίζοντας να μη φαί-
νονται οι βελόνες. Αφού
εξυτέ ακετό ύφασμα μετα-
της ράχης και ρωσέτε το
γερά με μια βελόνα τα-
πετασσίας. Είμαστε τοια

Σας παραθετο
μοντέλα, που καλύπτου
ται όλα με τον ίδιο τρέ-
πο, αλλά που έχουν δια-
φορετικό τύπο.

«ΚΟΝΦΟΡ»

Είναι σκεπασμένη με
χονδρό ύφασμα με βολάν
λα μπουκέτα. Ένα ποδι
σμουρωτό κούβει τὰ καρ-
κάϊ πολλά κίτρινα γύρω-
φιά καρφώνονται καθί-
γύρω στο κάθισμα και
στή ράχη.

«Рокко»

Σκεπάζεται με πο... υπλ...
που έχει χρώμα... Μία
πράσινο... φανόχο... ύφα...
λαβάντ, ρούζ παλ...
φαρδειά ταινία από ίδιο
σώμα που έχει το κά...
χρώμα, περιβάλλει με φα...
θισμα πάνω από με φα...
λάν που γίνεται μπροστά
καίει πιέτες. Μπροστά υπαι...
και στα 2 πλάγια φιδόκος.
νει από Ένας...
...τος. Το

ωτό. ζωνρού χρώμα
της όδα.

... ἡ σημερινὴ μὲν
ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ
 ... ἀν τὰ
 ... τοῦ, κινδυνίλα.
 ... ἀναι τὴν ἀξία
 ... ἀποκρουστικὴν τὰ μ' ἕνα
 ... οὐκ ἔστιν τὴν ἀρ-

... του: Τρίψτε τα κρεμμύ-
και θα ξαναβρω λάδι ή
... γρήγορα τα λίγο λάδι ή
... τηγάνι με λίγο λάδι ή
... λίγη ζάχαρη και να τα
... καλώς, δεν
... λωστή, που
... καλώς, που
... καλώς, που

...οντρον μάλλινον...
...τὴν ἀσυνήθιστον...
...τὴν βελονιάσαστε...
...καὶ τραβάτε...
...κλωστή καὶ κλωστή περᾶσθαι...
...λλοι...

τον ὄχι ἀταξία

ὄχι ἀπερισκεψία

Αὐτὲς οἱ ἀπερίσκεπτες
Σὰς ἐκθέτουν σ' αὐτὰ:

- Δὲν στερεώνετε μὲ τακάκια στὸν τοῖχο τὸ ἐπάνω μέρος ντουλαπιῶν καὶ ἑρμαρίων ὅπου φυλάτε βαρεῖα ἀντικείμενα, καὶ δὲν διαμοιράζετε κατὰλληλα τὸ περιεχόμενόν των (ἐλαφρὰ εἶδη ψηλά, βαρεῖα χαμηλά).
- Δὲν χρησιμοποιεῖτε σκαμνάκι ἢ καρέκλα, ἀλλὰ τὸ κάτω συρτάρι τοῦ ἑρμαρίου γιὰ νὰ φθάσετε κάτι πού βρίσκεται ψηλά.
- Σκύβετε γιὰ νὰ πιάσετε κάτι καὶ ἀνασηκώσεθε ἀπρόσεκτα.
- Μαζεύετε μὲ τὸ χέρι τὰ χρυσολιὰ πού ἔσπασαν, ἀντὶ νὰ χρησιμοποιήσετε σκούπα καὶ φασάσι.
- Χρησιμοποιεῖτε μὲ γυμνὸ χέρι τρίφτες ἀπὸ ἀτσάλουσιμα, ἀντὶ νὰ φορᾶτε γάντι ἢ νὰ χρησιμοποιήτε τρίφτες ἀπὸ πλαστικὸ σύρμα.
- Προσπαθεῖτε νὰ μεταφέρετε γιὰ βαρεῖα βαλίτσα ἢ δέμα.
- Ἀνεβαίνετε σὲ μιὰ καρέκλα κατὰσχετε στὶς στερεές ἄκρες καὶ καὶ ἀκουμπᾶτε τὰ πόδια σας στο γέντρον τοῦ καθίσματος ἀντὶ νὰ τὰ πλεονά.

- Πτώσεις τοῦ ντουλαπιῶν ἐπάνω σας, ἢ ἐπάνω στὸ μικρὸ παιδί πού προσπαθεῖ κάτι νὰ φτάσῃ ἀπὸ μέσα.
- Πτώσεις τοῦ ἑρμαρίου ἐπάνω σας.
- Χτύπημα σ' ἓνα ἀνοιχτὸ παράθυρο, μιὰ πόρτα, ἢ ὅ,τι ποιαδήποτε ἄλλη προεξοχή.
- Κοψίματα, μπήξιμο γυαλιῶν στὸ χέρι, καὶ κίνδυνος μολύνσεως.
- Κίνδυνος νὰ σὰς μπηχτοῦν στὸ χέρι ἄκρες ἀπὸ τὸ σύρμα, μὲ πιθανότητες μολύνσεως.
- Κίνδυνος νὰ πάθετε «κοψομέσισμα» ἢ θλάσι κάποιου μῦος.
- Πτώσεις μὲ σοβαρώτατες—καμμιὰ φορὰ—συμπτώσεις, πού μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ θανατηφόρες...

ὄχι ἀμέλεια

ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΑΥΤΟ:	Γιὰ τὴ μὴ διακινδυνεύσετε	ΚΑΝΕΤΕ ΑΥΤΟ:
Ἐντικείμενα ἐμφα- μένα ; Μαχαίρια κακοσκο- νιμένα, τσεκούρι, πριόνι καὶ ἄλλα ἐρ- γαλεία... Παλὰ ἐρ- ραφάκια, ἡ ψαλίδι- α, ποὺ βρίσκονται στὴ διάθεσι τῶν παι- διῶν. Χαλιά τρύπια, ἀνα- σηκωμένα οἰς γω- νίες. Ἀγκίδες ποὺ βγαί- νουν ἀπὸ τὸ πάτω- μα ἢ τὰ ἐπιπλά.	ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΡΑΥΜΑΤΑ ΠΤΩΣΕΙΣ ΜΩΛΩΠΕΣ ΘΛΑΣΕΙΣ ΜΟΛΥΝΣΕΙΣ	● Πετᾶτε ἀδίστακ- τὰ τὰ ἀχρηστὰ ἐντι- κείμενα. ● Ἐπισκευάζετε ἀμέ- σως κάθε τὶ ποὺ μπο- ρεῖ νὰ χρησιμοῦση καὶ στὸ μέλλον. ● Ἐπισκευάζετε ἀμέ- σως κάθε φορὰ. ● Τρίψτε τὸ πάτωμα μὲ σῦρμα, καὶ τὰ ἐπι- πλά μὲ υψαλόχαρτο ἐλαφρόπετρα.
Λησμονημένα ἀντι- κείμενα ! Καρφιά ποὺ περισ- σεύουν ἀπὸ τὰ ἐπι- πλά, τοὺς τοίχους, κλπ. Καρφίτσες στὰ ρού- χα. Κομμάτι, σαποῦνι, κουβάς, ὕδρo σφου- γάρωπανo κλπ.	Γ Ρ Α Τ Σ Ο Υ - Ν Ι Ε Σ ΤΡΥΠΗΜΑΤΑ (ποὺ μποροῦν νὰ ἐξελεχθῶν σὲ μολύνσεις). Τ Ρ Υ Π Η Μ Α - Τ Α Π Τ Ω Σ Ε Ι Σ Κ Α Ι Θ Λ Α Σ Ε Ι Σ	● Φροντίζετε νὰ μὴ περισεύουν ποτὲ καρ- φιά ἀπὸ τοὺς τοίχους τὰ ἐπιπλά, τίς παλὲς σανίδες. ● Ἐπιθεωρεῖτε προσ- εκτικὰ τὰ ρούχα, πο- τὸς σὰς φέρουν ἀπὸ τὸ ρ- φή, τὴ μεθίστρα κλπ. Μετὰ τὴν ἐργασία, συ- μαζεύετε

Μὴν ἀφίνετε ποτὲ καρφίτσες καὶ βελόνες
νὰ σέρνονται στὸ πάτωμα. Τὸ νὰ τίς μα-
ζεύετε δὲν θὰ σὰς κἀν ἴσως πλousία, ἀλ-
λὰ θὰ συντελέσῃ στὸ νὰ ἀποφύγετε μὴ
κροταριατισμοὺς καὶ τρυπήματα πο-
μποροῦν νὰ ἔχουν δυσάρεστες συνέπειες.
Ἄν σὰς σκορπίσῃ χῶμα τὸ κουτὶ μὲ τὰ
καρφίτσες, μὴ χῶματα κρόνο νὰ τίς μαζέ-
ψετε μιά-μιά : χρησιμοποίηστε γι' αὐτὸ
ἓνα μαγνήτη, ἂν ἔχετε, ἢ τὸ ψαλίδι σὰς

Ο Δὲν θέλετε νὰ ἐνοχλήσετε
τὸν ἄντρα σας καὶ ἐπιχει-
ρεῖτε νὰ μεταφορέτε μὴν
σας τὸν τέντζερν ποὺ εἶναι
γεμάτος μὲ βραστὸ νερὸ γιὰ
τὸ πλῆσιμο τῶν ρούχων σας,
ἂν καὶ ξέρετε ὅτι εἶναι βα-
ρύν, πολὺ βαρύν γιὰ σὰς.
Διακινδυνεύετε νὰ πιστῇ ἡ
μὴση σας, νὰ σὰς σκισθεῖ
μὴνερ ἢ ἀκόμη καὶ νὰ πᾶ-
θε κάποιο ἐπικίνδυνον ἐν-
καύσιμα, ἂν τὸ νερὸ σὰς χυθῇ
ὅπως τὸ μεταφορέτε...
Ἔ-
στω καὶ ἂν ἀνὰ πρῶτον
εἰς μιὰ συγερτικὴ χρονετρίβη,
ζητήσετ' ἐξουσία γιὰ τὰ με-
ταφορὰ, γιὰ νὰ μὴ μετανόη-
σετε ποὺ ἐπισημύσατε τίς
δυνάμεις σας.

διατρέχει τὸν κίνδυνο νὰ γλυστ
γιὰ τὴ στερεότητα τῆς ἀνάγκ
τήση τὰ πῶδια τῆς ἀνάγκ

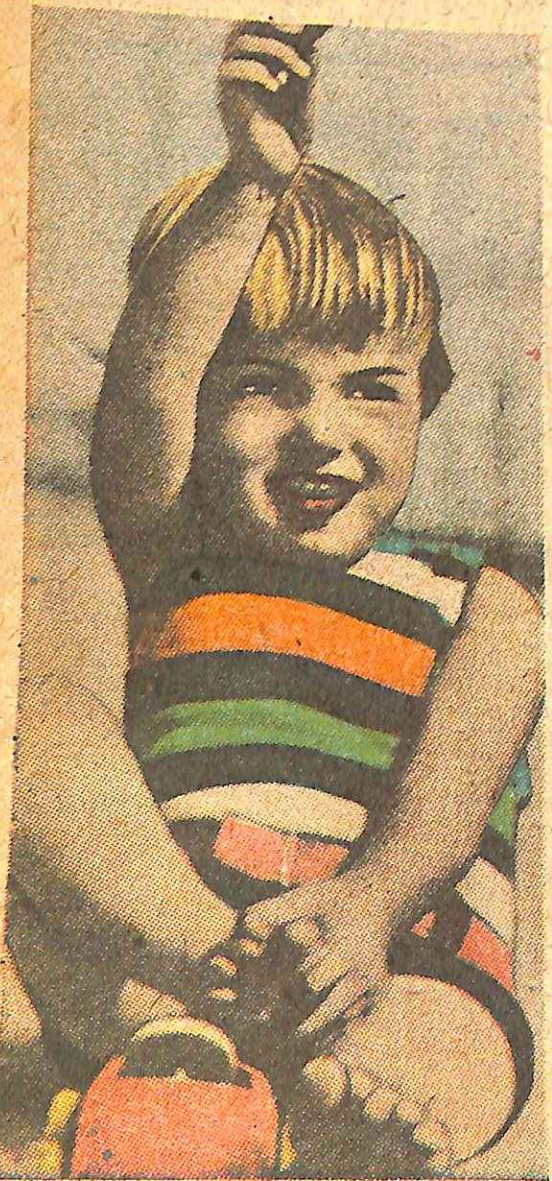
[illegible]

Ο διάσημος Αμερικανός βιογράφος των αστέρων του κινηματογράφου και του θεάτρου Μωρίς Ζολότσοφ, μεταμφιεσμένος σε ντέτεκτιβ για να μπορέσει να ανακαλύψει στοιχεία που θα τον διευκόλυναν να γράψει την πρώτη αληθινή ιστορία της πιο γοητευτικής, της πιο σκανδαλιστικής στάρ της εποχής, μας, της Μαίριλιν Μονρόε. Τις παραθέτουμε πιο κάτω:

ΟΤΑΝ Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ Κέντρου του Λος Άντζελες, μου έδωσε ένα συνταγμένο με όλους τους τύπους «αντίγραφον» της ληξιαρχικής πράξεως γεννήσεως της Νόρμα Ζαν Μόρτενσον, φυσικά δεν ήξερε για ποιόν επρόκειτο. Για μένα όμως αντιπροσώπευε ένα είδος διαβατηρίου που θα μου επέτρεπε να... εξερευνησω τη ζωή ενός από τα πιο γοητευτικά πλάσματα της εποχής μας. Γιατί η Νόρμα Ζαν Μόρτενσον δεν είναι άλλη από την περίφημη Μαίριλιν Μονρόε.

Μέσα σε τρία ή τέσσερα χρόνια το πλάσμα αυτό με τα γαλάνα μάτια και τα ξανθά πλατινένια μαλλιά, απέσπασε την προσοχή όλου του κόσμου. Έγινε η προσωποποίηση του τύπου της αληθινά γοητευτικής γυναίκας. Έχει αναστήσει 1,67, βάρος 57 κιλά, περιφέρεια στήθους 96,5, έκατοστά, μέσης 71 εκ. και γοφών 95. Το επάνω χείλος της προεξέχει. Μερικοί λένε ότι οι γάμπες της είναι πολύ κοντές συγκρινόμενες με το σώμα της κι ότι το πρόσωπό της είναι πολύ μεγάλο. Άλλα τί τα θέλετε; δεν μπορείτε να λύσετε το μυστή-

• Η Νόρμα Ζαν Μπαϊκέρ — δηλαδή η σημερινή Μαίριλιν Μονρόε — σε ηλικία τεσσάρων ετών.

ριο της γοητείας μιας γυναίκας με το... υποδεκάμετρο. Το μυστικό της Μαίριλιν Μονρόε βρίσκεται στο βάθος της προσωπικότητάς της.

Φυσικά όλα αυτά τα άγνωστα όταν ξεκίνησα για την εξερεύνησή μου, αρχίζοντας από το Υγειονομικό Κέντρο του Λος Άντζελες, όπου τηρούνται τα ληξιαρχικά βιβλία. Ήθελα να αρχίσω από την αρχή, από τη γέννησή της Μαίριλιν. Είχα τώρα το πιστοποιητικό που τη βεβαίωνε. Διαβάζοντας τη βεβαίωση του γιατρού-Μπέριαν που είχε βοηθήσει την κρηνητική αυτή γυναίκα ναρθή στον κόσμο, στις έννιμισή το πρωί της 1ης Ιουνίου 1926. Το πατρικό όνομα της μητέρας της ήταν Γκλάντιν Μονρόε, κι είχε γεννηθεί στο Μεξικό. Ο πατέρας της λεγόταν Έντουαρντ Μόρτενσον, από την Καλιφόρνια. Επάγγελμα: φούρναρης.

Μέχρι που έφτασε στα δεκάξι της χρόνια η Μαίριλιν Μονρόε δεν ήξερε ότι είχε γεννηθεί στο Γενικό Νοσοκομείο του Λος Άντζελες κι ότι το πραγματικό όνομά της ήταν Νόρμα Ζαν Μόρτενσον. Της έλεγαν πάντοτε ότι ονομαζόταν Νόρμα Ζαν Μπαϊκέρ. Αργότερα άκουσα ότι τ' όνομα αυτό της το έδωσαν εξ αιτίας της δουλειάς του πατέρα της γιατί, όπως είναι γνωστό, «μπαϊκέρ» στ' αγγλικά θα πη «φούρναρης». Σε μία σχετική συζήτηση, η ίδια η Μαίριλιν μου είπε: «Το επάγγελμά του πατέρα μου δεν έχει καμμία σχέση εδώ. Η μητέρα μου, η Γκλάντιν Μονρόε, είχε παντρευτεί στο Μεξικό, όταν ήταν 14 ετών, με κάποιον που λεγόταν Μπαϊκέρ. Ο πατέρας μου ήταν σωματάρχης στην Πολιτική του Μεξικού. Έργαστηκε μάλιστα κι ένα διάστημα στις πετρελαιοπηγές. Δεν ξέρω να υπήρχε κανείς με καλλιτεχνικό ταλέντο στην οικογένειά μας. Η γιαγιά μου πάντως ήταν πολύ όμορφη. Κι' απ' αυτήν έχω κληρονομήσει την ομορφιά, γιατί η μητέρα μου ποτέ δεν υπήρξε και πολύ έλκυστική. Δεν της μοιάζω φυσικά. Η γιαγιά μου λεγόταν Χόγκαν κι' η καταγωγή της ήταν από την Ιρλανδία. Θαρρώ πως είμαι λίγο Ιρλανδή, λίγο Σκωτσέζα και λίγο Σουηδή».

Η αδελφή μου —θεροβαλής δηλαδή αδελφή μου — μένει κάποτε στη Φλωρίδα. Η μητέρα μου έκανε άλλα δυο παιδιά με κείνον τον Μπαϊκέρ. Ο αδελφός μου όμως πέθανε. Μα και κείνη την αδελφή μου δεν την ξανάδα. Άλλως τε, τίποτα το κοινό δεν έχουμε οι δυο μας. Θαρρώ μάλιστα πως έχει παντρευτεί κάποιον μηχανικό της αεροπορίας ή κάτι τέτοιο. Δεν ξέρω ούτε και την πόλη που μένει. Όσο για τον πατέρα μου δεν θυμάμαι να τον είδα ποτέ μου. Μου είπαν απλώς ότι σκοτώθηκε σ' ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα, όταν ήμουν έξι μηνών. Πατέρας μου είναι ο Άβραάμ Λίνκολν, δηλαδή θεωρώ τον Άβραάμ Λίνκολν σαν πατέρα μου. Ήταν σοφός, ευγενικός και καλός. Ο Λίνκολν είναι το ιδεώδες μου: γι' αυτό τον αγαπώ».

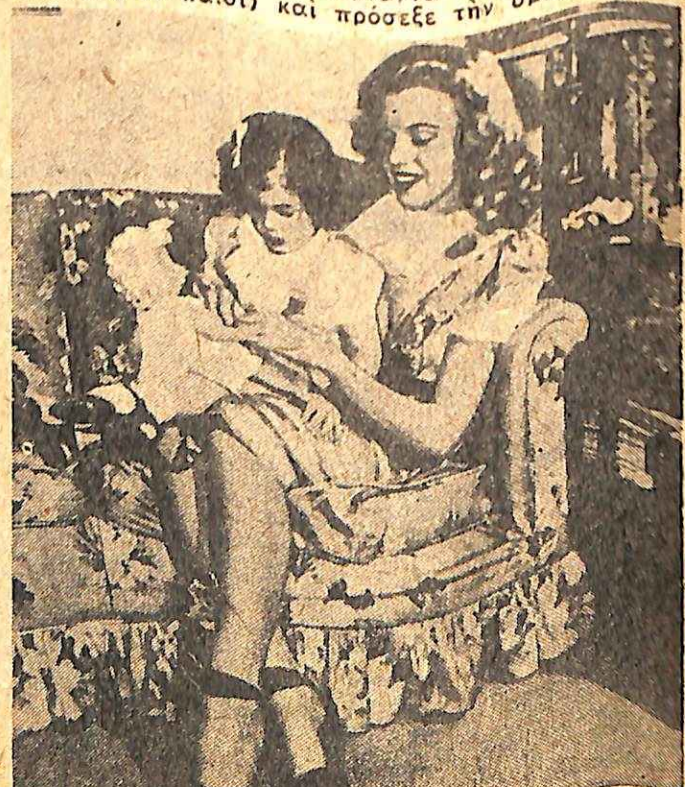
Πράγματι μία φωτογραφία του Αμερικανού Προέδρου Λίνκολν βρίσκεται πάνω από το κρεβάτι της Μαίριλιν, στο διαμέρισμά της του 27ου πατώματος του ξενοδοχείου «Γουόλντορφ - Άστόρια», στη Νέα Υόρκη. Εκεί η Μονρόε κρατούσε τρία δωμάτια, και είχε μία γραμματέα και μία γάτα, όταν κατάφερε να συναντηθεί μαζί της. Είχε επιβάλει

στον εαυτό της ένα είδος αυταξιορίας, όστερα από έναν καυγά με τον Ντάρουλ Ζανού, διευθυντή παραγωγής των στούντιο της «Ταυέντι Σέντσοφ Φιλμ». Βασκόταν σε δασύμορφη γιατί είχε ασηνθεί να παίξει στα έργα «Πώς να γίνης πολύ - πολύ δημοφιλής» και «Το κορίτσι στα δελουδένια κούνια». Της είπαν τότε ότι θα ακουρων το συμβόλαιο, που της έλασσε 1500 δολάρια την εβδομάδα και 100.000 δολάρια για κάθε φίλμ. Η Μονρόε απάντησε ότι δεν έπρεπε να γιά ζητημα κομπάρζων, αλλά για ζητήμα άρχων! Ήθελε να της αναγνωρισθ το δικαίωμα να λη τη γνώμη της πάνω σ' ένα έργο, αν της άρεσε δηλαδή ή όχι.

Ας ξαναγυρίσουμε όμως στο πιστοποιητικό γεννήσεως. Ποιος ήταν πραγματικά ο Έντουαρντ Μόρτενσον; Ο «Ηρλ Θέισεν, ένας άσος της φωτογραφικής τέχνης, που εργαζόταν στην κινηματογραφική εταιρεία «Κονσολινταίτετ», λέει ότι η Γκλάντιν Μπαϊκέρ δούλευε στην εταιρεία εκείνη, αλλά ότι ποτέ του δεν είχε δει τον Μόρτενσον, ούτε είχε ακούσει να μιλούν γ' αυτόν. «Θυμάμαι, λέει, τη γέννηση της Νόρμας Ζαν, γιατί κάναμε έναν έρανο για να βοηθήσουμε τη μητέρα της να πληρώσει το γιατρό». «Θυμάμαι τη Μαίριλιν, λέει ο Ρέτζιναλντ Κάρρολ, ένας από τους διευθυντές της «Κονσολινταίτετ», σε μία μικρούλα μπιμπέκα, με σκούρα μαλλιά, άδονστη και φοιμένη, δειλή μάλλον. Ποτέ μου όμως δεν συνάντησα τον Μόρτενσον».

Ετσι την άλλη μέρα έφαγα τα ληξιαρχικά βιβλία του δήμου του Λος Άντζελες των ετών 1924, 1925 και 1926. Δεν υπήρχε τίποτε σχετικό με τον Έντουαρντ Μόρτενσον. Άκόμα δεν κατάφερα να βρω τίποτα για το αυτοκινητιστικό δυστύχημα

• Η Μαίριλιν Μονρόε ήταν ακόμα άγνωστη όταν πάρθηκε αυτή η φωτογραφία το 1947. Μπήκε κυριολεκτικά από το παράθυρο στον κινηματογράφο, όταν την αγκαλίστηκε ένας παραγωγός, να «μπέμπι σίττες» (γκουβεράντα με την όμορφη της, επιβλέπει το παιδί) και πρόσεξε την ομορφιά της.

όπως δεν μας την άφηγήθηκε τόσο παραστατικά ή ίδια, ποτέ, μέχρι σήμερα

Ο Μόρτενσον αποτελεί ένα από τα άλυτα μυστήρια μέσα στο μυστήριο της ίδιας της Μαίριλιν. Κι' ίσως έναν πατέρα να ζητούσε στους τόσους άνδρες που άλλαξε. Μα δυστυχώς έπρεπε να τον βρή όταν ήταν κοριτσάκι. Άλλα από μία πλευρά η Μαίριλιν έμεινε πάντα κοριτσάκι. Η σκέψη της γυρίζει δαρκώς στους άνδρες, από κάποια υποσυνείδητη επιθυμία να βρή έναν πατέρα. Ίσως κι' η συμπάθεια που προκαλεί στην όδον, να είναι μία προβολή της επιθυμίας αυτής.

Δεν ξέρω τίποτα για το σέξ-άπιλ μου, μου είπε μία απ' αυτές τις ημέρες, καθώς στεκόταν πεσμένη μπρούμυτα στο φασόλ κρεβάτι του «Γουόλντορφ - Άστόρια». Φορούσε ένα παντελόνι ανδρικό από δελουδο μαύρο και μία μπλουζίτσα από άσπρο ζερέλι. Ξέρω ότι μου άρεσουν οι άνδρες, συνέχισε. Ίσως τους άρεσω κι' εγώ γιατί μ' άρεσουν και κείνοι έμένα.

Στην ιδιωτική της ζωή η Μαίριλιν Μονρόε γοητεύθηκε πάντα από άντρες που ήταν 10 ως 30 χρόνια μεγαλύτεροι της. Άνάμεσα σ' αυτούς περιλαμβάνονται δυο σύζυγοί της. Ένας κριτικός του Χόλλυγουντ, ένας συγγραφέας κωμωδιών, διάφοροι σκηνοθέτες και παραγωγοί, ένας μουσικός κι' ένας πράκτορας για την αναίτητη ταλάντων. Στις ταινίες παίζει πάντοτε καλύτερα όταν πρόκειται να «τυλίξη» έναν άντρα μεγαλύτερο της στα χρόνια. Πιστεύω πως οι ρόλοι που ερμηνεύει καλύτερα είναι ηθοποιοί είναι κυρίως εκείνοι που έχουν κάποια προσωπική σχέση μ' αυτήν, κάποιο δεσμό με το είναι της. Αυτά δεν ήταν αληθινά οποιαδήποτε εξυπη και μ' ωραίο σώμα ηθοποιός θα μπορούσε να μιμηθεί τα μυσώκιστα χείλη της Μαίριλιν, τις γοητευτικές κινήσεις της και να θριαμβεύσει όπως εκείνη. Μα η Μαίριλιν είναι μοναδική. Μία άλλη θα μπορούσε ν' αντιγράψει τα χείλη, μα δεν θα μπορούσε ν' αντιγράψει τη μοναξιά και τη δίψα της αγάπης.

Στερημένη από πατέρα, η Νόρμα Ζαν έχασε γρήγορα και την τρυφερότητα της μητέρας. Όταν ήταν τριών χρονών, η μητέρα της υπέστη σοβαρή διανοητική παράκρουση. Ίσως επειδή την εγκατέλειψε η γάτα, να λη άσυντακτικές, να κλαίει, να γελάει. Ύστερα από ψυχιατρική εξέταση η Γκλάντιν Μπαϊκέρ κλείστηκε σε κλινική, κι' έτσι η Νόρμα Ζαν ανατράφηκε με έξοδα του δήμου του Λος Άντζελες. Σήμερα η Γκλάντιν Μπαϊκέρ, βρίσκεται σε μία από τις καλύτερες ιδιωτικές κλινικές της Καλιφόρνιας, μα, αλλοίμονο, χωρίς καμμίαν αξιολογία βελτίωσής της καταστάσεώς της.

Το δυστυχισμένο πιά όρφανό κοριτσάκι είχε ν' αντιμετωπίσει μία κατάσταση που θα τσάκιζε και μεγάλον. Κι' είναι παράδοξο, αλήθεια, πως δεν την συνέτριψαν οι αλλεπάλληλες δυστυχίες που τη χτύπησαν στα παιδικά της χρόνια. Έμεινε σε δώδεκα διαφορετικές οικογένειες κατά τα έτη 1929—1935.

Δεν ήταν καλοί για μένα από καμμία πλευρά, λέει η Μαίριλιν. Με έπαιρναν στο σπίτι τους επειδή η κυβερνήσι πληρώνε πέντε δολάρια την εβδομάδα για τη διατροφή μου. Μου έλεγαν διαρκώς ότι σ' αγαπούσαν και με τρέλαιναν στις τιμιπές αν έκανα το αντίθετο. Καμμία δεν με κρατούσε παραπάνω από λίγους μήνες. Μία γυναίκα με μαύρα ερχόταν πάντα και μ' έπαιρνε. Θαρρώ πως ήταν από κάποια φιλανθρωπική οργάνωση.

Ποτέ μου δεν είχα ένα ωραίο φόρεμα, ποτέ μου κανένα παιχνιδάκι ή μία κούκλα για να παίζω. Σ' ένα από τα σπίτια που έμένα, έπαιρνα τα μπουκάλια και τα έκανα κούκλες. Οι μπουκάλια του κρα-

σιού, που ήταν μακρούλες, ήταν κούκλοι, κι' οι κοντές μπουκάλες του ούισκυ κούκλες. Άγαπούσα τα ζώα, τα σκυλιά, τις γάτες και τα πουλιά. Άμα μιλάς σ' ένα σκύλο ή σε μία γάτα, τα καυμένα αυτά ζώα δεν σε τσιμπούν, ούτε σου λένε «σκάσε!»

Όταν ήμουν πέντε ή έξη χρονών με διάλεξαν στο σχολείο να πάω μέρος σε μία γιορτή το πρωί της ημέρας του Πάσχα. Μας έντυσαν με μαύρους χιτώνες κι' από κάτω άστρους και μας τοποθέτησαν σε σχήμα σταυρού. Μόλις την αυγή ανέτειλε ο ήλιος μας έδωσαν το σήμα να θυλάουμε τους μαύρους χιτώνες κι' έτσι ο σταυρός να γίνει άσπρος. Καθώς χάλασε κυττάζοντας αψηχημένη τον ούρανό, δεν αντίληφθηκα το σήμα και φυσικά δεν έβγαλα το μαύρο χιτόνα. Έτσι ήμουν το μόνο μαύρο σημάδι σ' ένα λευκό σταυρό. Η γυναίκα στην οποία έμένα τότε για τιμωρία μου μ' έκλεισε σε μία ντουλάπα και μ' άφησε νηστική όλη την ημέρα. Μία άλλη πάλι φορά μου κράτησε το κεφάλι μέσα στο νερό για να με τιμωρήσει για πράξι που δεν έκανα. Κόντεψε να με πνίξη. Δεν κοιμήθηκα στο κρεβάτι εκείνη τη νύχτα γιατί φοβόμουνα μη με πνίξη με το μαξιλάρι του κρεβατιού».

Το 1935, η Γκράις Μακ Κή, μία στενή φίλη της μητέρας της, ώριστηκη κηδεμόνας της Νόρμας Ζαν, που έμεινε μαζί της ώσπου η Γκράις πέθανε. Για πρώτη φορά το άδυνάτο κι' άχορό αυτό πλάσματάκι γνώρισε τη θαλπωρή του σπιτιού και το χέρι μιας γυναίκας, που την αγαπούσε σ' αμάν.

Τότε της συνέβη κάτι παράξενο. Δεν μπορούσε να μιλήσει καθαρά, αλλά τραβούζε χωρίς να μπορεί να τελειώσει τη φράσι. Τώρα που είχε βρή μία γυναίκα να την άκουη χωρίς να της σφύριζε «σκάσε!», το δυστυχισμένο παιδί δεν κατάφερε να μιλήσει καλά.

Για ένα διάστημα είχα ξεχάσει πως μιλούν, μου είπε η Μαίριλιν. Στο σχολείο δρισκόμουν σε τέτοια άμηχανία, που σαν άνθρωπιν πλάσμα, όταν έφαινα, τελείως απροσδόκητα, σαν να παροσέρθηκε από τυφώνα, ο μικρός κόσμος της κατάρρευσε γύρω της σ' έρεπιας.

Έγινε πιστεύω ότι είχε βρή έναν παράδεισο στο σπίτι της Γκράις, η πιο αγαπημένη φιλένάδα της μητέρας της και κηδεμόνας της, αναγκάστηκε να εργασθ έω από το σπίτι της, και να εγκαταλείψει τη μικρή Μαίριλιν, που ήταν μονάχα εννιάμισή χρονών. Η Μαίριλιν ήταν αρκετά μεγάλη κι' ευαίσθητη για να νοιώθ τον πόνο και τη μοναξιά, αλλά όχι αρκετά για να καταλάβει ότι η κατάσταση ήταν άσχημη κι' ότι η Γκράις έπρεπε να δουλέψει.

Κι' έτσι στις 9 Σεπτεμβρίου 1935 η Μαίριλιν Μονρόε κλείστηκε σ' ένα όρφανοτροφείο του Λος Άντζελες.

Όταν πήγα στο όρφανοτροφείο εκείνο, φανταζόμουν ότι θα βρισκα έναν τόπο θλιβερό, μελαγχολικό και ακάθαρτο, κάτι σαν φυλακή, γιατί έτσι μου είχε περιγράψει η Μαίριλιν το όρφανοτροφείο, όπως το θυμόταν. Γύρω το ίδρυμα είναι καθαρώτατο και περιποιημένο. Πιστεύω όμως ότι η Μαίριλιν ήταν ελκρινής, γιατί μπορεί κανείς να φαντασθ

• Ο Τζέι ντι Μάτζιο κι' η Μαίριλιν παρουσιάζουν μαζί στην πρεμιέρα του φίλμ «Έσθ' χρόνια φαγούρα», που το είδαμε και στην Αθήνα. Λένε, πως το φίλμ αυτό υπήρξε μία από τις αιτίες του διαζυγίου τους. Σε μία σκηνή του φίλμ η Μαίριλιν κάνει «προσωπική έκθεσι» των εσωρούχων της, που δεν άρεσε καθόλου στο ζευγάρι Τζέι Η σκηνή γυρίστηκε σ' ένα δρόμο της Νέας Υόρκης, παρουσία χιλιάδων θαυμαστών της ωραίας στάρ.

του, πρέπει να δηλολογήσω ότι στις συζητήσεις μας διεπιστώσα ότι η Μαίριλιν μιλά με κάθε άνεσι.

Ύστερα από μερικούς μήνες που έμεινε μαζί με τη Γκράις, το τραύλισμα της έφυγε κι' άρχισε να νοιώθ τον εαυτό της σαν ανθρώπιν πλάσμα, όταν έφαινα, τελείως απροσδόκητα, σαν να παροσέρθηκε από τυφώνα, ο μικρός κόσμος της κατάρρευσε γύρω της σ' έρεπιας.

Έγινε πιστεύω ότι είχε βρή έναν παράδεισο στο σπίτι της Γκράις, η πιο αγαπημένη φιλένάδα της μητέρας της και κηδεμόνας της, αναγκάστηκε να εργασθ έω από το σπίτι της, και να εγκαταλείψει τη μικρή Μαίριλιν, που ήταν μονάχα εννιάμισή χρονών. Η Μαίριλιν ήταν αρκετά μεγάλη κι' ευαίσθητη για να νοιώθ τον πόνο και τη μοναξιά, αλλά όχι αρκετά για να καταλάβει ότι η κατάσταση ήταν άσχημη κι' ότι η Γκράις έπρεπε να δουλέψει.

Κι' έτσι στις 9 Σεπτεμβρίου 1935 η Μαίριλιν Μονρόε κλείστηκε σ' ένα όρφανοτροφείο του Λος Άντζελες.

Όταν πήγα στο όρφανοτροφείο εκείνο, φανταζόμουν ότι θα βρισκα έναν τόπο θλιβερό, μελαγχολικό και ακάθαρτο, κάτι σαν φυλακή, γιατί έτσι μου είχε περιγράψει η Μαίριλιν το όρφανοτροφείο, όπως το θυμόταν. Γύρω το ίδρυμα είναι καθαρώτατο και περιποιημένο. Πιστεύω όμως ότι η Μαίριλιν ήταν ελκρινής, γιατί μπορεί κανείς να φαντασθ

ΕἰΝΑ ΠΛΕΚΤΟ'
Ε ΤΡΕΙΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

ΕΤΙΚΑ ΚΟΜΦΟ, ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ

...πουλόδερο, μαζί με τὸ
...προ πλαστρον, με τὰ
...ουμπάκια γίνεται πολὺ
...αὶ ἀρκετὰ χαριτωμένο.

κατ. Τὴν ἐπόμενη δελόνα πλέ-
ξετε ἀνάποδη στὴν καλὴ μεριά
τοῦ ἱελεκτοῦ. Συνεχίστετε κατό-
πιν πάλι με ζέρσεφ 5 ἐκάτ. καὶ
κλείστε τοὺς πόντους.

● ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στὶς δελόνες σας
18π (οἱ μισοὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς
πόντους θὰ εἶναι γιὰ μῆστρα).
Πλῆξτε, χέστε

Τὸ πολυλόβεο, δ-
ταν τὸ φορέσε-
τε μόνο του. ἔ-
χει μιὰ κλασσι-
κὴ ἀπ λ ὅ τ η α

● ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια προσεκτικά από τὴν ἀναποδὴ μὲ δρεγμένο πανί. Ράψετε τὴν ραφὴς τῶν ὤμων. Μὲ ἀσπρόμαλλι κεντήστε τὴς ρίγες μὲ κασινάκι ἀφίνοντας 1,5 ἐκτ. ἀπόστασι μεταξύ τους. Σιδερώστε τὸ κέντημα. Γυρίστε

τὸ στρίψωμα καὶ τὶς μύστροις
καὶ ράψτε τὰ μὲ κρυφὲς βελό-
νιες. Σταυρώσετε ἐμπρὸς τὴς 2
ἄκρες τοῦ πλαστρὸν ὅπως φαί-
νεται στὴ φωτογραφία. Κεντή-
σετε κασινακὶ γύρω στὰ ρεβέρ.
Ράψετε γύρω - γύρω τὴς σου-
στες ἀντικρουστὰ στὶς σουστές
τοῦ πουλόβερ.

ΜΕ ΚΟΥΜΠΙΑ

Θά τὸ πλέξετε ἀκριβῶς ὅπως τὸ ριγέ πλαστρὸν ἀλλὰ μὲ ἄσπρο μαλλί. Ἀντὶ δὲ γιὰ τίς ρίγες μὲ τὸ κασινάκι θά τὸ στολίσετε μὲ τὰ μικρά κουμπάκια. X. K.

ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ

● Ἐπειδὴ τὰ νάυλον σκουρύνονται ἀπὸ πολὺ λεπτὸ ὕφασμα

σα τα πνευτε με χλιαρή σα
πουνάδα, στην οποία θα έχετε
προσθέσει μερικές σταγόνες
άμμονια για να φύγει κάθε
χνός ιδρώτα. Ύστερα τα πιέ-
ζετε ανάμεσα στις δυο φου-
χτες σας για να φύγει όλο το
νερό. Δεν τα σιδερώσετε δε άλ-
λά τα τεντώνετε με τα δάχτυ-
λα, ώστε να πάρουν το σχήμα
που πρέπει. Κατόπιν τ' αφί-
νετε να στεγνώσουν στον αέρα
ή κοντά στη φωτιά διπλωμένα.

ή και στο τέλος κάθε
όας, έως ότου έχετε
κλείσει κατόπι. Από
την αρχή κάθε βελόνας
(α) και μετά 15π στην
2ης βελόνας, έως
μείνουν 59π. Τους
αύτους πλέξετε 5 έ-

...the ...

ΛΙΓΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ καί... πολλές ιδέες!

■ Τώρα κατά την περίοδο των εορτών χρειάζεται να ποικίσετε κάπως την γκαρνταρόμπα σας ώστε να μην εμφανίσετε συνεχώς με τα ίδια στις επισκέψεις, συγκεντρώσεις κ.λ.π. Αυτό θα το πετύχετε όπως λένε οι Γάλλοι «με λίγα φορέματα και πολλές ιδέες και αξεσουάρ». Εμπνευσθήτε λοιπόν από τις δυο αυτές σελίδες και αποκτήστε και σεις γρήγορες και θαυματουργές γαρνιτούρες

- 1 Δυο φιογκάκια, το κάτω από σατέν το επάνω από άστρακάν.
- 2 Γιακάς και πεταχτή μανσέτα από άστρακάν.
- 3 Πρωτότυπη γούνινη γραβάτα. Περνάει κάτω απ' το γιακά με λαστιχάκι που κουμπώνει πίσω.
- 4 Καρφιτσώστε σε ντεκολτέ ένα τριαντάφυλλο δεμένο με σατέν ή βελούδινη κορδέλα.
- 5 "Αν έχετε ντεκολτέ στην πλάτη προσθέστε του κλίπ όπως κάνει ο Ντιόρ.
- 6 "Ένας γούνινος ναμίτης, τον φοράτε όταν θέλετε. Κουμπώνει στην πλάτη.
- 7 Μουσέλινα (ή άλλο λεπτό ύφασμα) πλισέ. Φοριέται ως σάρπα ή ζώνη.
- 8 Γαρνίρετε ένα ζευγάρι ύφασματινα γάντια με περισσεύματα γούνας.
- 9 Γούνινο κασκόλ. Κουμπώνει στο λαιμό με κουμπιά πασμαντερί.
- 10 Γούνινη λουρίδα μπορεί να γαρνίρη κάλλιστα έναν ποδόγυρο.
- 11 Γαρνίρετε το σκέτο περσινό σας καπελάκι με πέρλες διάφορες.
- 12 Σατέν ζώνη περασμένη σε χρυσή ή ασπρήνια άγκράφα δίνει τόνο σε σκέτο μαύρο φόρεμα.
- 13 Κάψτε μια θηλειά σ' ένα αμπιγιέ φόρεμα που θέλετε να ζωντανέψετε. Από εκεί θα περάσετε μια σάρπα από το ίδιο ύφασμα (εάν σας έχει μείνει) ή από άλλο που θα πηγαίνει.
- 14 Ένα φόρεμα με φαρδιά φούστα θ' αλλάξει τελείως αν το γαρνίσετε έτσι με σουτάς ή κορδονάκι.
- 15 Κεντήστε 2 σειρές πέρλες (ή στράς) στη βελούδινη τσάντα σας.
- 16 Πολύ μοντέρνο: άγκράφα σε μεταξωτή γόβα.
- 17 Γούνινο κολιέ με παντατίφ.
- 18 Σ' ένα κοινό κολιέ προσθέστε σατέν φιόγκο.
- 19 Στοιλίστε με τριαντάφυλλο το κεφάλι σας ή ένα φουσκωτό μανίκι.
- 20 Φιογκάκια από σατέν ή μπροσέ δίνουν πολύ αμπιγιέ τόνο.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΣΤΗΘΟΥΣ!

4^{ον} Ποιοί κίνδυνοι άπειλούν το στήθος όλων των γυναικών

ΑΠΟ τη φυσιολογική τους θέση μπροστά στο θώρακα, οι μαστοί υπόκεινται στον κίνδυνο κάθε είδους χτυπημάτων. Δεν πρέπει να υπερβάλλουμε τη σημασία αυτών των χτυπημάτων. Ένα χτύπημα στο στήθος δεν φέρνει φυσικά τον καρκίνο όπως πολλοί φαντάζονται. Περισσότερο θα έπρεπε κανείς να φοβάται, σχετικά με τον κίνδυνο αυτό, συχνές και επανειλημμένες πιέσεις, όπως π. χ. την πίεση που έσσει ένα σιδερένιο εξάρτημα του σουτιέν. Εάν υποστήτε ένα χτύπημα στο στήθος, ύστερα από ένα πέσιμο ή ένα σκούνημα π. χ. αυτό το χτύπημα μπορεί να παρουσιάσει διάφορους βαθμούς σοβαρότητας:

1) Η βλάβη αφορά μόνον το δέρμα: Εμφανίζεται μία κηλίδα κόκκινη ή οποία γρήγορα μεταβάλλει χρώμα και γίνεται «μπλέ». Βάλετε ζεστές κομπρέσες αν υποφέρετε. Εάν όχι, μην εγγιζετε. Το μπλέ θα γίνει πράσινο, ύστερα κίτρινο και άργότερα θα εξαφανισθεί.

2) Πρακάζεται μία μικρή ροή αίματος, αναμειγμένη με λίγο γάλα, εάν θηλάξετε. Η άκομη ενώ δεν συμβαίνει τίποτε εύθυσ άμέσως μετά το χτύπημα, μετά 3—4 ημέρες μία μεγάλη μπλε περιοχή εμφανίζεται επάνω στο στήθος ή και γύρω του. Αυτά τα δύο σημεία φανερώνουν ότι έγινε ρήξις αγγείου και συλλογή αίματος ανάμεσα στα λόβια του μαστού. Πρέπει να ειδοποιήσετε το γιατρό σας ο οποίος θα εφαρμόσει την πρέπουσα θεραπεία.

Τα λύτρα της εύτυχιας

Πολλές γυναίκες, όταν θηλάζουν, υποφέρουν από ραγάδες, «σκασιμάτα» στο στήθος. Οι ραγάδες εντοπίζονται γύρω και επάνω στη θηλή, όπου εκβάλλουν τα γαλακτοφόρα αγγεία τα οποία είναι οι αγωγοί διαμετακρίσεως του γάλακτος. Ωφελούνται στον έρεθισμό που προκαλούν και το γάλα και η απομύζησης του θηλασμού του βρέφους. Μπορεί να αποφύγει κανείς τις ραγάδες λιπαίνοντας τις θηλές με έπιμπελα, πολλές φορές την ημέρα, χρησιμοποιώντας γι' αυτό το σκοπό μία ούδετερη αλοιφή από λανολίνη π. χ. καθαρίζετε τη θηλή καλά πριν το θηλάσμο και ξαναλιπαίνεται την.

Εάν οι ραγάδες σχηματίζονται, παρά όλα αυτά, εφαρμόστε μετά το καθάρισμα μία αλοιφή που περιέχει θυροτριχίνη, έστραδιόλη και διταμίνη Α. Τέλος εάν άκομη έπιμπελουν, είναι ίσως προτιμότερο να σταματήση ο θηλασμός και το βρέφος να τραφή με μπιμπερό.

Προσοχή στη μολύνση:

Οι παραμελημένες ραγάδες μπορεί να μολυνθούν και να προκαλέσουν λεμφαγγειίτιδα, δηλαδή μολύνση των λεμφαγγείων του μαστού. Αυτό αρχίζει απότομα. Η θερμοκρασία ανεβαίνει, το στήθος σκληραίνει, διογκούται και γίνεται επικίνδυνο, ενώ τα γάγγλια της μασχάλης επίσης διογκώνονται και πονούν. Πρέπει τότε άμέσως να σταματήση ο θηλασμός και να κληθεί ο γιατρός ο οποίος θα εφαρμόσει την ένδεικνυόμενη θεραπεία με πενικιλίνη.

Αν η λεμφαγγειίτις δεν θεραπευθεί εγκαίρως, η φλεγμονή συνεχίζεται, ο πυρετός ανεβαίνει, τα γαλακτοφόρα αγγεία εκκρίνουν πύον το οποίο συσσωρευμένο έμποδίζει την έκκριση γάλακτος. Πρέπει τότε να κενωθούν τα γαλακτοφόρα αγγεία με τον ειδικό απομυζωτήρα και συγχρόνως να γίνουν ένεσις μεγάλων ποσοτήτων πενικιλίνης μέσα στο μαστό. Ύστερα από την άνοσκάληψη και την εύρεία χρήσι των αντιβιοτικών η θεραπεία της λεμφαγγειίτιδας είναι σχεδόν εξασφαλισμένη. Δεν πιαύει δ-

μως να αποτελέσει αυτή ένα άτύχημα σοβαρό που πρέπει εγκαίρως να αποφεύγεται ή τελικώς να θεραπευείται.

Το άποστήμα του μαστού

Το άποστήμα του μαστού μπορεί να προκληθεί από μία λεμφαγγειίτιδα. Το πύον αθροίζεται περισσότερο σε ένα σημείο, προκαλεί εκεί φθορά των ιστών και τελικά μία περιγεγραμμένη κοιλότητα πύου. Τα άποστήματα του μαστού, πάρα πολύ συχνά άλλοτε, είναι σπάνια σήμερα μετά την εφαρμογή των αντιβιοτικών στην πρώτη φάση της μόλυνσης (λεμφαγγειίτιδα). Έν τούτοις υπάρχουν ακόμη ιδίως από τη σιωπηλή και άφανη μορφή τους. Ο πυρετός πέφτει, ο πόνος εξατνώνεται, όμως το άποστήμα έπιμένει. Αυτά τα έμφανισμένα άποστήματα τα ανθιστάμενα στα αντιβιοτικά είναι πιά πολύ γνωστά σήμερα στους γιατρούς. Η θεραπεία συνίσταται τότε στην παρακέντηση του άποστήματος, την έξαγωγή του πύου και την εισαγωγή μεγάλων ποσοτήτων πενικιλίνης. Άλλοτε χρειάζεται και χειρουργική διάνοιξη.

Το άποστήμα δεν είναι μόνον του θηλασμού έπακολούθημα. Μπορεί να δημιουργηθεί σε οποιαδήποτε άλλη μολύνση των γαλακτοφόρων ή των λεμφαγγείων, όπως π. χ. αυτό συμβαίνει στα έκζεμα του μαστού ή στην έπιμολυσμένη ψώρα. Έπίσης παρατηρούνται και στις χρόνιες mastitides. Η θεραπεία είναι πλέον η ίδια.

Μπορούμε να θεωρήσουμε ότι βρίσκονται κοντά στα άποστήματα και οι λεγόμενες «γαλακτοκήλες». Πρόκειται για τοπικές αθροίσεις γάλακτος που δεν παραχέυεται προς τα έξω και σιγά-σιγά αλλοιώνεται, χαλάει. Στο αλλοιωμένο αυτό γάλα προστίθενται και πυοσφαίρια και δημιουργείται έτσι πάλι μία άποστηματοειδής συλλογή. Και εδώ η θεραπεία είναι η διάνοιξη, η έκκλιση και η απολύμανση της κοιλότητας.

Οι άρρώστειες που έντοπίζονται στους μαστούς

Μερικές άρρώστειες έντοπίζονται συχνά στο στήθος. Αυτές είναι:

Η «φυματίωση», όπου η προσβολή του στήθους ακολουθεί ένα ψυχρό φυματιώδες άποστήμα του θώρακος ή μία φυματίωση των γαγγλίων της μασχάλης. Στις περιπτώσεις αυτές, ο μαστός άποτελεί το κατ'ύψιον των μικροβίων της φυματιώσεως. Αυτή η μορφή, έξ άλλου παραμένει καθαρώς τοπική, και η γενική κατάσταση δεν παραβλάπτεται. Η χειρουργική εξαίρεσις των γαγγλίων έπιφέρει και την θριστική θεραπεία της νόσου.

Η «σύνφιλις» μπορεί επίσης να έντοπισθεί στους μαστούς. Είναι ένα από τα σημεία εκείνα στα οποία συχνά άνευρίσκεται το πρωτοπαθές σφιλιδικό έλκος. Νά γιατί πρέπει ύποχρεωτικά και άποσάδην να εξετάζουμε το στήθος μίας τροφού πριν της έμπιστευθούμε το θηλάσμο ενός βρέφους.

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΣΟΒΑΡΑ ΚΑΙ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΕΛΑΦΡΑ

Μην ταράζεσθε με το παραμικρό. — Μεταξύ των συμπτωμάτων που θα διαπιστώσετε, ίδου εκείνα που θα πρέπει να γνωστοποιήσετε στο γιατρό σας

ΠΟΝΟΣ	Ποτέ σοβαρός	Αίτιες προφανώς ένδοκρινικές. Μπορεί και πρέπει να θεραπευθεί. Έπειγουσα ιατρική εξέταση: Αυτή και μόνι μπορεί να σας άποκαλύψει αν πρόκειται για ένα κακοήγη ή καλοήγη όγκο. Αίτια: όγκος πρόσφατος καλοήγησ. Όμως άργότερα μπορεί να μετατραπεί σε κακοήγη.
ΔΙΟΓΚΩΣΙΣ	Πάντοτε ύποπτος	
ΕΚΡΟΗ	Μπορεί να γίνει σοβαρό	

Έκτός από μία ή δυο εξαίρεσεις, οι άρρώστειες του στήθους δεν είναι σοβαρές. Όμως, όπως και νάναι, έχουν σημαντική άπήχησι σε όλο τον οργανισμό και δεν πρέπει να παραμελούνται.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

ΖΩΝΤΑΝΕΨΤΕ

ΤΟ ΠΕΡΥΣΙΝΟ ΣΑΣ ΦΟΡΕΜΑ

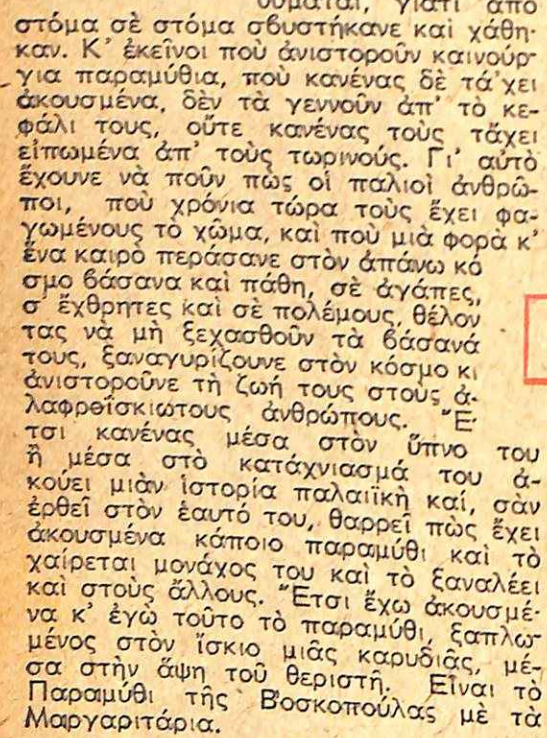
● Αν έχετε πολυφορέσει ένα φόρεμα και θέλετε να το αλλάξετε ώστε να φανή καινούργιο, έμπνευσθήτε από τις ίδες που σας δίνουμε:

1-1α "Αν το φόρεμά σας είναι του τύπου αυτού δεν έχετε παρά να το κάνετε λίγο πιο ντεκολτέ και να το γανιώσετε με μία μουσελίνα κατά τον τρόπο που βλέπετε. Η με όργαντζα, ανάλογα με το ύφασμά σας.

2-2α-26 "Ένα φόρεμα που είχε σκέτο μπούστο ή μπούστο με κουμπιά στη μέση, μπορείτε επίσης να το κάνετε ντεκολτέ και να το γανιώσετε με όργαντζα ή μουσελίνα. Αν έχη μακρούα μανίκια κόψτε τα, όπως στο 2α. Ωραία γανιτούρα ούρες από έρμινια. 3 Φόρεμα κλειστό ή με μικρό στρουγγυλό ή τετραγόνο, αν θέλετε, ντεκολτέ. 3α Θά το φοράτε με πλαστρόν από έρμινια ή άσπρο δελούδο με μαύρο φιογκάκι σε χρωματική αντίθεση. 3β Άλλη ιδέα είναι γιακάς και μανσέτες από σάτεν κεντημένα με πέολες, στοάς, χρυσή κλωστή (δ.τι ταιριάζει καλύτερα με το φόρεμα). Σάτεν ντραπέ ζώνη γύρω στους γοφούς (αν πάη ώραία με το κόψιμο του φορέματος).

4-4α Φόρεμα με σκέτο μυτερό ντεκολτέ. Με δυο κοψίματα μοντενοποιήστε το ντεκολτέ. Η ζώνη γίνεται από σάτεν ντραπέ. 4β Μπορείτε να το φορέσετε επίσης και με πλαστρόν από ριγέ ταφά. Μανσέτες άσορτί.

ρε, δὲν ἦτανε κορφὴ ποὺ δὲν τὴν εἶχε πατημένα, δὲν ἦτανε λόγγος ποὺ δὲν χάριξε τὸν ἴσκιό του, δὲν ἦτανε ρεματιά ποὺ δὲν τὸν δέχτηκε κι ἀκρογιαλιά ποὺ δὲν τὸν εἶδε. Τ' ὁμορφο βασιλόπουλο ἦτανε βασιλιάς ἀληθινὸς στὸ βασιλεῖό του. Τὸν ξέρανε τὰ χιόνια στὶς ἀπάτητες κορφές, τὰ δέντρα τὰ χιλιόχρονα τὸν χαιρετούσανε, τ' ἄηδόνια μὲς στὶς ρεματίες τὸν προσβόδιζανε καὶ στ' ἀκρογιαλῖα τ' ἀσημένια τὰ κυματάκια τοῦ φιλούσανε τὰ πόδια του. Τ' ὁμορφο τὸ βασιλόπουλο ἦτανε ἀληθινὸς βασιλιάς στὸ βασιλεῖό του. Καὶ τ' ἀγρίμια τοῦ βουνοῦ μεριάσανε ἀκόμα στὸ διάβα του καὶ στὶς ἐρημικὲς τίς στάνες τ' ἀγριόσκυλα τὸν ζυγώνανε σκυφτὰ καὶ ταπεινὰ συνωνώντας τὴν οὐρά τους.

Στὰ μέρη τοῦτα τὰ δικά μας ἦτανε
μια φορά ἕνα βασίλειο. Κι ὁ βασιλιάς
ὁ γέρος εἶχ' ἕνα μονάκριβο παιδί, πού
τ' ἀγαποῦσε πρὸ πολλοῦ κι ἀπ' τὴν κο-
ρώνά του. Καὶ ἡ γριὰ ἡ βασίλισσα,
πού εἶχε τὰ μεγαλύτερα μαργαριτά-
ρια πού βρίσκονταν στὴ γῆ, τὸ λά-
τρευε περισσότερο ἀπ' τοὺς θησαυ-
ροὺς τῆς καὶ νανουρίζοντάς του, σὰν
ἦτανε μικρὸ στὴν κούνια τὴ χρυσή του
ἀπλωνε στὸ κορμάκι του τὰ μαργα-
ριτάρια τῆς καὶ τοῦ λέγε: «Σὰ με-
γαλώσεις μετ' τὸ καλὸ καὶ πάρεις τὴν
κορώνά του πατέρα σου καὶ πάρεις
καὶ βασίλισπούλα ὁμορφὴ γυναῖκα στὸ
πλευρό σου, δικά σου εἶναι τὰ πλού-
τη κ' οἱ θησαυροὶ μου, καὶ τοῦτα τὰ
μαργαριτάρια, πού δὲ βρίσκονται πα-
ρόμοια στὴ γῆ, θὰ ἱσχύουν πάλι σὲ
χαρὲς καὶ ξεφαντώματα στὸν ἄσπρο
τὸν λαὸ τῆς νέας βασιλείας». Κι ἄ-
πλωνε τὰ μαργαριτάρια στὸ κορμάκι
του καὶ τὸ νανουρίζε γλυκά. Καὶ τὰ
χοντρά μαργαριτάρια, μὲς στὴν κού-
νια τὴ χρυσή, μοιάζανε σὰ μεγάλα δά-
κρυα.

Σὰ μεγάλωσε τὸ βασιλόπουλο κ' ἔ-
γινε ὁμορφὸ παλικάρι, ὅλες οἱ χάρες
τὸ στολίσανε μὲ τὰ χαρίσματα τους.
Τὸ μονάκριβο τὸ βασιλόπουλο ἦταν
κι ὁ πρῶτος ὁ λεβέντης στὸ βασίλειο.
Οἱ χάρες του ἀκουστήκανε ὥς τὰ πιά
μακρινὰ βασίλεια καὶ πλούσιοι βασι-

λιάδες, ἀπὸ στεριά καὶ θάλασσα, στέλνανε προξενιὲς στὸ γέρο βασιλιά γιὰ τὸ χαριτωμένο τὸν ὕγιό του. Μὰ τὸ βασιλοπούλο δὲν ἔβαλε ποτὲ ἄ- γάπη μὲ τὸ νοῦ του. τὰ μάτια μου ποτὲ δὲν τὰ ῥριξε ἀπάνω σὲ κοπέλλα κ' ἔ- λειπε παντ' ἀπὸ τὰ πανηγύρια καὶ τὰ ξεφαντώματα τοῦ παλατιοῦ. Ὁ γέρος ὁ βασιλιάς καὶ ἡ γριά ἡ βασίλισσα τὸ ἔχανε μαράζι στὴν καρδιά τους. Μὰ τὸ βασιλόπουλο δὲν ἄκουγε οὔτε ὁρμηνιές οὔτε παρακλήσι. Κάθε σὺ- γγὴ ἔπαιρνε τὸ τουφέκι του στὸν ὦμο καὶ τραβοῦσε στοὺς λόγγους καὶ τὰ βουνά. Ἔτσι περνοῦσε ὅλον τὸν και- ρό του, δρασκέλωντας βράχους καὶ γκρεμνά, καὶ δὲν ἦταν τόπος στὸ με- γάλω του βασιλεῖο, ποῦ δὲν τὸν ἤξε-

ρε, δὲν ἦταν κορφὴ ποὺ δὲν τὴν εἶχε πατημένα, δὲν ἦταν λόγγος ποὺ δὲν χάθηκε τὸν ἴσκιό του, δὲν ἦταν ρεματιάλα ποὺ δὲν τὸν δέχτηκε κι ἀκρογιαλιά ποὺ δὲν τὸν εἶδε. Τ' ὄμορφο βασιλόπουλο ἦταν βασιλιάς ἀληθινὸς στὸ βασιλεῖό του. Τὸν ἔβλεπαν τὰ χιόνια στὶς ἀτάπητες κορφές, τὰ δέντρα τὰ χιλιόχρονα τὸν χαίρετούσανε, τ' ἄγρια ἄνθη μὲς στὶς ρεματίες τὸν προσβόδιζαν· καὶ στ' ἀκρογιαλία τ' ἀσημένια τὰ κυματάκια τοῦ φιλοῦσανε τὰ πόδια του. Τ' ὄμορφο τὸ βασιλόπουλο ἦταν ἀληθινὸς βασιλιάς στὸ βασιλεῖό του. Καὶ τ' ἀγρίμια τοῦ βουνοῦ μεριάσαν ἀκόμα τὸν δίαβό του καὶ στὶς ἐρμηκὲς τίς στάνες τ' ἀγριόσκυλα τὸν ζυγώνανε σκυφτὰ καὶ ταπεινὰ, κοινώνοντας τὴν οὐρὰ τους.

Ἔνα πρῶτῃ ὁ γέρος ὁ βασιλεὺς ἔκραξε τὸ παιδί του καὶ τὸ φίλησε στὸ κούτελο. Τὸ κάθισε σιμὰ του σὲ χρυσὸ θρόνῳ καὶ τοῦ εἶπε:

— “Άκουσε, παιδί μου, αυτά που
θα σου πω, και να 'χεις την εύχή μου.
Σήμερα είναι μεγάλη μέρα. Άπ' το
μεγάλο το βασίλειο της Ανατολής,
που μας χωρίζουν θάλασσες και
τιέες και πιο πλατειά ακόμα ή έχθρα
ή παλιά μας κ' οί πόλεμοί μας, φτά-
σανε προξενητάδες διαλεκτοί, με κα-
ράβια φορτωμένα χρυσάφια και χαρί-
σματα. Όρα την ώρα φτάνουν οί τρα-
νοί μουσαφίραϊοι και το παλάτι μας
θα δει μεγάλα πανηγύρια σήμερα.

Τὸ βασιλόπουλο ἄκουσε ἀδιάφορα τὰ λόγια τοῦ πατέρα του. Ὁ γέρος ὁ βασιλιάς τοῦ χάιδεψε μὲ τὰ γέρικα δακτύλα του τὰ χρυσὰ μαλλιά καὶ τοῦ εἶπε :

— Άκουσε, παιδί μου. Πέταξε τὸ τουφέκι σου σὲ μιὰ γωνιά, βγάλε το ρούχα σου τὰ σκονισμένα καὶ τὰ ταπεινά καὶ φόρα τὰ χρυσά καὶ τὰ θελοῦδά σου. Σήμερον εἶναι μεγάλη γιορτὴ στὸ παλάτι μας.

Τὸ βασιλόπουλο ἀποκρίθηκε:
—Κι ἂν εἶναι μεγάλη γιορτὴ στὴ
παλάτι μας, μὲ τὸ καλὸ νὰ ξεφαντώ-
σετε. Κι ἂν εἶναι τραβοὺ νομισματῶν
στὸ τραπέζι μας, φτάνουνε ὁ βασιλιάς
καὶ ἡ βασιλίσσα νὰ τοὺς καλοδεχτοῦ-
νε. Κι ἂν εἶναι προεξηγητάδες γιὰ τὰ
μὲναι, ἐγὼ παίρνω τὸ τουφέκι μου
καὶ πάω στὴ

Ο γέρος ο βασιλιάς θυώσκει
ριά, το αίμα του τόν επνίξε στο βαρύν
και τρέμοντας ολόσωμος, είπε βαρύν
λόγο στον αγαπημένο του, Μά το βα
λόγιστο, δ βα

— Ἀλλοιμονοί! εἶπε ὁ γέρος· ἐμῶν ἀλλὰ ἐμῶν
 σιλήϊα. Λίγα χρόνια ἡ γῆ μας ἐμῶν
 ἀπότισται ἀπ' τὸ αἷμα. Τὰ νιάτα μου
 μέν στους πολέμους πέρασαν. Ὁ ἀν-
 θρῶπος τῆς χώρας μας θεορίστηκε τῶν
 νιὰ καὶ χρόνια ἀπ' τὸ θροῦνη ἀν-
 ὀχτῶν μας. Καὶ τώρα σὺν πάλε το-
 θοῦμε τὸ χάρισμά τους, διψασμένο
 αἷμα μας θὰ ποτίσει τὸ ἐξέρι—σκά-
 χωμα — καὶ πάλι ἐξέρι κ' ἡ γῆ
 θοῦν — καὶ πάλι ἐξέρι κ' ἡ γῆ

μας, θα σπυρθούμε στα πόδια σου.
Τό βασίλειό σου πετάχτηκε μέσα
στα μάτια μου, να μην ιδούνε τη σφοδρά
και τα μάτια του πετράχισαν.

—Κι ἂν οἱ ὄχτροί μας μελίσσι τοὺς νά
 σουνε στὴ χώρα μας, καλῶς δὲν ἀπο-
 κοπιᾶσουν. Τὸ χερί ἐτοῦτο ἀριστα: Κι
 κάμει ποτὲ κρατώντας τ' ἀριστα μου νὰ
 ἂν θέλῃ ὁ πατέρας του, ἔ-
 κάνει χάρισμα οὗτος ὄχτρος, κι ἄς τοὺς
 χεὶ χῶρες οὗτος ὄχτρος, κι ἄς τοὺς
 χάρισει. Κι ἂν θησαυροὺς κι ἄς τοὺς
 χῶρα του, ἂν θέλῃ νὰ διαφεντέψῃ τὴν
 κι, ἄς τὸ χύσει ἐνάντια τους. Μ' ἂν
 θέλῃ τὴν καρδίαν μου νὰ τὴν κάνει χά-
 ρισμα, ὅσοι πασχίζῃ κι ἀγωνίζεται.
 Αὐτὴ δὲν τὴν πασχίζει, τὸ κεφάλι
 Κι σκύβει ὅριζι, τὰ κεφάλια ποὺ
 λι τοῦ ὀρίζει, τὰ κεφάλια ποὺ

— Αλλοίμονο! Οχι, εγώ απός μου
την όρίζω.

Το βασίλειό του στήθευς, γὰρ λαοκαθίε-
σι τὸν ὦμον καὶ ξεκίνησε, τίς δὲν εἶχε
νό. Μέσα στὶς πικνές. Μὰ οὐκ ἀπέρ-
ριξε τὸν ἡμέρι του. αὐτοὶ ἀπὸ τῶν
κες τοῦ ἡμέρι του. αὐτοὶ ἀπὸ τῶν

[illegible]

—Πάρε την πλάγια του δουνού και
κατέβα στη ρεματιά. Άπάνω στο
στοργυλό λιβάδι, παύ το σκεπάζει ο
γεροπλάτανος, δροσολογείται η αγα-
πη σου.

Ὁ κυνηγὸς πήρε διαστικά τὰ πόδια του, ἔφτασε στὴν πλαγιά τοῦ δουνου καὶ κατέβηκε στὴ ρεματιά. Τ' ἀνδρόνια τραγουδοῦσανε μέρα στὰ δασὰ πλατάνια, καὶ πάντα στὶς ρίζες τους, ποὺ τίς πότιζε γεγαυλιστὸ τὸ τρεχόμενο νεράκι, τὸ ἄσπρο κοπάδι δροσολογιότανε. Ἀπᾶνω στὸ στρουγγυλὸ λιθάρι, ποὺ τὸ σκέπαζε ὁ γεροπλατάνος, καθότανε ἡ ἀγάπη του. Μὲ τοῦ λατοῦ τὴν περιπατησιὰ ἔφτασε ὁ κυνηγὸς στὸ στρουγγυλὸ λιθάρι. Ἡ βοσκοπούλα εἶχε ξαπλωμένα τὸ ἄπλερο κορ-

...έβγαλε από μέσα απ' την τσάντα του μιὰ τραχηλιά με μαργαριτάρια και την πέ-

μί της άπάνω στο λιθάρι κι άκουμπού-
σε τὸ ξέγνωιστο κεφάλι άπάνω στή
γέρικη φλούδα τοῦ πλάστου. Ὁρα
τὴν ὥρα τὴν πῆρε ὁ ὕπνος καὶ τ' ἀπ-
δονάκια ναουρίζανε τὸν ὕπνο τῆς κι ὁ
γεροπλάτσος μουριούριζε στοὺς δια-
βάτες, μὴ λάχει καὶ τὴν ξυπνήσουν.
Ὁ κυνηγός, μὲ τὸ τουφέκι στὸν ὦμο,
στάθηκε ἀγνάντια καὶ τὴν κούταζε.
Τοῦ φάνηκε σὰ μεσημερινὴ νεράιδα
ποῦ ἔκανε τὴν κοιμισμένη, καρτερών-
τας νὰ τοῦ πάρει τὴν μιλία. Κ' ἔμεινε
βουδός ὥρα πολλὴ κутτάζοντάς την.
Μὰ καὶ νὰ ἔθελε νὰ μιλήσει δὲν μπο-
ροῦσε. Ἡ φωνὴ τοῦ εἶχε στεγνώσει
στὸ λαϊμὸ καὶ τὰ χεῖλιά του μόνο ἄ-
ναδébανε ἀλαφρά μὲ τὸ ἀνάδεμα τῶν
χειλιῶν τῆς κοιμισμένης. Λὲς πῶς τὸν
εἶχε πάρει κι αὐτὸν ἕνας γλυκὸς ὕπνος
καὶ πῶς βλέπανε κ' οἱ δυὸ τὸ ἴδιον τ'

ὄνειρο.
Ὁ γεροπλάτανος ὁ ζηλιάσης ἔκοιξε
ἕνα φύλλο ξερὸ ἀπάνω στοῦ κούτελα
τῆς κοιμισμένης καὶ τὴν εὗρησε.
Μπροστά στὰ μάτια της εἶδε ἄξαφνα
ἡ κοπέλλα τὸν νεὸ τὸν κυνηγό, ποὺ
πάντα τὸν ἐκσπερούσε καὶ πάντα τοῦ
ἀπόδωχνε. Μία ντροπὴ χύθηκε, κ' ἔ-
βαψε μὲ κοκκινιάδι τὸ πρόσωπό της.
Γιατὶ οἱ κοπέλλες ἔχουνε κρυφὸ καὶ
μυστικὸ τὸν ὕπνο τους καὶ τὸν φυλᾶν
ἀπ' τὰ μάτια τὸν παλικαριῶν.
Ὁ κυνηγὸς τὴν καλημέρισε μὲ πνι-
γμένη φωνή.

—Τί θέλεις ἀπὸ μένα, κυνηγε, μὲ τὰ
τουφέκι; τοῦ εἶπε δειλὰ. Ἐδῶ δὲν εἶναι
πέρδικες, δὲν εἶναι μήτε κοτσούρια. Ἐ-
δῶ ἀηδονάκια μόνον κελαιδοῦν στὶς φυλ-
λωσιές. Πάρε τὸ τουφέκι σου, κυνηγε,
καὶ τρόβα στὴ δουλειά σου...

—Ὁμορφὴ κοπέλλα, τῆς εἶπε γλυκ-

ρα καρτερούσε τὸ νέο, τὸν κυνηγὸ καὶ
 κάθε μέρα τὸν ἀπόδιωχνε μὲ τὴν κακία
 τῆς ἀγάπης, σηκώθηκε ἀπ' αὐτὸν μ' ἕναν
 ὁμορφὸ θυμὸ καὶ ξαναεῖπε:

—'Αλλοίμονο σ' ἐσένα, κυνηγέ. Ἐγὼ ἔχω ἀδερφία καὶ ξαδερφία κι ἂν σὲ ἴδουν σιμά μου, τὸ αἷμα σου θὰ τρέξει ποτάμι στὸ πράσινο τὸ χορταράκι. Ἀλλοίμονο σ' ἐσένα, κυνηγέ, καὶ τρισαλλοίμονο σου.

—Ο νέος κυνηγός την κύτταξε γλυκά.
—Κι αν έχεις αδέρφια και ξαδέρφια,
χαρά σ' έμένανε, να τρέξει το αίμα μου
ποτάμι στην ποδιά σου...

Τότε τὰ δύο τὰ χεῖλια τῆς βοσκο-
πούλας τοῦ εἶπαν· πάλι μὲ τρομάρα :

Καὶ τὰ δύο τῆς τὰ μάτια τοῦ εἶπαν
μέλαχτάρα:

— Ἐλὰ, κυνηγέ, καὶ πέσε στὴν ἀγ-
καλιά μου.

Ὁ νέος κυνηγὸς δὲν ἄκουσε τὰ δύο
της τὰ χεῖλια, μόνο ἄκουσε τὰ δύο της
τὰ ματάκια κ' ἔπρεσε στὴν ἀγκάλια τῆς.
Χίλια χρόνια βάσταξε τὸ ἀγκάλιασμα
τους καὶ τὰ φιλιὰ τους ἄλλα τόσα. Καί
σὰ σήκωσε τὸ κεφάλι του ὁ κυνηγὸς ἀ-
πὸ τὰ γλυκὰ της στήθια, ἔβγαλε ἀπὸ
μέσα ἀπ' τὴν τσάντα του μιὰ τραχη-
λιά μὲ μαργαριτάρια καὶ τὴν πέρασε
στὸν ἄσπρο τῆς λαιμῷ.

Ἡ βοσκοπούλα ξαφνιάστηκε. Ποτὲ δὲν εἶχε ἰδεῖ τόσο ὁμορφες χάντρες.

—Μὴν τὸ θγάλεις ποτὲ ἀπ' τὸ λαί-

μο σου. Αυτό είναι το θυμητικό της αγάπης μας.

Ἡ βοσκοπούλα γύρισε καὶ κύτταξε
τὰ ὄμορφα μαργαριτάρια στὸ λαιμὸ τῆς
καὶ δυὸ δάκρυα στάξανε ἀπάνω στὰ θα-
μπὰ πετράδια.

— Ποτέ μου δὲν εἶδα τόσες ὁμορφες
χάντρες, ξαναεἶπε.

Ὁ νέος κυνηγὸς φίλησε τὸν ἄσπρο
τῆς λαίμῳ, μὲ τὰ θαιμὰ μαργαριτάρια.
Ἐνὰ γλυκὸ ἀεράκι σάλεψε τὰ κλαδιά
τοῦ γεροπλάτανου καὶ δύο ἄχτιδες χρυ-
σῆς γλιστρήσανε ἀπ' τὴ φύλλωσίᾳ του
καὶ πλέξανε μιὰ χρυσὴ κορώνα στὸ κε-
φάλι τῆς.

Ὁ νέος ὁ κυνη-
γὸς τὴν κύτταξε
γλυκὰ καὶ εἶπε μέ-
σα του:

— Πόσο της
μοιάζει για βασί-
λισσα!

Στὸ μακρινὸ θά-
σῖλεο τῆς Ἀνατολῆς, θυμωμένος ὁ ἕ-
νος βασιλιάς γιὰ τὴν προσβολὴν ποὺ γί-
νηκε στὴ θυγατέρα του, θυμώθηκε τίς
παλιές του ἐχθρές κ' ἔστειλε, μὲ δυνα-
τὲς ἀρμάδες, μυριάδες ἀσκέροι νὰ πολε-
μήσουν τὸν ἐχθρὸν του. Ὁλ' ἡ χώρα ση-
κώθηκε στὸ ποδόρι, νὰ διαφεντέψῃ τὴν
πατρίδα. Ἀπὸ ἀμουστακο παιδί ὡς
ἀσπρομάλλη γέρον, ζωστήκανε ὅλοι τ'
ἄρματα καὶ ξεκίνησαν στὰ σύνορα. Τὸ
βασιλοπούλο, πρῶτο καὶ καλύτερο, ζώ-
στηκε τὰ χρυσὰ του τ' ἄρματα, ἄφησε
τοὺς λόγγους καὶ τὴς ρεματιῆς, σέλλωσε
τὸ ἄσπρο τ' ἄλογο του καὶ ξεκίνησε
μπροστὰ ἀπ' τὰ παλικάρια νὰ σώσῃ
τὴν ὀμορφὴν χώραν του, ποὺ κινδύνευε ἀ-
πὸ δικὴν του αἰτία. Πῆρε τὴν εὐχὴν τοῦ
γέρον τοῦ πατέρα του, πῆρε καὶ τὴν εὐ-
χὴ τῆς γριᾶς βασιλίσσας, ἔβαλε φτερά
στὰ πόδια του καὶ χάθηκε σὰν τὴν ἀ-
στραπὴ. Ὁ γέρονς ὁ βασιλιάς, προβοδί-
ζοντάς τον, τὸν φίλησε στὸ κου-
τελο καὶ τοῦ εἶπε :

— Ὁ Θεὸς μαζί σου. Κι ὅταν
γυρίσεις ὅπως θέλει ὁ Θεός, μὲ
τὰ γέροντ' τὰ χέρια μου θὰ δγά-
λω τὴν κόκκιναν ἀπ' τὰ κεφάλι

ζωντάς τον, τον φίλησε στο κούτελο και του είπε:

—Ο Θεός μαζί σου. Κι' όταν γυρίσεις όπως θέλει ο Θεός, με τα χέρια κα τα χέρια θα βγάλω την κορώνα απ' το κεφάλι μου να τη φέρω στο δικό σου. Γιατί έτσι μου τη φόρεσε κι' έμειναν οι πατέρας μου.

Δυό χρόνια πολέμουσε το βασιλόπουλο και δυό χρόνια οι μαντατοφόροι του πολέμου φέρνανε τα μαντάτα της παλικαριάς του. Χίλιες φορές πήρε φαλάγγι τους έχθρους του, ποταμιά έχυσε το αίμα τους στη γη. Μά ήταν οι έχθροι άσκέρι και δεν είχαν σωμό. Μά και το βασιλόπουλο με τα παλικάρια του άπορταμό δεν είχε.

Στον καιρό αυτό μεγάλη ταραχή γίνθηκε μές στο παλάτι. Η γριά η βασίλισσα, κυττάζοντας μία μέρα τους θησαυρούς της, έλαβε μεγάλη τρομάρα. Τα μαργαριτάρια της, που άλλα στον κόσμο δε βρισκόντανε, ήταν χαμένα. Μάταια ψάξανε όλο το παλάτι. Πουθενά δεν έβρεθήκανε.

—Αλλοίμονο! είπε η βασίλισσα. Με τούτα τα μαργαριτάρια, κι αν οι έχθροι πατήσουν τη χώρα μας, πάλι μπορούμε να την εγγορεύσουμε. Κι αν πάρομε έμεις τον πόλεμο, με τέτοιο πλούτος τόσες κι άλλες τόσες χώρες άγοράζουμε.

Κι' έκλαιγε μοναχή της και φοβότανε να πει το χάσιμο της. Σαν είδε κι άπόειδε, ξεμολογήθηκε μία μέρα το χάσιμό της στο βασιλιά.

—Όλα τα κακά μας ήρθαν μαζεμένα στο κεφάλι μας! είπε ο γέρος ο βασιλιάς. Και σά γυρίσει με το καλό το βασιλόπουλο και σαν τουβάλω την κορώνα με τα χέρια μου, πουθενά βρείς το τάξιμο που τούταξες για την καινούργια τη βασίλισσα;

Και τον πήραν τα δάκρυα. —Έβγαλε προσταγή ο βασιλιάς, άνθρωποι πιστευμένοι ν' άπολυθούνε σ' όλο το βασίλειο, να πάρουνε βουνά και λόγγους, να βρουνε το χαμένο θησαυρό.

Καθεμέρα, μαζί με τα μαντάτα του πολέμου, φτάνανε στο παλάτι τα μαντάτα των γυρευτάδων.

—Το βασιλόπουλο νικάει. Στάχτη και μπουμπιερή σκορπίζουν' οι έχθροι μας.

Λέγανε οι μαντατοφόροι του πολέμου, χαρούμενοι και γελαστοί.

—Χώρες και χωριά γυρίσαμε. Λιθάρι άπάνω σε λιθάρι δεν άφήσαμε. Μά ο θησαυρός, αλλοίμονο, δε φάνηκε πουθενά.

Λέγανε οι μαντατοφόροι των γυρευτάδων, χλωμοί και λυπημένοι.

Μεγάλη πίκρα ήτανε χυμένη στο παλάτι. Κι' η γριά η βασίλισσα απ'

το κακό της άρρώστησε και πέθανε. Καί, κλείνοντας τα μάτια της, έλεγε με παράπονο:

—Αλλοίμονο, παιδί μου, και σά γυρίσεις απ' τον πόλεμο και σά σουβάλει ο βασιλιάς την κορώνα του, που θάβρω εγώ το τάξιμο που σουτάξα σου το δώσω; Καλύτερα να κλείσω τα μάτια μου να μην ίδούνε τη ντροπή μου.

Κι' έκλεισε τα μάτια της ή βασίλισσα και πέθανε.

Ο γέρος ο βασιλιάς έπεσε σε μεγάλη θλίψη.

—Ένα πρωί εκεί που ο βασιλιάς μονάχος του έκλαιγε της βασίλισσας το χαμό με τη λαχτάρα του παιδιού του, ένας μαντατοφόρος χύθηκε σαν άστραπη μές στο παλάτι.

—Άφεντη βασιλιά μου, είπε, νά! το χάσιμο!

Έβγαλε απ' τον κόρφο του την τραχηλιά με τα μαργαριτάρια και την απίθωσε στα γόνατα του βασιλιά. Κι ύστερα έπεσε σαν πεθαμένος απ' την κόυραση άπάνω σ' ένα θρόνο.

Το γέρο το βασιλιά τον πήραν τα κλάματα. Απ' τη χαρά του για το θρέσιμο κι απ' την λύπη του, που χάθηκε η βασίλισσα και πήρε τον καυμό μαζί της. Σά συνέφερε λιγάκι, φώναξε σιμά του το μαντατοφόρο και του είπε:

—Γειά σου, αξιο παλικάρι. Κι ό,τι μου ζητήσεις εσύ και τ' άλλα παλικάρια, δικό σας να είναι...

Ο μαντατοφόρος πήρε δυό άντρες κι άρχισε να ισορεί στο βασιλιά το πώς βρεθήκανε τα μαργαριτάρια της βασίλισσας. Μέσα σ' ένα βαθύ ρουμάνι, εκεί που γυρίζανε άπελπισμένοι, οι άνθρωποι του βασιλιά, είδανε μία πιστική που έσκαε τα πρόβατα της. Είχανε το δρόμο τους χαμένο και γυρίζανε νηστικοί και διψασμένοι μέσα στα πυκνά τα βούρνα. Σαν είδανε την πιστική, ζυγώσανε να τη ρωτήσουν πούθε βγαίνει ο δρόμος. Άστροπελέκι έπεσε μπροστά τους. Θαμπώσανε να είδανε τους. Στο λαϊμό της πιστικής είδανε τα μαργαριτάρια της βασίλισσας. Η κλέφτρα δεν ήθελε να μαρτυράσει. Έλεγε πώς τα βρήκε μέσα σε μία ρηματιά, στη ρίζα ενός πλατάνου. Και σαν της πήραν το θησαυρό, άρχισε τα κλάματα και τα παρακαλέτα. Τα παλικάρια τότε τη φέπισθάνανε μ' ένα λιτάρι και τη φέρνανε βέρνοντας στη χώρα. Της μάτωσαν τα κρέατα της στο δρόμο, μά ή κλέφτρα δε θέλει να μαρτυρήσει.

—Άτιμη γέννα του Σατανά, είπε θυμωμένος ο βασιλιάς. Τα μαργαριτάρια της βασίλισσας ποτέ δε γήγκανε δώ απ' το παλάτι. Ζητιάνια τα κάωθηκε ή κλέφτρα στο παλάτι, μάγισσα θά μπήκε στο άρχοντικό μου και μου κλέψε το θησαυρό μου.

—Πρόσταξε, βασιλιά μου, να της πάρουμε το κεφάλι! είπε ο μαντατοφόρος.

—Όχι, να μην της πάρετε το κεφάλι, είπε ο βασιλιάς. Στά σίδερα να μείνει νηστική και διψασμένη, μές στη φυλακή. Με σιδερένιες βέργες να τη δένουνε και, σά ζητάει νερό να ξεδιψάσει, εσύ να την ποτίζουν κι άψιθιά...

Ο γέρος ο βασιλιάς συνέφερε λίγο απ' το κακό του. Έκρυψε βαθιά το θησαυρό του και περίμενε μέρα με την ημέρα τον υγιό του. Και καθεμέρα ρωτούσε για την πιστική, μήπως και ρωτούσε το κλέψιμό της. Μά βέργες σιδερένιες τις μόνωναν τα κρέατα, εσύ κι άψιθιά την ποτίζανε, μά το

—Μά, κύριε άστυφύλαξ, είσαι μαζί με τον κύριο!

στόμα της —λέγανε οι μαντατοφόροι—μιλιά δεν έβγαλε ακόμα.

—Ένα πρωί χαρά Θεού, δούκινα και τούμπανα τράνταξαν τον άέρα. Το βασιλόπουλο γύριζε απ' τον πόλεμο. Στάχτη και μπουμπιερή σκορπίζαν οι έχθροι του. Και γυρίσε τώρα νικητής στη χώρα τη δική του. Τα βουκίνα και τα τούμπανα όλο ζυγώνανε στη χώρα κι' έτρεμε ο άέρας από τη χαρούμενη βοή τους.

Ο γέρος ο βασιλιάς καθάλλησε το πιο όμορφο άλογό του, πήρε και την κορώνα τη χρυσή στα χέρια του και ξεκίνησε απ' το παλάτι. Μπροστά αὐτός και πίσω πεζοί και καθάλληδες, τράβηξε μακριά κατά το κάστρο, στη μεγάλη τη σιδερόπορτα, για να δεχτεί το βασιλόπουλο. Έξω απ' το κάστρο άγκαλιαστήκανε ο βασιλιάς με το παιδί του. Και σαν έφιλθήκανε γλυκά, του βάλε την κορώνα στο κεφάλι του, καινούργιος βασιλιάς, να περάσει τη σιδερόπορτα να μπεί στην πολιτεία. Μισορούρανα σηκώθηκε ή χαρούμενη χλαορ των πιστών του. Τούρουμπανη και βουκίνα χαιρετίζανε τον βασιλιά. Και τώρα μπροστά αὐτός και πίσω ο γέρος ο πατέρας του με τα δάκρυα στα μάτια, μητ' κανε στη μεγάλη πολιτεία.

Χιλιάδες άποτίσω τους άκολουθούσανε, Γέροι εκατόχρονοι κι άδύνατοι γυναίκες, με βυζανιάρικα παιδιά στην αγκαλιά τους, ό,τι είχε μείνει μές στη χώρα απ' τον πόλεμο, άκολουθούσαν τον βασιλιά, με τα δάκρυα στα μάτια, σά λιτανεία πίσω από θαυματουργήν εικόνα. Κι άτέλειωτη σειρά, πεζοί και άσκέρια των πολεμιστάδων, Ο νέος ο καθάλληδες άμέτρητοι.

βασιλιάς έμπαινε καθάλληδες στη χώρα τη δική του.

Σά φτάσανε στο παλάτι, ο νέος βασιλιάς άνιστόρησε στο γέρο τον πατέρα του τα βάσανα του πολέμου. Κι ο γέρος, που τ' άκουγε δακρύζοντας, άνιστόρησε κι αὐτός τα βάσανα της χώρας, τις συμφορές της μοίρας, το χαμό τον άδικο της βασίλισσας και τις λαχτάρες τις δικές του.

—Ένας πόλεμος κι' ή ζωή στον κάμφο και στο σπίτι. Κι άλλος γυρίζει νικητής κι άλλος νικημένος.

—Υστερα, με τον καιρό, βασιλιά το γέρος στον καινούργιο του, τη λύπη της χάσιμους του θησαυρού του, τα καρμητέρια του, τα βάσανά τους, τα δόχτυπια τους, για το τάξιμο που τό'χε τάξει απ' την κούνια του, νιά

νά στολίσει το λαϊμό της νέας βασίλισσας.

Ο νέος ο βασιλιάς, σαν άκουσε τα λόγια αὐτά, έγινε χλωμός σά θειαφοκέρι.

—Μη χολοσκάς, παιδί μου, είπε ο γέρος σύγκωρα. Έδώκε ο Θεός και δρέθηκε το χάσιμο...

Ο νέος ο βασιλιάς έγινε ακόμα πιο χλωμός και τα γόνατά του λυγίσανε να πέσει χλωμό.

—Βρέθηκε το χάσιμο. Κ' ή κλέφτρα ή μάγισσα, του Σατανά ή γέννα, ρέδει τώρα μές στα σίδερα.

Κρύος ιδρώτας έλουσε το νεο το βασιλιά κι' ένα σκοτάδι άπλώθηκε στα μάτια του. Έκανε κουράγιο και είπε στον πατέρα του:

—Πατέρα μου και βασιλιά μου. Σύγκωρα τώρα θέλω να ιδώ την κλέφτρα του θησαυρού μας. Κ' εύθες προσταγή ν' άνοιχθούν οι σιδερόπορτες της φυλακής, να πάω άτός μου μέσα.

Έβγαλε μία φωνή κι' ήρθανε μέσα οι πιστοί του βασιλιά. Κι άκούσαν δίνει προσταγή να τον άκολουθήσουν, της φυλακής τις πόρτες να του άνοίξουνε.

Τότε ο πρώτος απ' τους πιστούς στάθηκε κι' είπε:

—Άκουσε, άφεντη βασιλιά. Του θησαυρού σου ή κλέφτρα μήνες έρρεψε στη φυλακή. Και σήμερα, σαν έπερνούσε ή συνοδεία σου απ' το κάστρο, ή κλέφτρα ή μάγισσα σκαρφώλωσε στα σίδερα της φυλακής, να ιδεί το βασιλιά που περνούσε. Το κρίμα της τής έπινξε στο λαϊμό. Και σά σ' άγνόωντε στο άλογό σου άπάνω, ποιος έφέρει τί της ήρθε.

—Έβγαλε στριγγή φωνή και κάτω από τα σίδερα σωριάστηκε στο χλωμό.

Ο νέος βασιλιάς τινάχτηκε σά λαβωμένο ζαρκάδι.

—Σύγκωρα, είπε, θέλω να την ιδώ.

—Άρπαξε το μαργαριταρένιο θησαυρό απ' τη χρυσή τη θήκη κι άστραπη χύθηκε και γήγχε απ' το παλάτι. Οι πιστοί τον άκολουθήσανε.

Μέσα στο σκοτάδι της φυλακής, άπάνω στο μουσκεμένο χλωμό, ήτανε ζαπλωμένη, χλωμή σά θειαφοκέρι, ή ό σκοπούλα. Ο Χάρος, κλείνοντας της τα μάτια, της είχε ξαναδώσει την όμορφιά της και το πρόσωπό της έλαμπε σαν ήλιος μέσα στα σκοτάδια της φυλακής. Οι στρατοκόποι του βασιλιά, όρθοί άποπάνω της, στεκότανε σά θαμπωμένοι.

—Άξαφνα μπήκε μέσα ο νέος βασιλιάς. Ένας σεισμός έτάραξε τα φυλακάρια του. Έπεσε άπάνω στο άψωμο κορμί και τα μάτια του γεμάτα βρύσες και δεν έστείρεσαν. Οι πιστοί του βασιλιά σταθήκανε όλόγυρα σαν πετρωμένοι.

Τότε ο νέος ο βασιλιάς άνασηκώθηκε με κόπο. Είχαν άσπρίσει τα μάλιά του και το πρόσωπό του φαινότανε πιο γέρικο απ' του γέρου του πατέρα του.

Στάθηκε μία στιγμή σαν άλαφιασμένος, με τα μάτια του όρθανοίχτα, μαύρα σαν την πίσσα. Έβγαλε το χέρι του στον κόρφο, έβγαλε την τραχηλιά με τα μαργαριτάρια και την πέρασσε στο λαϊμό της πεθαμένης. Το χλωμό της το πρόσωπο άστραψε πάλι σαν τον ήλιο.

—Έβγαλε τότε μία φωνή ο βασιλιάς έβγαλε μία φωνή που ήτανε σαν κλάμα:

—Πιστοί του βασιλιά! Προσκυνηστε τη βασίλισσά σας...

Οι πιστοί σκύψανε όλόγυρα τα κεφάλια τους.

Τότε μία χαρά χύθηκε ξαφνικά στην όψη του νέου βασιλιά. Έβγαλε πάλι το

χέρι του στον κόρφο κι' έβγαλε κρυφά ένα χρυσό μαχαίρι. Πρίν να προφτάσουν να τον ίδούν τα θαμπωμένα μάτια των πιστών του, το μπήξε βαθιά στα πονεμένα στήθια του. Έβγαλε βαθύν άναστεναγμό και σωριάστηκε άπάνω στην άγαπητή του.

Πετρωμένοι στάθηκαν γύρω οι πιστοί του. Κι ο νέος ο βασιλιάς, άγκαλιάζοντας σφιχτά την καλή του, είπε με σθσημένη φωνή:

—Πιστοί του βασιλιά! Άπάνω στο πιο ψηλό βουνό, μές στα δασά τα όρμάνια, σκάψτε βαθιά ένα λάκκο. Σκάψτε βαθιά ένα λάκκο και θάψτε μαζί το βασιλιά με τη βασίλισσα.

Κ' έκλεισε τα μάτια του. Και κατένεας πιά δε χώρισε το βασιλιά απ' τη βασίλισσα.

Αὐτή είναι ή θλιτερή ή ιστορία της δοσκοπούλας με τα μαργαριτάρια, που μοιάζει σαν παραμύθι και παραμύθι δεν είναι. Ξαπλωμένος στον ίσκιό μιας καρδιάς μέσα στην άψη του θειστή, την άκουσα βαθιά στο κατάκνισμά μου. Η φωνή που μου την άνιστόρησε ήτανε γλυκειά, μακρινή και σθσημένη. Έτσι έχουνε να πούνε, πώς οι παλιοί άνθρωποι, που χρόνια τώρα τους έχει φάει το χλωμό και που μία φορά κι' έναν καιρό περσάνε στον άπάνω κόσμο μεγάλα βάσανα και πάθη, σε άγάπες, σε έχθρες και σε πολέμους, θέλοντας να μη ξεχασθούν τα βάσανά τους, ξαναγγυρίζουνε στον κόσμο κι άνιστορούνε τη ζωή τους στους άλαφροίσχιους ανθρώπους. Η φωνή που μου άνιστόρησε κι' έμένα, στον ίσκιό της καρδιάς μέσα στην άψη του θειστή, την ιστορία της δοσκοπούλας με τα Μαργαριτάρια, ήτανε γλυκειά, μακρινή και σθσημένη...

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ και ο χρόνος

ΜΙΚΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΡΟΛΟΓΙΩΝ

Οι μέρες διαδέχονται ή μία την άλλη, οι μήνες, τα χρόνια περνούν, ο χρόνος κυλάει γρήγορα, σταθερά, άσταμάτητα, και, παρά την έπίκληση του ποιητή της «Λίμνης», του Λαμοατίνου, ν' άναστείλη λίγο «το πέταμα τους», αὐτός τρέχει από χιλιάδες χρόνια, από πάντα, και θα τρέχει όσο θα ύπάρχει κόσμος και ζωή.

Παρά τις μελαγχολικές όμως σκέψεις που το πέρασμα του χρόνου προκαλεί, ο άνθρωπος, από τα πολύ παλιά χρόνια, πασχίζει να τον μετρήσει. Και χρησιμοποιεί γι' αὐτό, στο διαβα των αίωνων, διάφορα μέσα.

Οι άστρονόμοι, οι μαθηματικοί, τον καθόρισαν σύμφωνα με την κίνηση των άστρων και ιδίως την κίνηση που κάνει ή γη γύρω από τον ήλιο. Την κίνηση αὐτή την ώνομασαν έτος. Την δε περιστροφή της γης γύρω από τον άξονά της ήμερα. Τις μεγάλες δε αυτές χρονικές μονάδες τις υποδιείρεσαν σε ώρες, σε λεπτά, σε δευτερόλεπτα. Κάθε δευτερόλεπτο είναι ο παλμός της καρδιάς του ανθρώπου.

Κι' άφού οι άστρονόμοι και οι μαθηματικοί, έκαναν το χρόνο, από μία άφηρημένη έννοια, κάτι το συγκεκριμένο, τον περιώρισαν μέσα σε ώριμενα όρια, χρειάζοντοσαν πιο πρακτικά μέσα για το μέτρημα του στην καθημερινή κοινωνική ζωή. Και οι άνθρωποι έφτιαξαν τα ρολόγια.

Μά τα ρολόγια δεν ήταν πάντα όπως είναι σήμερα, μηχανικά, που κινούνται με ελατήρια ή με ηλεκτρική ενέργεια. Μέσα στη μακραίωνη ιστορία του ανθρώπου δημιουργήθηκαν τα πιο ποικίλα όργανα μετρήματος των ώρων.

Τα πρώτα ρολόγια ήταν ήλιακά, χρησιμοποιούσαν δηλαδή τον ήλιο για το μέτρημα του χρόνου. Η κατασκευή τους ήταν άπλουστη. Μία μαρμαρίνη πλάκα με άναγεγραμμένους τους αριθμούς του είκοσιτετραώρου έπάνω και ένα γνώμονα στη μέση με ώρισημένη κλίση. Η σκιά του γνώμονα δείχνει την ώρα με ώρισμένους ύπολογισμούς.

—Ένα ήλιακό ρολόγιο μπορούν να δούν οι αναγνώστες μας των Άθηνών στην είσοδο του Έθνικού Κήπου.

—Αργότερα οι άνθρωποι κατασκεύασαν ύδραυλικά ρολόγια, δηλαδή χρησιμοποιούσαν για το μέτρημα των ώρων το νερό. Είναι οι πασιγνωστες κλεψύδρες Κλεψύδρες ύπήρξαν διάφορων τύπων, ή βάσις όμως όλων ήταν ή εξής: ένα δοχείο γεμάτο νερό, που φευγει σταγόνα σταγόνα από μία τρύπα μέσα σε ένα ώρισμένο χρονικό διάστημα. Κατάλληλη διαίρει το δοχείο που περιείχε το νερό έδειχνε και κλάσματα άκόμα του χρονικού αὐτού διαστήματος.

Οι άρχαιοί Αίγυπτιοι, με το ύδραυλικό σύστημα, έφτιαξαν και την πρώτη ώρολογιακή μηχανή. Σ' ένα χωνί έπεφτε συνεχώς νερό που έσεριαν με σωλήνα από μία πηγή. Το νερό αὐτό έξεφευγε απ' την κάτω τρύπα του χωνιού σταγόνα-σταγόνα. Το πλεονάζον νερό έτρεχε από ένα δεύτερο σωλήνα που βρισκόταν κοντά στο στόμιο του χωνιού. Έτσι το χωνί ήταν πάντα γεμάτο και είχε πάντα την ίδια πίεση προς τα κάτω. Το νερό που έτρεχε σταγόνα-σταγόνα, χυνόταν μέσα σ' ένα δοχείο στο όποιο έπέπλεε ένας πλωτήρας που έφερε ένα κατακόρυφο όδοντωτό στέλεχος. Με τη συνεχή κατά σταγόνες ροή του νερού, άνυψωνόταν ο πλωτήρας και φυσικά και το στέλεχος που έδαζε σε κίνηση με τα δοντρία του ένα όδοντωτό τροχό, ο όποιος πάλι έστρεφε το δείκτη του ώρολογίου μπροστά σε μία πλάκα, που είχε γραμμένες έπάνω τις ώρες.

Παρόμοια ρολόγια ήταν αὐτά που λειτουργούσαν με λάδι (συνδυασμός χρονομετρήσεως και φωτισμού) και με την άμμο.

Μά το όνειρο του ανθρώπου ήταν να κατασκευάσει μηχανικά ρολόγια. Πρώτος ο μοναχός Γερδέρτος, ο κατόπιν Πάπας Σίλβεστρος Β' κατασκεύασε κατά τον 10ο αιώνα μηχανικό ρολόγιο με άρκετη άκρίβεια. Ο Γερδέρτος χρησιμοποίησε μηχανισμό διαφυγής.

Το 1370 ο Γερμανός Έρικός ντε Βίκ κατασκεύαζε ένα μεγάλο μηχανικό ρολόγιο στο δικαστικό μέγαρο των Παρισίων.

Όταν ο Γαλιλαίος μελέτησε τους νόμους του έκκεντρου και βρήκε ότι έκανε ίσοχρονες αιώρησεις, χρησιμοποίηθηκε και το έκκεντρο στην ώρολογιοποιία. Πρώτος που κατασκεύασε ένα τέτοιο ρολόγιο ήταν ο Όλλανδός άστρονόμος Χριστιανός Χουίγκενς, στα 1656.

Με την εξέλιξη της μηχανικής, κατασκευάστηκαν αργότερα τελεότατα ρολόγια, μεγάλης ακρίβειας. Τρία είναι τα όργανα του φορητού ώρολογίου: ο κινητήρας, δηλαδή ο μηχανισμός που περιέχει την κινήτριο δύναμη (ελατήριο), ο ρυθμιστής, ο μηχανισμός που κατορθώνει τον ίσοχρονισμό της κινήσεως και ή διαφυγή, ο μηχανισμός με τον όποιο έπιτυγχάνεται ή σύνδεσις του κινητήρος και του ρυθμιστού, μεταδίδεται ή κίνησης του πρώτου προς τον δεύτερο (με τη μεσολάβηση συστήματος όδοντωτών τροχών) και κατορθώνεται ο ίσοχρονισμός στην κίνηση του κινητήρος.

Ένας τυπικός άνθρωπος

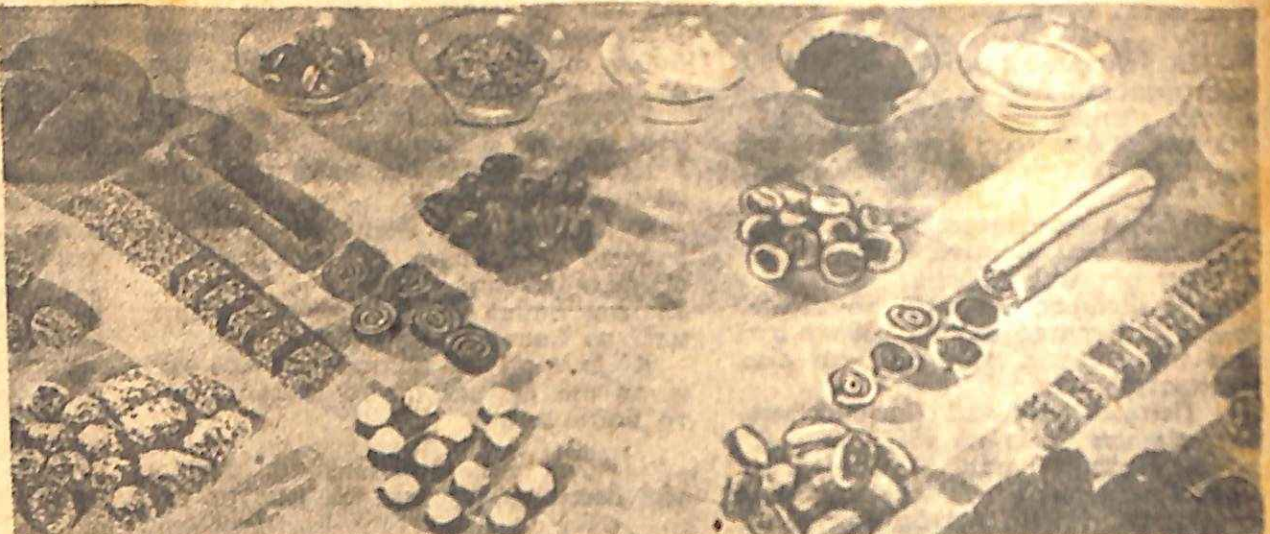
ΤΗΓΑΝΙΤΕΣ

1½ φλυτζάνι τσαγιού κοσκι-
νισμένο αλεύρι.
3½ κουταλ. τσαγιού (κοφτά)
μπέικιν - πάουντερ
'Ελάχιστο αλάτι
1 κουταλιά σούπας ζάχαρη
1 αυγό, χτυπημένο
3 κουταλιές σούπας λυωμέ-
νη φυτίνη.
1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα.
● Κοσκινίζετε μαζί με το α-
λεύρι την μπέικιν - πάουντερ,
το αλάτι και τη ζάχαρη.
'Αναμιγνύετε το αυγό, την
φυτίνη και το γάλα. Ρίχνετε
το μίγμα, λίγο - λίγο, στα
στεγνά υλικά, ενώ ανακατεύε-
τε ελαφρά.
'Αλείψετε με λίγη φυτίνη ε-
να τηγάνι και το ζεσταίνετε.
Ρίχνετε κουταλιές απ' το χυλό.
Ψήνετε τις τηγανίτες και
από τις δύο πλευρές έως ότου
ξανθίσουν. Τις σερβίρετε αμέ-
σως στεγνές, πασπαλισμένες
με ζάχαρη, κανέλα και καρύ-
δια κοπανισμένα, ή με σιρόπι
από ζάχαρη και νερό, από χυ-
μό φρούτων ή με μέλι.
Με μύλα : Προσθέτετε
στο χυλό ½ φλυτζάνι τσαγιού
καθαρισμένα, βρασμένα και
ψιλοκομμένα μύλα και λίγη
κανέλα.
Με σταφίδα : Προσθέ-
τε στο χυλό ½ φλυτζάνι τσα-
γιού σταφίδα.

ΣΤΡΙΦΤΑΡΙΑ

3½ φλυτζ. τσαγιού αλεύρι
3 κουταλιές τσαγιού (κο-
φτά) μπέικιν - πάουντερ
'Ελάχιστο αλάτι
¼ κουταλ. τσαγιού μοσχοκά-
ρυδο τριμμένο
¼ φλυτζ. τσαγιού φυτίνη
1 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
2 αυγά, χτυπημένα
1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα
Λίπος Στερεόλ ή λάδι
για το τηγάνισμα
ζάχαρη
● Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι,
την μπέικιν - πάουντερ, το α-
λάτι και το μοσχοκάρυδο.
Χτυπάτε τη φυτίνη με τη
ζάχαρη έως ότου το μίγμα γί-
νη άφρατο. Προσθέτετε τ' αυ-
γά και το μίγμα των στεγνών
υλικών μαζί με το γάλα.
Βάζετε τη ζύμη σε ελαφρά
αλευρωμένο σανίδι και τη ζυ-
μώνετε. Την ανοίγετε σε φύλ-
λο πάχους 1½ περίπου εκατο-
στό και την κόβετε σε λουρί-
δες μήκους 20 και φάρδους 2
εκατοστών.

Διπλώνετε κάθε λουρίδα ζύ-
μης στα δύο και τη στρίβετε.
Πιέζετε τις δύο άκρες για να
κολληθούν και το στριφτάρι εί-
ναι έτοιμο για να τηγανισθεί.
Βάζετε σε βαθύ τηγάνι ή σε
σώστρα αρκετό λίπος Στερεόλ
ή λάδι και, όταν κάψει, ρίχνετε
μέσα μερικά στριφτάρια. 'Α-
φήνετε να ψηθούν επί 5 λεπτά,
ενώ το γυρίζετε καθώς θα άνε-
βαίνουν στην επιφάνεια του λί-
πους.
Βγάζετε τα στριφτάρια με
τρομπήτη κουτάλα και τα τυ-
λίγετε σε ψιλή ζάχαρη.
'ΕΝ ΤΩ ΝΑΙ ΤΣ : Με την ίδια
ζύμη των στριφταριών ψηνονται
και τα «ντόνατς». 'Ετοιμάζετε
τη ζύμη όπως περιγράφεται
στη συνταγή «Στριφτάρια».
Την ανοίγετε σε φύλλο πάχους
1¼ εκατοστού και την κόβετε
με «κούπ - πιάτ» ειδικό, για
«ντόνατς» (σε σχήμα κρόκου).
Τηγανίζετε τα «ντόνατς» σε
αρκετό και καυτό λάδι έως ό-

● Με βάση το φοντάν και με σοκολάτα, τρούφα, σοκολάτας, καρύδια, αμύγδαλα, φρουί γκλασέ και ινδική καρύδα γίνονται τα νόστιμα αυτά, για τις γιορτές της Πρωτοχρονιάς, μπουμπόν.

ΠΩΣ ΘΑ ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΩΡΑΙΑ ΜΠΟΜΠΟΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

● Βάζετε τη ζάχαρη με το νερό σε κατσαρόλα. Την τοποθετείτε στη φωτιά και ανακατεύετε το σιρόπι έως ότου η ζάχαρη λυώση τελείως. 'Όταν το σιρόπι αρχίσει να βράζει προσθέτετε τη γλυ-
κόζη, ή το κρεμοστάρι. 'Αφήνετε να βράση έως ότου φθάσει τους 240ο Φαρενάιτ. 'Εάν δεν διαθέ-
τετε ζαχαρόμετρο το δοκιμάζετε κατά τον εξής τρόπο: Παίρνετε με κουταλάκι λίγο σιρόπι και
το ρίχνετε σε κρύο νερό. 'Εάν μπορέσετε και το μαζεύετε με τα δυό σας δάχτυλα και σχη-
ματίζετε ένα μικρό σφαιρίδιο, είναι σημείο ότι το σιρόπι έχει φθάσει τους άνωτέρω βαθμούς.
Τραβάτε τότε άμεσα την κατσαρόλα από τη φωτιά και
αφήνετε το σιρόπι να σταθεί επί 4 λεπτά. Τότε το αδει-
άζετε με προσοχή μέσα σε σουπιέρα και αφήνετε να σταθεί,
χωρίς να το μετακινήσετε, έως ότου γίνη χλιαρό. (Περίπου
1 ώρα σε θερμοκρασία δωματίου). Τό χτυπάτε με ξύλινο
κουτάλι έως ότου ασπρίση και χάση τη διαφάνειά του.
Κατόπιν το ζυμώνετε λίγο, το σκεπάζετε με υγρή πετσέτα
και αφήνετε να σταθεί το λιγώτερο 1 ώρα. Τό ξαναζυμώ-
νετε όπως το ψωμί και σ' αυτό το σημείο το φοντάν είναι
έτοιμο για να προσθέσετε το άρωμα, ή και το χρώμα που
προτιμάτε και να το χρησιμοποιήσετε ως βάση για διά-
φορα μπουμπόν.

Πώς γίνονται τα μπουμπόν : Χωρίζετε το φοντάν σε 2 ή 3 μέρη και προσθέτετε
στο ένα μέρος λίγη σοκολάτα στα άλλα δύο μέρη. Λίγη ινδική καρύδα τριμμένη, μερικά αμύγ-
δαλα, καρύδια, ή φρουί - γκλασέ ψιλοκομμένα. Χρησιμοποιείτε, εάν θέλετε, και λίγο χρώμα ζα-
χαροπλαστικής. Ζυμώνετε το φοντάν με το πλάθε-
τε σε μικρές σφαίρες, ή σε διάφορα άλλα σχη-
ματά (βλ. εικόνα). Τυλίγετε μερικά σε τρούφα, ή
καθουροδισμένα και ψιλοκομμένα, και άλλα πάλι
'Ακόμη μπορείτε, πολύ εύκολα, να φτιάξετε μερικά
έξής: Πλάθετε το φοντάν σε μικρές σφαίρες και
τις τυλίγετε με χρωματισμένη ζάχαρη.
Πώς θα χρωματίσετε τη ζάχαρη : Βάζετε λίγη ζάχαρη επάνω σε ένα χαρτί
χονδρό και τη ραντίζετε με λίγο κόκκινο χρώμα
ζαχαροπλαστικής. Την τρίβετε με ξύλινο
κουτάλι για να μοιρασθή το χρώμα σε όλη τη
ζάχαρη. Τη βάζετε κατόπιν να στεγνώσει σε μέ-
τριο φούρνο, ενώ την τριβετε συχνά με τα δαχτυ-
λά. Τη φυλάγετε σε βάζο με διδωτό καπάκι.
'Ετσι, με βάση το φοντάν, μπορείτε να φτιάξετε ωραιότατα μπουμπόν πολύ εύκολα και γρή-
γορα. Τα βάζετε, εάν θέλετε, μέσα σε καραμελό χαρτί, τα οποία προμηθεύεσθε από κατάστημα
ειδών ζαχαροπλαστικής, ή τα τυλίγετε σε σελοφάν. Πριν όμως τυλίξετε και φυλάξετε τα μπουμπόν,
πρέπει να τ' αφήσετε εκτεθειμένα σε μέρος στεγνό για να στεγνώσουν λίγο.
Σημ.—Στην περίπτωση που δεν ευκαιρεί να φτιάξετε το φοντάν, προμηθεύεσθε βανίλια
γλυκό. Είναι το ίδιο πράγμα. Δηλ. φοντάν άρωματισμένο με βανίλια.

του φουσκώσουν και ξανθίσουν.
Τα βάζετε από το λίπος με
τρομπήτη κουτάλα και τα τυλί-
γετε σε ψιλή ζάχαρη.
Λουκουμάδες : 'Ετοι-
μάζετε ζύμη όπως περιγράφε-
ται στη συνταγή «Στριφτάρια».
Παίρνετε με κουταλάκι κομμα-
τάκια ζύμης και τα ρίχνετε σε
αρκετό και καυτό λάδι ή λί-
πος. 'Όταν οι λουκουμάδες
φουσκώσουν και ξανθίσουν τους
βγάζετε από το λίπος με τρυ-
πητή κουτάλα και τους σερβί-
ρετε με σιρόπι, ή με μέλι και
με υπόλικη κανέλα.
ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΑ
6 φλυτζάνια τσαγιού περί-
που αλεύρι
2 κουταλιές τσαγιού (κο-
φτά) μπέικιν πάουντερ
'Ελάχιστο αλάτι
1 φλυτζάνι τσαγιού φυτίνη
1 φλυτζάνι τσαγιού λάδι
1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
Εύσμη πορτοκαλίου
1 φλυτζάνι τσαγιού χυμός
πορτοκαλίου
2 κουταλιές σούπας κανιλάκ
Κανέλα
Για το σιρόπι :
2 φλυτζάνια τσαγ. ζάχαρη
2 φλυτζ. τσαγιού μέλι
2 φλυτζ. τσαγιού νερό
● Κοσκινίζετε μαζί 6 φλυτζά-
νια τσαγιού αλεύρι, την μπέικ-
κιν - πάουντερ και το αλάτι.
Ρίχνετε σε λεκάνη τη φυτί-
νη, το λάδι, τη ζάχαρη, λίγο
εύσμη πορτοκαλίου, το χυμό
πορτοκαλίων και το χυμό
πορτοκαλίων με το μίγμα επί 15
λεπτά/και κατόπιν ρίχνετε, λί-
γο - λίγο, το αλεύρι.
Ζυμώνετε τη ζύμη ελαφρά
και προσθέτετε, εάν χρειασθή,
λίγο αλεύρι για να γίνη μέ-
τρια (ούτε πολύ σφικτή ούτε
πολύ μαλακή).
Πλάθετε τα μελομακάρονα
και τα βάζετε σε λαμαρίνα α-
λάτωτη. Τα ψήνετε σε μέτριο
φούρνο (350 βαθ. Φαρενάιτ)
επί 30 περίπου λεπτά. 'Όταν

τούλες με τις παλάμες σας.
Βάζετε στο κέντρο κάθε πη-
τούλας ένα μίγμα από καρύ-
δια κοπανισμένα, ζάχαρη και
κανέλα. Κλείνετε το μίγμα μέ-
σα στη ζύμη και της δίνετε το
σχήμα μελομακάρονου. Τα φη-
νετε και τα μελώνετε όπως
περιγράφεται άνωτέρω.

ΚΕ-Ι-Κ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΟΥ

(Για το τσάι σας)
3 φλυτζ. τσαγιού κοσκινι-
σμένο αλεύρι
4 κουταλ. τσαγιού (κοφτά)
μπέικιν - πάουντερ
'Ελάχιστο αλάτι
¼ φλυτζ. τσαγιού φυτίνη
1 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
1 αυγό, χτυπημένο
1 κουταλάκι τσαγιού εύσμη
πορτοκαλίου
½ φλυτζ. τσαγιού ψιλοκομ-
μένα καρύδια
½ φλυτζ. τσαγιού γάλα
'Αναμιγνύετε το γάλα με το
χυμό πορτοκαλίου. Ρίχνετε το
μίγμα αυτό στο άνωτέρω μί-
γμα της φυτίνης, μαζί με το
αλεύρι. 'Ανακατεύετε το χυλό
ελαφρά και τον αδειάζετε σε
δουτυρωμένη και πασπαλισμέ-
νη με αλεύρι φόρμα.
Ψήνετε το κέικ σε μέτριο
φούρνο (350 βαθ. Φαρενάιτ)
επί 1 περίπου ώρα. Τό πα-
σπαλίζετε, εάν θέλετε, με λίγη
αχνολάχαρη.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΦΑΓΗΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

ΜΠΕΚΑΤΣΕΣ «ΦΛΑΜΠΕ»

Μπεκατσές
Λαρδί
Βούτυρο
Μεδικές κουταλιές κονιάκ
'Αλάτι και πιπέρι
Χυμός λεμονιού
● Καθαρίζετε τις μπεκάτσες
και τις τυλίγετε με μία λεπτή
φέτα λαρδί. Τις πασπαλίζετε
με αλάτι και πιπέρι και τις
βάζετε σε ταψί, αφού τοποθε-
τήσετε μέσα σ' αυτό μία σχά-
ρα. Τις ψήνετε σε μέτριο φούρ-
νο, ενώ τις περιχύνετε συχνά
με λυωμένο βούτυρο. 'Όταν
γίνουν τις χωρίζετε σε μερί-
δες αφού αφαιρέσετε τα εντό-
σθια. Τις βάζετε σε ζεστό
πιάτο που ν' αντέχει στη φω-
τιά και ρίχνετε επάνω ζεστό
κονιάκ. Τη στιγμή που πρόκει-
ται να τις σερβίρετε βάζετε
φωτιά στο κονιάκ για να σκε-
πασθούν οι μπεκάτσες με τις
φλόγες. Σερβίρετε χωριστά σε

● Πριν το κέικ κρούση τελείως, ρίχνετε στην επιφάνειά το γλάσο και το αφήνετε να τρέξη από τα πλάγια άκανόνιστα.

ΕΝΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΚΕ-Κ ΕΟΡΤΩΝ

● Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι τη ζάχαρη, τη μπέικιν - πάουντερ και το αλάτι. Προσθέτετε τη
φυτίνη και τριβετε το μίγμα με τα δάχτυλα έως ότου γίνη ψιχουλιαστό. Προσθέτετε τα
φρούτα : λίγη σταφίδα, καρύδια και κονίτια ψιλοκομμένα.
'Αναμιγνύετε το αυγό και το γάλα και ρίχνετε το μίγμα αυτό στο άνωτέρω μίγμα,
ενώ ανακατεύετε ελαφρά, μόνο δουτυρωμένη και πασπαλισμένη με αλεύρι φόρμα στρου-
γυλή με τρύπα στο κέντρο. Ψήνετε το κέικ σε μέτριο φούρνο (375ο Φαρενάιτ) 30 επί 35
λεπτά. Ρίχνετε στην επιφάνειά του, ενώ είναι ακόμη ζεστό γλάσο ζάχαρης.
Τό γλάσο : 'Αναμιγνύετε το βούτυρο ή το βιτάμ, το ζεστό γάλα, την αχνολά-
χαρη, το αλάτι και τη βανίλια. Χτυπάτε το μίγμα να γίνη λίγο πιο σφιχτό.
Τό ρίχνετε επάνω στο κέικ.

Λίγο βούτυρο
'Αλάτι και πιπέρι
1 δόντι σκόρδο
1 κουταλάκι τσαγιού αλεύρι
Μαϊντανός ψιλοκομμένος
● Κόβετε τα κοτόπουλα σε με-
ρίδες. Βάζετε σε κατσαρόλα
το λάδι και, όταν ζεσταθή ρί-
χνετε τα κοτόπουλα. Τα ανα-
κατεύετε έως ότου κοκκινίσουν
και τα πασπαλίζετε με το α-
λεύρι. Τα σβύνετε με το κοσ-
σί και με το κονιάκ. Κατόπι-
ν προσθέτε τις τομάτες, το ζε-
μό κρασάκι ή το νερό, αλάτι,
πιπέρι και το σκόρδο. Σκεπά-
ζετε την κατσαρόλα και αφέ-
νετε να σιγοβράσουν επί 1 πε-
ρίπου ώρα, ή έως ότου σχεδόν
μαλακώσουν.

Καθαρίζετε τα κρεμμυδάκια
και τα βάζετε με λίγο βούτυ-
ρο σε κατσαρόλα. Τα σκεπά-
ζετε και αφήνετε να σιγοψη-
θούν έως ότου μαλακώσουν και
ξανθίσουν ελαφρά. Τα προσ-
θέτετε στα κοτόπουλα και α-
φήνετε να σιγοβράσουν όλα
μαζί έως ότου γίνουν.
Βάζετε τα κοτόπουλα σε πι-
ατέλα και τα γαρνίρετε με τα
κρεμμυδάκια και με ψωμάκια
τηγανισμένα σε βούτυρο. Περ-
νάζετε τη σάλτσα, την εναλί-
σταινετε και τα ρίχνετε επάνω
σ' αυτά. Πασπαλίζετε το φα-
γητό με λίγο μαϊντανό ψιλο-
κομμένο.

ΣΗΜ.— Στά «κοτόπουλα
μαρενγκό» προσθέτουν — μαζί
με τα κρεμμυδάκια — και με-
ρικά μανιτάρια σταρωμένα
σε βούτυρο. Στη συνταγή δεν
τα αναφέρω, διότι τα φρέσκα
μανιτάρια είναι καμιά φορά
επικίνδυνα, τα κονσερβαρισμέ-
να πολύ άκριβα.

ΚΟΤΑ ΦΡΙΚΑΣΕ

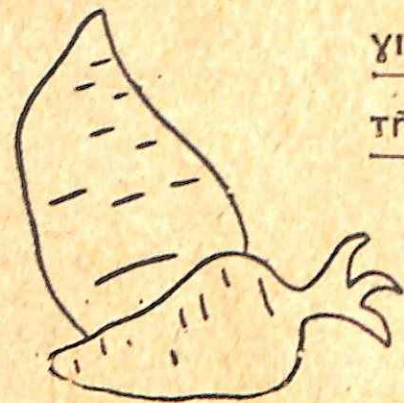
1 κότα
'Αλάτι και πιπέρι
3 κουταλιές σούπας (κοφτές)
αλεύρι
3 κουταλιές σούπας (κοφτές)
φυτίνη
3 έως 4 φλυτζάνια τσαγιού
νερό
1 φλυτζάνι τσαγιού βρασμέ-
να καρότα κομμένα σε μι-
κρούς κύβους
1 φλυτζάνι τσαγιού άρακάς
(κονσέρβα)
2 κροκάδια, ελαφρά χτυπημένα
1 λεμόνι
1 κουταλιά μαϊντανός ψιλο-
κομμένος
● Κόβετε την κότα σε μερίδες,
την πασπαλίζετε με αλάτι και
πιπέρι και την αλευρώνετε.
Την κοσκινίζετε με τη φυτίνη
και προσθέτετε το νερό και,
εάν θέλετε, λίγο κρασί άσπρο
άρετινισμένο. Τη σκεπάζετε κι
αφήνετε να σιγοβράση έως ό-
του μαλακώση.

Βγάζετε την κότα σε πιατέ-
λα και περνάτε τη σάλτσα α-
πό σουρωτήρι.

Χτυπάτε τα κροκάδια με το
χυμό του λεμονιού. Ρίχνετε τη
σάλτσα της κότας. 'Αδειάζετε
το μίγμα στην κατσαρόλα και
προσθέτε τα ψιλοκομμένα κα-
ρότα και τον άρακά, αφού τον
στραγγίσετε και τον βράσετε
λίγο για να μαλακώση. Ζε-
σταίνετε τη σάλτσα αυτή, χω-
ρίς να την αφήσετε να βράση
και τη ρίχνετε επάνω στην κό-
τα. Πασπαλίζετε επάνω μαϊν-
τανό ψιλοκομμένο.

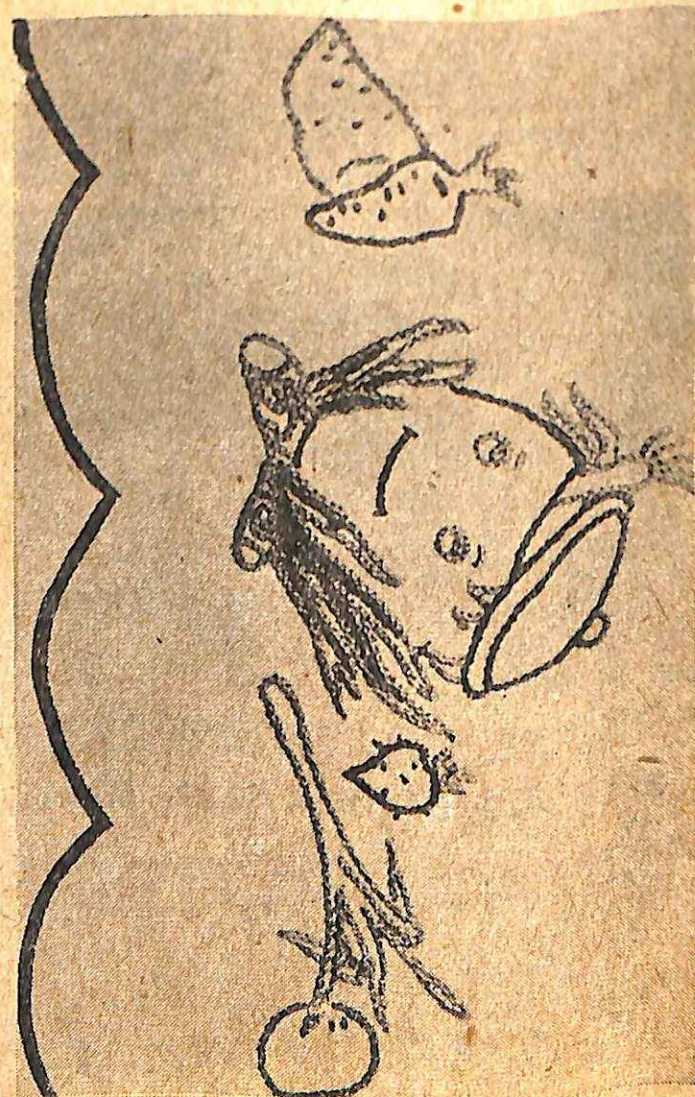
ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ

για τις έταζέρες
της κουζίνας σας

Γενικά, ένα καλ' οργανωμένο σπίτι, είναι πάντοτε ή χαρά της νοικοκυράς. Ειδικότερα, όμως, η κουζίνα τραβάει το ενδιαφέρον της, γιατί μέσα σ' αυτήν κινείται τις περισσότερες ώρες της, —κι' είναι φυσικό να θέλη να δρισκεται μέσα σ' ένα περιβάλλον αισθητικό και καλοβαλμένο. Βέβαια, οι μοντέρνες κουζίνες, αυτές που γίνονται τώρα, επί τη βάση ειδικών σχεδίων, είναι πάντοτε άνετες κι' ευχάριστες. Οι περισσότερες, όμως, νοικοκυρές δεν διαθέτουν τέτοιες κουζίνες. Είναι, λοιπόν, φυσικό να φροντίζουν για τον καλλωπισμό τους, με ωραία πετσετάκια, γαρνιτούρες και κεντήματα. Το σχέδιο που σας δίνουμε σ' αυτή τη σελίδα έχει, άκριδώς, προορισμό να σας διευκολύνει σ' αυτή σας την προσπάθεια. Λοιπόν:

"Αν η κουζίνα σας δεν είναι μοντέρνα, με κλειστά ντουλάπια για τα κουζινικά σας είδη, φροντίστε να της δώσετε ένα χαρούμενο και νοικοκυρεμένο τόνο. Κεντήστε το μοτίφ που σας δίνουμε και βάλτε το στις πινακίδες και στις έταζέρες που βάζετε τα ποτήρια σας, βάλτε στα παράθυρα κουρτινάκια από ύφασμα εκάρσ και στο τραπέζι σας ίδιο τραπεζομάντηλο. Το χαρούμενο αυτό μοτίφ θα το κεντήσετε σε ήμιλινο κρέμ ύφασμα με κλωστές κατόν περλέ Ντε-Μι-Σέ (είδος 5) σε χρώματα πράσινο Νο 699 και κόκκινο Νο 666. "Όλα τα μοτίφ γίνονται με ριζοβελονιά και το τελείωμα με φεστόνι. Το φεστόνι θα γίνει με κόκκινο Νο 666. "Η κατσαρόλα, τα καρότα και οι πατάτες κόκκινο Νο 666. Οι φλόγες κόκκινες και πράσινες και το στόμα και το πράσο πράσινο Νο 699.

- 1-2 Κοσμηστά σκουλαρίκια με κανοειδείς ή άμυγδαλόσχημες πέτρες. Κολιέ ανάλογα με κρεμαστές πέτρες. Πολλά είναι εμπνευσμένα από αρχαία κοσμήματα.
- 3-4 Γάντια και τριαντάφυλλα σατέν ή βελούδο άσορτί.
- 5 Γόβες σατέν με λίγο ντραπέ στο εμπρός μέρος.
- 6 Τσάντες βελούδινες ή σατέν, στολισμένες με πέτρες. Μπορείτε κι' εσείς να κεντήσετε μια σκέτη τσάντα.
- 7 Μεγάλα τριαντάφυλλα, φτιαγμένα από δργάντζα.
- 8 Διάφορα χρώματα χάντρες πάνω στο ίδιο κολιέ.
- 9 Τσάντα βελούδινη ματελασέ, γαρνιρισμένη ελαφρώς με πασμαντερί, που της δίνει εξαιρετική λεπτότητα.
- 10 Γάντια σατέν, στολισμένα με μικρό φιογκάκι.
- 11 "Αν έχετε μακριά μαλλιά στολίστε τα με λουλούδια.
- 12 Κολιέ με πολλές σειρές πολύχρωμες πέτρες.
- 13 Σκουλαρίκια «τσιμπιά», ακατάστατα.
- 14 Κολιέ δαχτυλίδι από μικρές και μεγαλύτερες πέτρες, εμπνευσμένο ή αντιγραφόμενο από το μεσαίωνα.
- 15-16 Κασκόλ και τσάντα από έρμινια ή άλλη γούνα.
- 17 Πολύ της μόδας οι καρφίτσες με σμάλτο που παροιάζουν διάφορα έντομα ή ζώα.

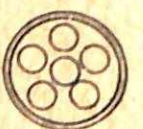
"Ένας μικρός κήπος μέσα στο ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

ΑΝ ΑΓΑΠΑΤΕ τὰ ἄνθη καὶ σὰς ἀρέσῃ νὰ τὰ διατηρήτε στὰ παράθυρά σας, ὁ χειμώνας δὲν θὰ σὰς φανῇ μακρὺς καὶ γκριζός. Ἴσως δὲν ἔχετε ἀκόμα σκεφτῇ ὅτι ὑπάρχουν βολβοὶ ποὺ παράγουν ὑπέροχα καὶ εὐωδιαστὰ λουλούδια καὶ τώρα τὸ χειμῶνα καὶ πού ἡ καλλιέργειά τους εἶναι εὐκόλη. Σ' αὐτὴ τὴ σελίδα σὰς δίνουμε μερικὰ εἶδη καὶ γιὰ τὸ σπῖτι καὶ γιὰ τὸν κήπο. Δὲν θὰ χρειαστῇ νὰ χάσετε πολὺν καιρὸ καὶ τὰ ἀποτελέσματα θὰ ξεπεράσουν κάθε προσδοκία σας. Δοκιμάστε! Θὰ ἔχετε μέσα στὸ σπῖτι σας ἕνα θαυμάσιο στόλισμα ποὺ θὰ σκορπίσῃ τὴ χαρὰ καὶ τὴν αἰσιοδοξία, γιατί τὰ λουλούδια, καὶ μάλιστα τὸ χειμῶνα, ἔχουν μιὰ ιδιαίτερη ἐπίδρασι πάνω στὴν ψυχὴ μας. Μὴν ἀμελήσετε,

ΟΙ ΤΟΥΛΙΠΕΣ

Ἵπάρχουν σὲ διάφορες ποικιλίες: ἀπλές, διπλές, διατεταγμένες. Σὰς συνιστοῦμε τὶς διπλές, ἂν φυτέψετε τοὺς βολβοὺς δύο - δύο σὲ μικρὲς γλάστρες. Τὶς ἀπλές καὶ νάνους, ἂν προσπαθεῖτε νὰ τις ἔχετε ἀπὸ πρῶτα σὲ μιὰ γλάστρα διαμέτρου 18 ἐκατοστῶν. Θὰ σὰς χρησιμεύουν τότε ὡς κτῶ βολβοί.

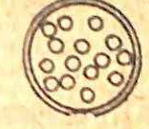
ΟΙ ΥΑΚΙΝΘΟΙ

Ἐχουν μεγαλύτερους ἀπὸ τοὺς βολβοὺς τῶν τουλίπων. Σὲ γλάστρα διαμέτρου 18 ἐκατοστῶν ἔχουν νὰ φυτάρουν κανονικὰ μόνο βολβοί. Γιὰ ν' ἀφυῖγνετε «παρθένα», φυτέψετε κατὰ τρόπο πρὸς τὸν ἑνὶ βολβὸν ἕνα γλάστρα νὰ ὑπάρχουν μόνο ἑνὶ κομμάτι. Στὰ γλάστρες ἔχετε νὰ φυτέψετε ἕνα μόνο βολβὸ γιὰ νὰ σπασίτε ποικιλίες.

ΟΙ ΝΑΡΚΙΣΣΟΙ

Εἶναι φυτὰ διακοσμητικὰ καὶ ὡραία. Πρέπει νὰ φυτάρωνται σὲ γλάστρες διαμέτρου 15 ἐκ. δέχοντας τοὺς βολβοὺς ὅπως φαίνεται: στὸν κύκλον ποὺ παρατίθενται κατωτὶς ἀπὸ κάθε γλάστρα. Θὰ ἐπιτύχετε ἔτσι λουλούδια ποὺ θὰ κάνουν θαυμάσια ἐντύπωση. Σὲ γλάστρες 18 ἐκατοστῶν ὑποθέτε νὰ φυτέψετε ὡς ἑννέα βολβοὺς τὸν ἕνα κοντὰ στὸν ἄλλο.

ΟΙ ΚΡΟΚΟΙ (ΖΑΦΟΡΑ)

Δὲν φοβούνται πολὺ τὸ κρύο καὶ ὑποθέτε νὰ τοὺς καλλιέργησετε στὰ παρθένα σας, ἔτσι καὶ ἂν κατοικήτε σὲ κάπως ψυχρὰ μέρη. Οἱ βολβοὶ τοὺς εἶναι μικροὶ καὶ ὑποθέτε νὰ φυτέψετε μέχρι 15 σὲ κάθε γλάστρα. Πολλὰ πλεονεκτήματα σὲ μεγάλη εὐκολία.

ΟΙ ΚΡΙΝΟΙ

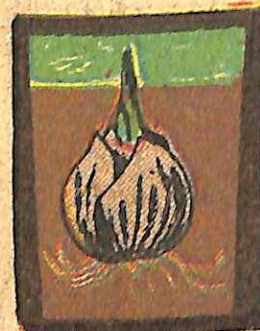
Σὲ ὅλες τὶς ποικιλίες μποροῦν εὐκολώτατα νὰ καλλιέργηθουν, ἔτσι, ὅμως, τοὺς συνιστοῦμε σὲ δροσερὰ ἔνδρα ὑπαίθρου. Ἀνθίζουν πρὶν ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς ἀνοιξιάς καὶ ἂν ἀποταθῇ σὲ κανένα καλὸ ἀνθοπώλη θὰ ὑποθέτετε νὰ πετύχετε ὡραιότατες ποικιλίες. Τοὺς φυτεύετε σὲ πολὺ μεγάλες γλάστρες.

Διαλέξτε τοὺς βολβοὺς προσέχοντας νὰ ταιριάσετε τὰ διάφορα χρώματα μετὰ τὶς διάφορες γλάστρες ποὺ θέλετε νὰ φυτέψετε. Προμηθευθῆτε τοὺς βολβοὺς σας ἀπὸ εἰδικούς.

ΠΩΣ ΚΑΛΙΕΡΓΟΥΝΤΑΙ

Παίρνουμε γιὰ παράδειγμα τὸν ὑακίνθο, πρακτικῶς ὅμως ἡ καλλιέργεια εἶναι ἡ ἴδια καὶ γιὰ τὶς τουλίπες καὶ γιὰ τοὺς κρόκους καὶ γιὰ τοὺς ναρκίσσους. Ἐτοιμάζουμε τὴ γλάστρα ὡς ἔχει: βάζουμε μέσα χῶμα, μὲ καλὴ κοπριά, δύο ἕως τρία δάχτυλα. Δίπλα ἔχουμε ἄλλο χῶμα γιὰ νὰ τὴν ἀπογειώσουμε. Τοποθετοῦμε τότε ἕνα βολβὸ σὲ τρόπο ποὺ ἡ ἀκρὴ του νὰ ἐξέλθῃ μόλις ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ χῶματος. Ὅταν ἐτοιμάσουμε τὶς διάφορες γλάστρες ποὺ θέλουμε νὰ φυτέψουμε, τὶς βγάζουμε ἔξω καὶ τὶς ἀφίνομε καμμιὰ δεκαμιά μερὲς. Τὸ ἰδεώδες θὰ ἦταν νὰ παραρθεύουμε τὶς γλάστρες στὸν κήπο, σὲ βάθος δέκα ἐκατοστῶν. Μὰ ὅσοι μὲνουν στὴν πόλιν δὲν μποροῦν νὰ τὸ κάνουν, γιὰτὶ συνήθως δὲν ἔχουν κήπο καὶ ἔτσι μποροῦν νὰ τὶς βάλουν στὸ μπαλκόνι. Ὑστερὰ τὶς μέρες ταφύρομε σὲ μέρος προφυλαγμένο, ἀλλὰ ὅχι πολὺ ζεστό. Οἱ ὑακίνθοι, ὅπου καὶ

ἂν τοὺς τοποθετήσουμε, ἐξαικολοῦθουν τὴ βλάστησί τους. Μόνο ποὺ τὸ δωματίο πρέπει νὰ ἀερίζεται τακτικά. Ὅταν ἴδτε ὅτι βγαίνουν τὰ πρῶτα φυλλαράκια, μήκους 2-3 ἐκατοστῶν περίπου, πρέπει νὰ ἐνισχύσουμε τὴ βλάστησι. Ἄν τὸ δωματίο εἶναι σκοτεινὸ, ἀφίνομε ἔτσι τὶς γλάστρες μέχρι ὅτου ὅλα τὰ φυλλὰ ἔξῃ ἐκατοστὰ καὶ πρὸ παντὸς βγῇ λίγο ἀπὸ τὸ βάθος. Ἄν πάλι τὸ δωματίο στὸ ὁποῖο βρίσκονται τὰ λουλούδια, εἶναι πολὺ φωτεινὸ, σκεπάζουμε τὶς γλάστρες μὲ διάφανο καρτὶ, σὲ τρόπο ποὺ μὴν ποιεῖ ν' ἀνοπνέτῃ τὸ φυτὸ. Ὅταν φτάσῃ τὸ ὕψος τῶν πέντε ἢ ἑξῇ ἐκατοστῶν κόβουμε τὸ κάλυμμα τοῦ καρτιοῦ ἢ παίνομε τὸ φυτὸ ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ δωματίο καὶ τὸ ἐκθέτομε σὲ ὅσο πῶ

δυνατὸ φῶς μποροῦμε κοντὰ στὸ παράθυρο. Προσέχουμε ὅμως νὰ μὴ τὸ τοποθετήσουμε σὲ δυνατὰ ρεύματα ἀέρος. Ἀπὸ τὴ στιγμή αὕτη τὸ φυτὸ ἀρχίζει τὴν πραγματικὴ ἀνθοσίαν. Δὲν πρέπει νὰ ἐξυγνάντε καθ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς καλλιέργειας νὰ τὸ ποτίζετε τακτικά. Ἄν οἱ γλάστρες δρῶσκονται ἔξω, σὲ μέρος οὔτε πολὺ ζεστό, οὔτε πολὺ ψυχρὸ, πρέπει νὰ τὶς μετακινήτε ἀπὸ τὸ μέρος αὐτό.

πολὺ ψυχρὸ, πρέπει νὰ τὶς μετακινήτε ἀπὸ τὸ μέρος αὐτό. Ὅταν ὅμως ἔχουν πρὸς τὸ τέλος αὐτό, ὕστερὰ ἀφῆστε τὸ χῶμα νὰ ξεραθῇ, ἀπομακρύνετε τὴν γλάστρα καὶ βγάλτε τὸν βολβὸ, τὸν ὁποῖο πρέπει νὰ τοποθετήσετε σ' ἕνα καλάθι γιὰ ν' ἀερίζεται. Δὲν πρέπει ν' ἀγγίζετε τοὺς ἄλλους γειτονικοὺς βολβοὺς, γιὰτὶ οἱ ἄλλοι δὲν θὰ ξεραθῇ καλά. Τοὺς φυλάττετε σὲ μέρος ὅχι ὑγρὸ καὶ ἂν εἶναι θερμὸ σὲ σταθερὰ θερμοκρασία. Μόνο οἱ ὑακίνθοι εἶναι ἐξαιρέσι, διότι μποροῦν νὰ διατηρηθοῦν καλὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΕ ΚΑΡΑΦΑ

Γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ εἶναι καλλίον ὡς μόνον οἱ βολβοὶ τῶν ὑακινθίνων. Πρέπει ὅμως νὰ διαλέξετε ὡραίους καὶ τὴν ἑξῆς καλοκαίρι εἶναι καλὸτερο νὰ

πῆτε στὸν ἑμπορὸ ἀπὸ τὸν ὁποῖο θὰ τοὺς ἀγοράσετε, ὅτι σκοπεύετε νὰ τοὺς βάλετε σὲ καράφες τοῦ νεροῦ. Οἱ εἰδικὲς αὐτὲς καράφες εἶναι γυαλινὲς καὶ ἔχουν ἕνα πῶμα, μέσα στὸ ὁποῖο ὁ βολβὸς θὰ στηριχθῇ τέλεια. Γεμίζετε μὲ νερὸ τὸ κατῶ μέρος, σὲ τρόπο ποὺ ἡ ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ νὰ μὴ ἀγγίξῃ τὸν βολβὸ, γιὰτὶ ἄλλιως θὰ σαπίσῃ. Στὸ νερὸ θὰ κατέβουν μόνο οἱ ρίζες. Στὴν ἀρχὴ θὰ ἀλλάξετε τὸ νερὸ ἑστέρας ἡμέρες. Ὑστερὰ ὅμως κάθε μερὲς νὰ ἀλλάξετε τὸ νερὸ καὶ κομματάκια ἄλατι στὸ νερὸ. Τὸ μέρος ποὺ θὰ βάλετε τὶς καράφες σας πρέπει νὰ ἀερίζεται καλὰ καὶ νὰ εἶναι σκοτεινὸ. Ἄν ὅμως τὶς τοποθετήσετε σὲ μέρος φωτισμένο, θὰ βάλτε πᾶν ὅπου θὰ καράφες ἕνα καμμάτι γυαλὶ διαφανές ὅπως ἡ ἑξῆς καλοκαίρι.

τινὸ ποὺ νὰ κρατᾷ ἱκανοῦ καὶ σὲ τρόπο ποὺ τὸ φυτὸ νὰ μεγαλύνῃ καὶ νὰ μὴ βγαίνουν τὰ ἄνθη καμμένα μέσα στὰ φυλλὰ ὥστε νὰ μὴ μπορῇ κανεὶς νὰ τὰ θαυμάσῃ. Ὅταν τὰ φυλλὰ ἀπὸ ἑκατοστῶν μήκος ἔξῃ ἐκατοστῶν κόβουμε τὸ καρτὶ ποὺ προφύλαγε τὸ ἄνθος καὶ ἐκθέτομε τὴν καράφα στὸ φῶς. Στὰ σαλόνια οἱ καράφες αὐτὲς ἀποτελοῦν ὡραιότατο στόλισμα, ἰδίως ἂν τοποθετηθοῦν σὲ μέρος ποὺ νὰ εἶναι ἀντικίνητος καὶ ἂν δύνανται νὰ ἀποτέλεσιν ἕνα αἰσθητικὸ ἀποτέλεσμα. Δὲν πρέπει ὅμως ποτε νὰ ἐξυγνάντε ν' ἀλλάξετε τὸ νερὸ κάθε μερὲς, γιὰτὶ ὅτ' αὐτὸ ἀπορροφῶν οἱ ρίζες τὴν ἀναγκαίαν τροφή. Οἱ τέλει βολβοὶ ποὺ θὰ χρησιμοποιήσετε γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ, δὲν μποροῦν νὰ διατηρηθοῦν γιὰ τὸν ἑλλοχρόνο γιὰτὶ δὲν θ' ἀνθίσουν. Ὅταν τελειώσῃ ἡ καλλιέργεια, παίνομε καλὰ τὰ καράφες μὲ ζε-

στὸ νερὸ, στὸ ὁποῖο ἔχετε διαλύσει λίγη σόδα. Σκουπίστε τὶς καράφες καὶ τὰ ἄνθη στεγνώσουν. Ὑστερὰ τὶς φυλάττετε γιὰ τὸν ἐπόμενο χρόνο. Στὰ καπαστήματα πωλήσεως φυτῶν καὶ ἄνθεων θὰ βρῆτε διαφόρων σημάτων καράφες. Ἄν τυχὸν δὲν βρῆτε, ὑποθέτε νὰ χρησιμοποιήσετε μιὰ ἀποκατεσκευασμένη καράφα — ὑπάρχουν τότες πολλὲς ποικιλίες τοῦ νεροῦ, τοῦ κρασιοῦ, τοῦ λιγνέου, κλπ., ἀρκεῖ τὸ στόμιό της νὰ στενεύῃ κατὰ ἀπὸ τὸ χεῖλος καὶ νὰ μπορῇ νὰ συγκρατῇ τὸν βολβὸ.

Τώρα ποὺ σὰς δώσαμε ὅλες αὐτὲς τὶς ὁδηγίες γιὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν βολβῶν εἴτε σὲ γλάστρες εἴτε σὲ καράφες, ἐλπίζουμε νὰ κάνετε κατὰ τὴν ἀξιοποίησιν καὶ νὰ προσδώσετε στὸ σπῖτι σας, μιὰ καινούργια καρύκειαν ὡς ἡ καλοκαίρι. Προσδοκῶμε ποὺ θὰ τοποθετήσετε τὴν καράφα

γλάστρα ἢ καράφα μελετήστε καλὰ τὸ περιβάλλον, τὰ χρώματα ποὺ ἔχουν οἱ κουρτίνες, τὰ ἐπιπλά, οἱ τοῖχοι καὶ ἐξετάστε ποῖο λουλούδι καὶ ποῖος χρωματισμὸς αὐτοῦ τοῦ λουλουδιοῦ ταιριάζει σ' αὐτὸ τὸ περιβάλλον. Πάντως, πρέπει νὰ σὰς πυνεῖ ὅτι τὰ λουλούδια ποὺ σὰς δώσαμε ἀποτελοῦν μιὰ λεπτὴ διακόσμηση γιὰτὶ εἶναι μικρά. Θέλουν λοιπὸν καὶ ἀνάλογον τοποθέτησι. Καὶ κατὰ ἀκόμα πού, νομίζουμε ὅτι δὲν εἶναι ἀσκοπὸ νὰ προσθέσουμε. Κατὰ τὴν ἀγορὰ τῶν βολβῶν μὴ κάνετε ὁικονομίες. Ἀγοράστε τοὺς καλύτερους βολβοὺς. Θὰ ἔχετε διπλὸ κέρδος. Πρῶτον τὰ λουλούδια θὰ εἶναι πῶς ἑμάρφα καὶ τῆς ποικιλίας ἀκριβὲς ποὺ θέλετε καὶ δεύτερον, ἂν τοὺς διατηρήσετε καλὰ, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ καλοκαιριοῦ, θὰ μπορέσετε νὰ τοὺς χρησιμοποιήσετε μετὰ τὴν ἴδια ἀπόδοσιν καὶ τοῦ χρόνου, πλὴν φυσικὰ ἐκείνων ποὺ θὰ βάλτε σὲ καράφες καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ ἔχουν ἀπορροφήσει ὡς καλοκαίρι.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΩΝ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΓΚΟΥΙΝΙΟ ΜΑΡΙΕΛΛΟ

Ο ΤΖΟΥΛΙΟ 'Ορέστι και ο 'Ανδρέας Μορέλλι ήταν φίλοι. Είχαν γνωρίσει στο στρατό που υπηρετούσαν μαζί. Όταν γύρισαν από Μιλάνο — γιατί και οι δύο έμεναν εκεί — πολίτες πιά, χωρίσαν. Είχαν καιρό πολύ να ιδωθούν. Το Μιλάνο είναι μεγάλη πόλη κι' απασχολημένοι κι' οι δύο με τις δουλειές τους δεν είχαν πιά συναντηθή.

Κάποια μέρα όμως ο 'Ανδρέας Μορέλλι, περνώντας τυχαία έξω από το γραφείο του Τζούλιο μπήκε μέσα. Οι δύο φίλοι έδωσαν εγκάρδια τὰ χέρια τους.

— 'Υστερα από αρκετή συζήτηση για τη ζωή και τις αναμνήσεις τους απ' το στρατό, ο 'Ανδρέας είπε κυττάζοντας γύρω του:

— 'Γράφο γραφείο έχεις, Τζούλιο. 'Αληθινά σαλονάκι. Τι δουλειές κάνεις τώρα;

— 'Εγώ; απάντησε γελώντας ο Τζούλιο. Αυτό ψάχνω κι' εγώ. Νά βρω κάτι να κάνω. 'Ο γέρος μου εργάζεται για μένα, όπως λέει, στην «παλιά φρουρά». Είναι καμιά εφημερίδα χρονών κι' εργάζεται οκτώ έν-νυα ώρες την ημέρα. Και έ-ρεϊς, δουλεύει για την εύτυχία των άλλων...

— Την εύτυχία των άλλων;

ρώτησε έκπληκτος ο 'Ανδρέας. 'Ο Τζούλιο χαμήλωσε τη φωνή του.

— 'Ο πατέρας μου έχει γραφείο συνοικεσίων. Του άρεσει πολύ η δουλειά αυτή. 'Αλλως τε τον βοηθάω κι' εγώ. 'Υστερα ο πατέρας μου είναι σοβαρός, εύσυνείδητος, άνθρωπος που εμπνέει εμπιστοσύνη. Και οι υποψήφιοι δε λείπουν. Έ-ρεις πόσες γυναίκες στο Μιλάνο ζητούν να παντρευτούν.

— Όλες οι γεροντοκόρες σίγουρα! είπε γελώντας ο 'Ανδρέας.

— Μην το πιστεύεις. 'Υπάρχουν βέβαια μεγάλες, μὰ είναι και κάτι χαριτωμένες... Θέλεις να δεις;

— Έχεις καμιά μυστική θυρίδα από κανένα κάδρο;

— Το μάντιες.

Κι' ο Τζούλιο πλησίασε στον τοίχο, ανέβηκε σ'ε μιά καρέκλα και τράβηξε ένα κάδρο στα πλάγια. Φάνηκε ένα μικρό ορθογώνιο ανοίγμα. Μιά ανδρική φωνή ακούστηκε να μιλάει, θεωρώντας πως πρόκειται για σοβαρό άνθρωπο, που κερδίζει 150.000 λιράδες το μήνα και είναι καλός...

— 'Ο πατέρας μου είναι αυτός μού μιλάει, είπε, ο Τζούλιο. Νά, κύττα.

— 'Ο 'Ανδρέας κύτταξε από το

ανοίγμα. Μιά ωριμή, αλλά αρκετά ωραία γυναίκα είχε σκα-βη κι' έτοιμαζόταν να φύγει, αφού έκανε τις τελευταίες συνεννοήσεις με τον κ. 'Ορέστι. Κατέβηκε από την καρέκλα και ο Τζούλιο ξανατράβηξε το κάδρο στη θέση του.

— Τι σου έλεγα, 'Ανδρέα, είπε. Δεν είναι ενδιαφέρον; Και νάξερεις πόσες γυναίκες έχω δει έτσι κι' έχω ακούσει... Γόρες και νέες, διαφορετικές και άσχημες. 'Α, καλά που το θυμήθηκα, έ-πε κυττάζοντας το ρολόγι του. Περιμένε μισή ώρα και θα δεις μιά μελαχροινούλα που βάρη. Θέλει να παντρευτεί έναν άντρα όποιον νάναι, έστω και γέρο. Κάθισε να τη δεις και αν δεν την έρωτευθης να μη με λένε Τζούλιο!

— Γιατί όχι; είπε ο 'Ανδρέας. Νά βάλεις μονάχα κάτι να πιούμε για να περάσει η ώρα.

— 'Υστερα από αρκετή ώρα ο Τζούλιο άναψε ένα τσιγάρο και σηκώθηκε. Πλησίασε στο κάδρο που έκρυβε το ανοίγμα και το τράβηξε με προφύλαξη. Κύτταξε από την τρύπα κι' έκανε νόημα στον 'Ανδρέα να πλησιάσει.

— 'Ο 'Ανδρέας σηκώθηκε, πλησίασε στα νύχια των ποδιών του. 'Ανεβαίνοντας στη παρέ-

κλα κύτταξε μέσα: 'Ανδρέα, σ'ε μιά πολυθρόνα, ακριβώς απέναντι στον πατέρα του Τζούλιο, στεκόταν μιά γυναίκα. Κύτταξε καλύτερα κι' άνοιξε κλειστά πολλές φορές τα μάτια του. 'Υστερα σ'ε να μιλάει μόνος του, φιδύοντα: «'Η Λουτσιάννα»...

Την είχε γνωρίσει σ'ε μιά αίθουσα χορού έδώ και τρία χρόνια. 'Ηταν Αύγουστος. Κελη τη χρονιά έκανε φοβερή ζέση κι' η πόλη είχε σχεδόν άδειάσει. 'Ο 'Ανδρέας όμως δε μπορούσε να φύγει. Το κατάστημα του είχε πολλές δουλειές και ήταν αδύνατο να τις παρατήρη για να πάει στην έξοχη.

Μιά βραδυά, αποφασισμένος να ξεσκασίσει λίγο, βγήκε έξω από την πόλη, σ'ε ένα ξεχωριστό κέντρο, που είχε τον τροπικό τίτλο «Χοροδουλού». Παρά τη ζέση, στο κέντρο δινόταν κάθε βράδυ χορός. 'Εργάτες, υπάλληλοι, εργάτριες κι' ένα πλήθος έργοαξιόμων που δεν μπορούσαν να άπομακρυνθούν από την πόλη, σύναζαν εκεί πίνοντας μπύρα και χορεύοντας κάτω από τους ήχους μιάς ορχήστρας από τέσσερα άτομα.

Είχε δη τη Λουτσιάννα ξαφνικά. Χόρευε με κάποιον που είχε τα μανίκια του ποικαιμίστου του άναστηκωμένα. Ένα φαλακρό άντρα, πλημμυρισμένο στον ιδρώτα. Καθώς περνούσε μιά στιγμή δίπλα από το τραπέζι του χαμογέλασε σ'ε νάλεγε: «Μά κύττα καθαλιέρο που στον έχω!»

Στον επόμενο χορό της ζήτησε να χορεύουν μαζί, πράγμα που η νέα δέχτηκε με χαρά. Τότε έμαθε ότι την έλεγαν Λουτσιάννα, ότι ήταν υπάλληλος και κέρδιζε 40 χιλιάδες λιράδες το μήνα, γι' αυτό και δε μπορούσε να επιτρέψει στον εαυτό της την πολυτέλεια του παραθερισμού.

Χόρευε περίφημα. 'Όλο κείνο το βράδυ χόρευαν μαζί. Κατά τα μεσάνυχτα ο 'Ανδρέας τη συνόδευσε στο σπίτι της και της ζήτησε να συναντηθούν την επομένη. 'Η Λουτσιάννα δέχτηκε.

Και πράγματι ξανασυναντήθηκαν όλα σχεδόν τὰ βράδια του Αύγουστου και τού Σεπτεμβρίου στο ίδιο κέντρο, το «Χοροδουλού», κάνοντας περιπάτους ανάμεσα σ'ε δέντρα. 'Υστερα είχε έρθει το φθινόπωρο, τὰ φύλλα των δέντρων είχαν αρχίσει να πέφτουν, βαρειά σύννεφα κυλούσαν στον ούρανο και τὰ βράδια είχαν γίνει παγερά. Οι δύο νέοι δεν ξανασυναντήθηκαν. Ποι και πού η Λουτσιάννα τηλεφωνούσε: «Γεια σου, 'Ανδρέα, τί γίνεσαι;» Και ο 'Ανδρέας απαντούσε ότι ήταν καλά κι' έργαζόταν.

Έφτασε όμως και πάλι η άνοιξη, τὰ φύλλα των δένδρων ξανάβγαιναν κι' όλη η φύσι ξαναγεννιόταν. Κατά τις αρχές Μαΐου του είχε τηλεφωνήσει: «Γεια σου, 'Ανδρέα, τί γίνεσαι;» Έξερεις ότι άνοιξε πάλι η «Χοροδουλού»;

Και βέβαια, απάντησε αυτός. Πηγαίνεις εκεί τώρα; 'Εγώ θα πάω το Σάββατο το βράδυ.

— Θα σ'ε περιμένω. Συναντήθηκαν το Σάββατο. Κι' η ζωή ξαναρχισε όπως και το περασμένο καλοκαίρι. Και τὰ πέρασαν οι μήνες του πάλι πέρασαν οι μήνες του καλοκαιριού. Και τὸ φθινόπω-

Έχετε άδερφα μαλλιά;
Σκουραινουν αμεσως

μέ Tinto
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ
δουμάσκειν ευτικόν προϊόν
τελειώς **Αδελάδες.**
TINTO
Απαραίτητως ν'ά-
πλωθῇ ἡ Μπριγιαντίνη με
μαλακή δοῦρτσα μαλλίων

ΧΡΩΜΑΤΑ
Μαύρο • Καφέ σκούρο
Καφέ • Ξανθό • Γκρι
ΣΤΑ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΛΙΒΑΣ
ΑΘΗΝΑΤΟΣ - ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ
Μαιευτήρ — Γυναικολόγος
Τ. 'Επιμελητής Μαιευτηρίου
«Μαρίκα 'Ηλιάδη» Δέχεται καθ'έ-
κάστην 11-1 και 5-8. Βησ-
σαρίωνος 3 Τηλέφωνον 33-962
ΚΛΙΝΙΚΗ: 'Ιπποκράτους 175 Β'
Τηλ 662-962

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Ιατρος
Μαιευτήρ Γυναικολόγος
Δέχεται καθ'έκαστην 9 12 5-
10 και επί συνεντεύξει
Χαο Τσιγκούνη 113 Τηλ 613 611

ρο και το χειμώνα δεν ιδώθη-
καν. 'Όμως την ερχόμενη άνοι-
ξη, όταν πάλι η φύσι ξαναγεν-
νιόταν συναντήθηκαν. Και τὸν
τρίτο χρόνο επανελήφθη το 'Ι-
διο. 'Υστερα δεν ξαναϊδώθηκαν
πιά. Και τώρα, μέσα από το
μικροσκοπικό άνοιγμα, χωρίς
να τον βλέπει κανείς, ο 'Αν-
δρέας έβλεπε τη Λουτσιάννα
καθισμένη απέναντι στον κ.
'Ορέστι, να ζητάει να παντρευ-
τή έναν οποιοδήποτε άνδρα...

— 'Αγαπητή μου δεσποινίς
έλας με πατρικό ύφος ο κ.
'Ορέστι, ελπίζω να βρω έναν
τύπο που να σ'ε ταιριάζει θαυ-
μάσια, έναν άνδρα όχι πιά πολ-
ύ νεό, κάπως συμπαθητικό
πάντως και λίγο εύπορο.
— 'Ηραη η Λουτσιάννα απάν-
τησε:

— Τὰ χρήματα δεν μ'ένδι-
αφέρουν και τόσο πολύ, έξε-
ρε. 'Εγώ δεν ζητώ την εύτυχία
στο χρήμα. 'Εμείνα μόνη, με
καταλαβαίνετε; Και τώρα έχω

ανάγκη από συντροφιά. 'Εναν
άνδρα όχι πιά νεό, γιατί έξε-
ρε πως είναι οι νέοι: διασκε-
δάζουν, γελούν κι' ούτε σκέ-
φονται για παντρεία. Στο
κάτω - κάτω και οι γυναίκες
το ίδιο είναι, δεν είναι έτσι;
Τὸ ίδιο ήμουν κι' εγώ έδώ και
λίγους μήνες. 'Εμείνα με τη
μαμά μου, γιατί ο μπαμπάς
μου πέθανε έδώ και χρόνια.
'Υστερα πέθανε και η μαμά
μου και έμεινα μόνη στον κό-
σμο. Γι' αυτό ήθελα στο γο-
αίο σας.

— 'Ο κ. 'Ορέστι κύτταξε με
συμπάθεια τη νέα.

— Μά δεσποινίς, είσαοτε
νέα, χαριτωμένη, πολύ χαριτω-
μένη. Δεν είχατε ποτέ καμιά
συμπάθεια;

— 'Η Λουτσιάννα χαμογέλασε.
— Και βέβαια γνώρισα κά-
ποιον. Πάνε τρία χρόνια τώρα,
που γνώρισα ένα νεό σ'ε ένα
κέντρο που δίνει χορούς το κα-
λοκαίρι. Τὸν αγαπήσαμε πολύ,
περάσαμε τρία υπέροχα καλο-
καίρια, άδελάστα. Κι' ύστερα
— έδώ η φωνή της νέας μό-
λις άκούγόταν — έξερετε, ήταν
ένας αρκετά πλούσιος νεός,
είκοσιεπτά ἢ είκοσιόχτώ χρο-
νών και δεν είχε καμιά βρεξί
για παντρεία. Οι γυναίκες δι-
άβονται να παντρευτούν μὰ οι
άντρες δεν διαβούνται γιατί θέ-
λουν, όπως λένε, να γλεντήσουν
τὰ νεϊάτα τους...

— Κι' ο νεός αυτός, ρώτη-
σε ο πατέρας του Τζούλιο, πού
λέτε πως σ'ε αγαπούσε, δεν
ζήτησε ποτέ να σ'ε παντρευτεί;
— 'Η Λουτσιάννα γέλασε.
— Νά με παντρευτεί; Ούτε
μού μίλησε ποτέ για γάμο.
Και γιατί, άλλως τε; Βλεπό-
μαστε τὸ καλοκαίρι. 'Όταν
αυτό περνούσε δεν φαινόταν
πιά κι' εγώ δεν τον ένοχλούσα,
δεν έψαχνα να τον βρω. Τὸ
καλοκαίρι τὸν αγαπούσα και
το χειμώνα ζούσα με την ανά-
μνησί του. Δεν τὸν είπα μάλι-
στα τίποτα ούτε τὸν περασμέ-
νο χειμώνα που ήμουν άπορω-
στη με πνευμονία και κινδύ-
νη να πεθάνω. Μά έμεινα μό-
ναχη μετά τὸ θάνατο της μα-
μάς κι' η μοναξιά με τρώμασε.
Γι' αυτό θέλω να παντρευτώ.

— 'Ο κ. 'Ορέστι έμεινε σκεπτι-
κός. 'Η νέα αὐτή διέφερε από
τις άλλες, ήταν αληθινά τίμιο
κόριτσι.
— Κι' αν παντρευτήτε ρώτη-
σε, θα τὸ αναγγεϊτετε στο νεό
που συνδεόσαστε;
— Τὸν 'Ανδρέα;
— 'Ανδρέα τὸν έλεγαν;
— 'Ανδρέα, ναι. Και βέβαια
θα τὸ πῶ. Γιατί όχι; 'Η-
μουν πάντοτε ελκρινής μαζί
του, τὸν είχα διηγηθῇ όλα μου
τη ζωή. 'Αν παντρευτώ, θα τὸ
γράψω ένα γράμμα, θα τὸ πῶ
ότι βρήκα σύζυγο, μὰ κι' ότι
θα θυμώμαι σ'ε όλη μου τη ζωή
κι' αὐτὸν και τις βραδιές που
περάσαμε μαζί. Είναι οι ωραιό-
τερες αναμνήσεις της ζωής μου,
έλλωστε.

— 'Ο κ. 'Ορέστι πήρε μιά πρά-
γινη καρτέλα από τὸ τραπέζι
κι' άρχισε να διαβάζει άσπα. 'Ο
'Ανδρέας κατέβηκε από την κα-
ρέκλα κι' έκλεισε τὸ μικρό άνοι-
γμα.

— Σ' άρεσε ἡ μελαχροινού-
λα; ρώτησε ο Τζούλιο γελών-
τας. Δεν σου είπα...

— 'Ο 'Ανδρέας ούτε τὸν άκου-
σε. Διευθύνθηκε πρὸς τὴν πό-
ρτα σκεπτικός.

— Γεια σου, Τζούλιο, είπε.
Θάρθω να σε βρω μιά άπ' αὐ-
τές τις μέρες.

— Φεύγεις; 'Ετσι ξαφνικά;
— 'Ο 'Ανδρέας βρισκόταν κι'

έλας έξω. 'Ο δρόμος ήταν γε-
μάτος κόσμο. 'Ο ούρανός γκρί-
ζος, άνδρες και γυναίκες με ά-
διάδοχα κόκκινα, γκρίζα, πρά-
σινα...
— Κι' ἡ Λουτσιάννα, όταν βγή-
κε στο δρόμο φορούσε ένα ά-
διάδοχο κοντό, που μόλις έ-
φτανε ως τὰ γόνατά της. Τὴν
είδε όπως ήταν τὸ καλοκαίρι,
γελαστή, ζωηρή. Πόσες βρα-
δες είχαν περάσει μαζί...
Κι' όμως είχε μείνει μόνη, εί-
χε άρωστησει και δεν είχε πῃ
τίποτα. Δέ θέλησε νάναι εμπό-
διο στη ζωή του.
— Λουτσιάννα!
— 'Η νέα γύρισε και τὸν είδε.
'Η καρτάληξί της ήταν τέτοια,
που παρὰ λίγο να γλυσταήσει
στην ύγρη, ασφαλτο καθὼς έ-
τρεξε να τὸν φτάση.
— 'Ανδρέα, αγαπημένε μου
'Ανδρέα, είπε, πιάνοντάς τον
από τὸ μπράτσο τὴ γίνεσαι;
Τί γυρεύεις σ'ε αὐτά τὰ μέρη;
— Και σύ;
— Αὐτὴ κοκκίνισε.
— Πήγα να βρω κάποια φί-
λη μου, 'Ανδρέα, μὰ φίλη μου
πού είναι άρρωστη. Και...
— Φεύτρα!
— Δεν με πιστεύεις; ρώτη-
σε ἡ Λουτσιάννα γελώντας.
— 'Οχι.
'Ο ούρανός ήταν γκρίζος.
Σε λίγο θα φυλλοροοοοοσαν τὰ
δέντρα. Φθινόπωρο.
— Λουτσιάννα, είπε ο νεός
χαμηλόφωνα.
— Σ' άκούω, είπε ἡ νέα και
σφίχτηκε στο μπράτσο του.
— Γιατί, Λουτσιάννα, δεν
μού είπες πως είχες μείνει μό-
νη; Γιατί δε μούπες πως είχες
πνευμονία; Και γιατί ήθελες να
παντρευτήξῃς έναν άγνωστο, ένα
σαραντάρη πού...
— Αὐτὴ τὸν κύτταξε κατάπλη-
κτη.
— Πῶς τὸ έξερες; ρώτησε.
— Γιατί δεν μούπες τίπο-
τα; Γιατί δεν μού τηλεφώνη-
σες; Γιατί δεν έδωσες σημεία
ζωής; Γιατί;
— 'Η Λουτσιάννα περπατούσε
στο πλευρό του χωρίς να μι-
λάει. 'Ενοίωθε τὸν εαυτό της
ταπεινωμένο, γιατί είχε άποκα-
λυφθῇ. Πῶς όμως είχε καταρ-
θώσει να τὸ μάθῃ ο 'Ανδρέας;
— Γιατί δεν μού είπες τίπο-
τα;
— 'Η Λουτσιάννα δεν άπαντού-
σε. Κι' ίσως ο νεός να της ή-
ταν εύγλωττος για τὴ σωπῇ
της. 'Αντίθετα άπ'ε τι θάκανε
κάθε άλλη γυναίκα, αὐτὴ δεν
τὸν είχε ζητήσει τίποτα. Και
γι' αὐτὸ ακριβῶς ο 'Ανδρέας
ένοιωθε τώρα αληθινὴ αγάπη
για τὴ γυναίκα αὐτή.
— Γιατί δεν μού είπες τί-
ποτα;
— 'Η Λουτσιάννα γέλασε κα-
θὼς περπατούσε στο πλευρό
του. Και τότε ο 'Ανδρέας της
έσφιξε τὸ μπράτσο κάτω άπ'
τὸ δικὸ του με δύναμη. Κι' αὐ-
τὴ, που φυσικά κατάλαβε, σφί-
χτηκε μ'ε εμπιστοσύνη πάνω
του.
— Θα πάμε αύριο να παν-
τοευούμε, Λουτσιάννα της ψι-
θύισε ο 'Ανδρέας.
Και κείνη δεν μπόρεσε να
προφέρει ούτε μιά λέξι, γιατί
τὴν έπνιγε ἡ χαρά...

ΓΚΟΥΙΝΤΟ ΜΑΡΙΕΛΛΟ

Άνδρος 'Ορούζης

Η πρώτη ξένη τροφή για βρέφη

ΓΙΑΤΙ

E.Δ.Ι
1681

Δώρα...

**Cypre
Paris
l'Aimant
l'Origan**

...προσφέρατε ένα Παριζιάνικο άρωμα

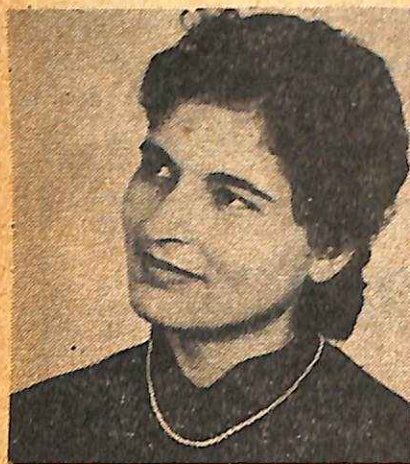
COTY

● Ωραιότατο τοπίο της Σουηδίας, χιονισμένο.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

στή Σουηδία

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙ ΑΠ' ΤΟ ΒΟΡΡΑ

● Ἡ ἑκτακτὴ συνεργάτις μας
κ. Ἀννα Μπέλλμπερκ, τὸ γέ-
νος Ἰωάννου.

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ, Δεκέμβριος.
—Κάθε άνθρωπος του Νότου
θά ήθελε κάποτε να ζούσε τα
Χριστούγεννα του Βορρά, όπως
πειριγράφονται στα βιβλία.
Γιατί τόπο μυαλό του έχουν πά-
ρει τη μορφή μιας θρυλικής γι-
ορτής. Έγω έχω αυτήν ακρι-
βώς την ευχάριστη γιατί μέ-
νω στη Σουηδία. Και βλέπω
κάθε τέτοια εποχή να ξανα-
ζωντανεύουν τα όσα διάβασα
στα παιδικά βιβλία όταν ήμουν
στην Ελλάδα.

Ὁ καιρὸς εἶναι κρύος καὶ χιόνι πυκνὸ καλύπτει τὴ γῆ. Μὰ ἡ ἰδέα ὅτι πλησιάζουν τὰ Χριστοῦγεννα μᾶς θερμαίνει καὶ μᾶς δίνει κουράγιο γιὰ τὰ περάσουμε τὸ μεγάλο χειμῶνα.

Στις πλατείες των πόλεων έχουν φυτρώσει ξαφνικά δάσος, δολοκλήρα από μικρά και μεγάλα έλατα. Κι αυτά τα δάση θα πουληθούν μέσα σε λίγες ώρες. Τί κρίμα! Γιατί μια χαρά στόλιζαν τις πόλεις αυτά τα δάση.

Καὶ κάθε οἰκογένεια, κάθε σπίτι ἔχει αὐτὸ τὸ ἀληθινὸ δέντρο, ποὺ τὸ στολίζουν μὲ ἀληθινὰ ἀγάπη ὅλα τὰ Σουηδό-

τη λειτουργία και είναι από τις ωραιότερες λειτουργίες όλου του έτους. Ή εκκλησία, στολισμένη με δέντρο και με τη Φάνη του Χριστού και εμείς καθισμένοι στους πάγκους και εγώ ιδιαίτερος βλέπω ποσο όμορφα πρέπει έξω το χιόνι και στολίζει την εκκλησία σαν την άγνη καρδιά του Θεανθρώπου που γεννήθηκε για να μας φέρη την Ειρήνη.

ANNA ΙΩΑΝΝΟΥ
ΜΕΛΛΗΠΕΡΚ

ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Γενική Ιατρική παθολογία
— Νευροπαθολογία
Θεμιστοκλέους 52
Τηλέφ. 615.760

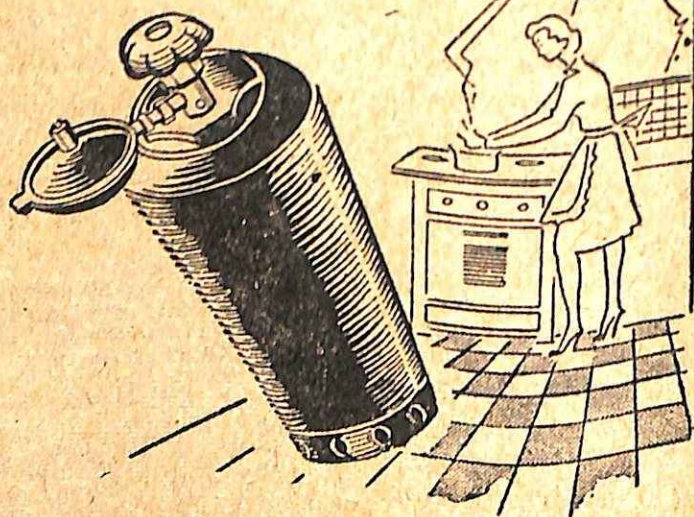
Δέχεται κάθε απόγευμα
4—7.30' και το πρωί
ἐπὶ συνεντεύξει.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΕΤΕ
ΤΗΝ ΜΟΝΑΔΑ;

ΑΣΦΑΛΩΣ ΟΧΙ

Μπορείτε όμως

να κάνετε πιο ξεκούρα-
στη, τη ζωή της γυναίκας
σας στην κουζίνα χαρίζον-
τάς της μια έγκατάσταση

ПЕТРОГКАЗ

ΜΑΓΕΙΡΕΥΜΑ :
ΑΝΕΤΟ - ΑΚΙΝΔΥΝΟ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ - ΑΣΥΧΗΤΟ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΔΟΧΜΑΙΣ

"ЕЗУП"

πουλα. Ἀρχίζουν ἀπὸ τὶς ση-
μαιοῦλες καὶ τελειώνουν στὰ
φρούτα.

Τὸ δέντρο πρέπει νὰ τὸ πε-
ριποιόμαστε γιὰ νὰ τὸ διατη-
ρήσουμε ὅσο τὸ δυνατόν περὶ-
σσότερον καιρὸ, νὰ τὸ ποτίζου-
με συχνὰ καὶ νὰ τὸ ἔχουμε κον-
τὰ στὸ παράθυρο, ἀλλιῶς μό-
νο λίγο θ' ἀπομείνῃ.

Σ' αὐτὴ τῇ χώρα μετὰ τὰ
πλούσια δάση ὅλοι τοῦ
Χριστοῦγεννα μετὰ τῇ μωρυδιᾷ
τοῦ ἐλάτου στὸ σπῖτι. Ὅσο
γιά τὰ δῶρα καὶ οἱ βιτρίνες
δίνουν μιὰ εἰκόνα παραμυθιοῦ,
γιά μικροὺς καὶ γιά μεγάλους.
Ὅλοι θὰ ἤθελαν νὰ χαζέψ-
ουν ὡρε στις βιτρίνες, ἀλλὰ τὸ
κρῶν δὲν τοὺς τὸ ἐπιτρέπει.
Στὰ παῖδια παγώνει ἡ μυτί-
στα τους καὶ στοὺς μεγάλους
ξεπαγιάζουν τὰ δάχτυλα τῶν
ποδιῶν τους. Καὶ τὰ χτυπεῖ
διαρκῶς κάτω γιὰ νὰ τὰ ξε-
σπᾶνουν.

Και πάντα υπάρχουν κυρίες
που επιμένουν να φορούν ναύ-
λον κάλτσες κι' έτσι μπαίνουν
από ζαχαροπλαστείο σε ζαχα-
ροπλαστείο για να ζεσταθούν
λίγο.

Κανένα παιδάκι δὲν μένει
χωρὶς δῶρο. Ἀκόμα καὶ τὸ πιὸ
φτωχό. Ἡ κοινωνικὴ πρόνοια
εἶναι πολὺ καλὰ ὠργανωμένη
ἐδῶ καὶ θὰ ἐπιθυμοῦσαμε αὐτὴ
τὴν εὐτυχία νὰ τὴν εἶχαν ὅλα
τὰ παιδιά τοῦ κόσμου.

Τὰ ψώνια ἄρχισαν ἀπὸ τώ-
ρα, γιατί κάθε νοικοκυρὰ τὰ
κανονίζει ὅλα μόνη της καὶ χω-
ρὶς βοήθεια, ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ
ἐκείνους ποὺ δὲν ἔχουν δική
τους οἰκογένεια.

Στο χριστογεννηιάτικο τραπέζι σερβίρεται μπουτί χοιρινό με πατάτες βραστές! Οί μεξέδες είναι περίφημοι, μὰ μὲ τὴ δική μας γαλοπούλα τίποτα δὲν συγκρίνεται.

Βέβαια το κρύο σώκωνε κά-
θε δαρύ κρέας και οι Σουηδοί
τρώνε πολύ συχνά χοιρινό. Και
όλοι σχεδόν μιλούν για τα κι-
λά που πήραν κατά τις γιορ-
τές. Οι άντρες είναι ευχαριστη-
μένοι, αλλά οι γυναίκες είναι
νευριασμένες γιατί δεν μό-
ρουν να αντέξουν στον πειρα-
σμό του

Στις 25 Δεκεμβρίου, ώρα
πέντε το πρωί, γίνεται η πρω-

ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

7 Ἡ μπλούζα αὐτὴ γίνεται ὠραία σὲ ζέρσευ μάλλινο ἢ σὲ ζέρσευ μεταξοῦ, ἄλλα καὶ σὲ σατέν, κρέπ ἢ λεπ-
τὸν μπλεζινάκι. Κόψιμο κινεῶ, πλάτη σκέτη, μονόκι-
τρούα - κάψ. Μιά λοξὴ λουρίδα ἀγκυλαῖες τὸ ὑπεκκο-
τὲ σὰ γιάκας καὶ περναῖ μέσα ἀπὸ τὴ θηλαία πού σχη-
ματίζει τὸ κόψιμο τού στέρθους. Ὅλη ἡ ἐπιτυχία ἐγ-
κεῖται στὴν προσεκτικὴ τακτοποίησι τού γραπτοῦ.

2 Μπλούζα από βελούδο, σάτεν ή ζέ-
σεϋ. Κεντημένη με πέταλς. "Αν τὴν κά-
νετε ἀπὸ βελούδο θὰ βάλετε τὴ λωρί-
δα τοῦ ντακοτῆ ἀπὸ ύφασμα σάτεν.

3 Μπλούζα από μπροσέ, δαλν-
δο ή σατέν. Στοιρώνει και κου-
μπώνει σαν ανδρικό γιλέκο.
Προσέξτε το ραγκλάν μανίκι
που καταλήγει κάτω απ' τον
αγκώνα σε μονόστε τύπου που-
πάμισου. Κουμπιά φαντασί.

5 Ἡ μπλούζα αὐτὴ γίνεται ὥραια σὲ ταῖα, σὲ γκρό, μπροστὸ καὶ νταντέλα. Μανίκια μπαλόνι, πολὺ τῆς μόδας. Ἐμπροσθεφθὴν στὴ μέση πού ἀφαιρεται ἀνοιχτὴ ἐπάνω σὰν ψαλίδι. Μέσα στὸ ἀνοιγμα θὰ ντραπάρει τὰ μπάλικα πού σχηματίζονται ἀπὸ τὸ κόψιμο τῶν δύο μπροστινῶν.

4 Μπλούκα στράπτες από μπροστέ βελούβου
σατέν ή γκρό. Το δέσιμο στο πλάι μπορεί να
διακομνθῇ. Το δέσιμο εξ ἄλλου
μπορείτε να το κλίψτε. Το δέσιμο να
βγαζετε να το βάλετε πρόσθετο, ὥστε να το
μπλούκα ὅποτε θέλετε και να φοράτε τῇ
και με μιά φαρδιάς ή στενές μπροτέλες ή
μπλούκα με μόνον μπροτέλα που θ' ἀγκαλιό-
ντο τὸ σέβρο και ἂν κατὰλήψῃ εὐπρόσ, κοι-
τά στις μα...

6 Μπλουζά από βελούδο, τακτά
ή μπροσέ. Τα δυο μπροστινά
προεκτείνονται και δένουν κόμπο
στο ύψος του ντραπέ. Μπορείτε
και να σχηματίσετε το ντραπέ
μόνο του, όποτε θα προσθέσετε
μιά ψεύτικη θηλιά με δέσιμο

Χρειάζεται περισσότερη κήπως φροντίδα για τις

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

ΟΧΙ ΠΙΑ ΤΑ ΑΙΩΝΙΑ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙΑ ΚΑΙ ΟΙ «ΡΗΓΟΡΙΕΣ»

«Η «Γυναίκα» εγκαινιάζει απ' αυτό το τεύχος μια τακτική στήλη για τις ελληνικές ταινίες στην οποία θα γράφω κάθε φορά και για μια απ' αυτές. Τό κάνει αυτό από την επιθυμία της να υποστηρίξει μια ντόπια βιομηχανία που αν κι' έχη τριάντα, σχεδόν, χρόνια ζωής βρίσκεται ακόμη στη νηπιακή ηλικία.

Σ' αυτό το τεύχος όμως θα πούμε μερικές γενικές γνώμες πάνω στις ελληνικές ταινίες. Πολλές φορές ως τώρα γράψαμε για τις ελληνικές ταινίες, άλλοτε για να τις αναφέρουμε ειδοιογραφικά κι' άλλοτε για να εκφράσουμε τη θλίψη μας για τις πολλές ελλείψεις τους ή την αγανάκτηση μας για το κακόγουστο θέμα τους. Αλλά η ελληνική παραγωγή όσο κι' αν μας απογοητεύει συχνά, δεν παύει από του να είναι ένα θέμα ελληνικό και σαν τέτοιο αξίζει την υποστήριξή μας.

Υποστηρίξει όμως δεν νομίζουμε πως είναι η ευθερμη παρουσία κάθε ελληνικής ταινίας και οι έπαινοι των δημιουργών της. Αυτό δεν βοηθά την βελτίωσή τους όσο μια κριτική, φτάνει να είναι δίκαιη.

Δυστυχώς, όπως έχουμε γράψει κι' άλλοτε, η ελληνική ταινία τις περισσότερες φορές βασίζεται πάνω σ' ένα κακό σενάριο. Μελοδραματισμοί, υπόκοσμοι, παραστρατημένες γυναίκες,μπουζούκια, ό,τι μπορεί να προκαλέσει τη φτηνή συγκίνηση και το χοντρό γέλιο του κοσμάκη. Μά, τα θέματα αυτά δεν εκπροσωπούν, ευτυχώς, τη γνήσια ελληνική ζωή, όσο κι' αν συμβαίνουν σποραδικά, όπως σε κάθε κοινωνία. Ούτε και τα μπουζούκια, που δεν λείπουν από καμιά σχεδόν ελληνική ταινία, αντιπροσωπεύουν την ελληνική μουσική. Είναι αλήθεια πως έχουν μια άγρια ποιησι κι' όμορφιά, όταν εκδηλώνουν τους πόνους και πόθους της λαϊκής ψυχής, μόνο αυτά που τραγουδιούνται σε μικρά ταβερνάκια κι' όχι από τα διάφανα μοντέρνα μουσικά συγκροτήματα. Μά, η Έλλάδα, όσο κι' αν δεν έβγαλε ένα Μπετόδεν ή ένα Σοπέν, η χώρα που λάτρευε την αρμονία, τη χάρι και την ομορφιά είναι δυνατό να εκφράζεται με τις μακροσυρτές και μονότονες ανατολίτικες μελωδίες των μπουζουκίων;

Πρόσφατο παράδειγμα ενός κακού σενάριου είναι η ταινία «Στέλλα» που, προβλήθηκε με αξιώσεις. Παρ' όλη την επιδεξιότητα, του σκηνοθέτη κ. Β. Κακογιάννη, δεν μπόρεσε να γίνει μια καλή ταινία. Αλλά η «Στέλλα» υστερεί και στη φωνοληψία που είναι ασυγχρόνιστη. Το μακιγιάζ των ηθοποιών είναι υπερβολικά έντονο κι' ο διάλογός της αρκετά φορτωμένος από ένα σωρό «βερμπλισμούς», ρητορείες, δηλαδή, χωρίς περιχόμενα, που κι' αύ-

τό είναι άλλη μια πληγή της ελληνικής ταινίας... Είναι αλήθεια πως η ελληνική κινηματογραφική βιομηχανία αντιμετωπίζει την αστοργία του Κράτους που αντί να την υποστηρίξη την επιβαρύνει με μια βαρεια φορολογία. Σ' άλλες χώρες οι παραγωγοί υποστηρίζονται, τα μηχανήματα κι' οι πρώτες ύλες εισάγονται ελεύθερα, τα ντόπια εργοστάσια παραγωγής των ενισχύονται οικονομικά. Έδώ, τα στούντιό μας δεν μπορούν να εξοπλισθούν, όπως πρέπει και με τα τελευταία σύγχρονα μηχανήματα λήψης, γιατί ο δασμός τους είναι πολύ βαρύς. Όποιος επισκεφθή ξένα στούντιο στο εξωτερικό και δη και τα δικά μας δεν θ' απορήσει καθόλου για τις τεχνικές ετέλειες των ταινιών μας.

Για το λόγο αυτό τονίζουμε πως το χειρότερο κακό είναι το θέμα της ελληνικής ταινίας. Γιατί, το θέμα δεν αλλάζει είτε τεχνικά ή άτεχνα κι' αν το παρουσιάσεις. Οι καθαρά τεχνικές ελλείψεις δεν καταστρέφουν ένα καλό θέμα, φθάνει εσύ τος που θα το ζωντανέψη να ξέρη να το δώσει αισθητικά.

Μερικοί παραγωγοί και σκηνοθέτες ισχυρίζονται πως κάνουν ρεαλισμό γυρίζοντας τα θέματα που αναφέραμε πιά πάνω. Δεν νομίζουμε πως είναι ρεαλισμός να παρουσιάζεις και να διδάσκεις από την όθνη κάθε βρωμιά και διάλεκτο του υπόκοσμου. Η τέχνη του ρεαλισμού είναι να χάρη την τόλη να ξεσκεπάσει την αλήθεια κάθε πράγματος αλλά να ξέρης να την δίνης αισθητικά. Οι Ιταλοί έκαναν άριστουργήματα αποκάλυπτοντας την ομορφιά που δριακόταν στη φτώχεια και στη μιζέρια του λαού τους...

Ευτυχώς, τώρα τελευταία μερικοί παραγωγοί στράφηκαν προς τα καθαρά ελληνικά θέματα παρμένα από την γνήσια ελληνική ζωή. Αυτές οι προσπάθειες όσο κι' αν δεν έχουν απόλυτη άπιτυχία δικαιούνται πιά πολύ την υποστήριξή μας, γιατί αφήνουν κάθε έμπορικό υπολογισμό και φιλοδοξούν να παρουσιάσουν κάτι γνήσιο ελληνικό που κι' αν έχη τεχνικές ατέλειες τουλάχιστον δεν θα ντροπιάζει τη χώρα μας στο εξωτερικό.

P. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

Ο Η ΜΠΕΤΤΕ ΝΤΑΙΒΙΣ ΔΕΝ Ο ΑΠΟΣΥΡΘΗ

«Αν γυρίω λίγες ταινίες τώρα τελευταία, δηλαδή η Μπέττε Νταίβις, αυτό δεν θα πη πως το άστρο μου άρχισε να σβύνει αλλά γιατί έχω πιά το δικαίωμα και τη δύναμη να διαλέγω τους ρόλους μου.

Η Μπέττε Νταίβις μόλις τώρα τελείωσε την ταινία «Η βιβλιοθήκη».

ΤΟ ΧΤΕΝΙΣΜΑ ΤΗΣ ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ ΑΡΝΟΥΛ

Η ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ Αρνούλ έχει τη μανία ν' αλλάζει συχνά χτένισμα. Δεν είναι από κείνες τις στάρ που όταν δρουν ένα χτένισμα που τις πηγαίνει δεν έννοούν να το εγκαταλείψουν. Η Φρανσουάζ παρακολουθεί πάντοτε τις τάσεις της μόδας και εφαρμόζει αυτό που της πηγαίνει καλύτερα.

Τί με συμβουλευετε; ρώτησε τον κομμωτή της Γκαμπριέλ Γκαρλάν. «Αφσα λίγο τα μαλλιά μου να μεγαλώσουν για να συμμορφωθώ με τις απαιτήσεις του σεναρίου της ταινίας που παίζω τώρα».

—Το μήκος των μαλλιών σας τώρα είναι ιδεώδες για τη γραμμή του «Αρλεκίνου», της απάντησε ο κομμωτής.

Αμέσως σχεδιάζει δυο τρία σκίτσα και τα θέτει στην κρίση της. Η Φρανσουάζ ένθουσιάζεται και αφήνεται στα χέρια του για να της κάνει το χτένισμα που βλέπετε στο κλισέ.

Η μόδα του 1956 λανσάρε τη γραμμή του «Αρλεκίνου» για τα μαλλιά τα οποία είναι λίγο πιο μακρύτερα. Δεκάξη μεγάλες μπούκλες αποτελούν την μίζ - αν- πλι και τα μαλλιά στο λαιμό είναι καντά 6 εκατοστά κατά τον Γκαρλάν.

ΤΟ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

- Η Λούσυ Μαυλόου παντρεύτηκε τον πρωταθλητή υπέ(ζ) μπάλ "Αντυ Κάρου.
- Η κόρη του Φρέντερικ Μάρτε γεννήσε στη Φλωρεντία της Ιταλίας, όπου μένει κι' απέκτησε αγιοράκι.
- Ο Γάλλος ηθοποιός Ντελμόν απέθανε σε ηλικία 72 ετών. Οι τελευταίες ταινίες στις οποίες έπαιξε ήταν η «Επιστροφή του Ντόν Καμύλλο» και «Γράμματα από το βύλο μου».
- Ο σκηνοθέτης Ραούλ Άντρο παντρεύτηκε την Λουίζ Καρλέτι, πρωταγωνίστρια των ταινιών του.
- Η μητέρα του Ντικ Χαίμπε πηρε διαζύγιο από τον άντρα της ακολουθώντας το παράδειγμα του γιου της.
- Η Κιμ Νόβακ παντρεύτηκε παρὰ τις αντιρρήσεις του στούντιό της, τον κινηματογραφιστή Μακ Κρίμ. Στους άστέρες για το γάμο δεν φέρονται πιά αντιρρήσεις οι γονείς, όπως σε όλους τους άλλους νέους αλλά οι παραγωγοί.
- Πολλοί ακόμα γάμοι άστέρων άγγέλονται από το Χόλλυγουντ. Με τον καινούργιο χρόνο πολλοί ήθοποιό πρόκειται να έμψα νισθούν μπροστά στον δήμαρχο και κατόπιν στον παπά για να ένώσουν τις ζωές τους... όχι όμως για πάντα όπως απαιτούν όλα τα θρησκευόμενα

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ

ΤΟ 1955 δεν ήταν κανένας συνταρακτικός χρόνος για την έβδομη τέχνη. Κανένα γεγονός σημαντικό δεν συνέβησε τον κινηματογραφικό κόσμο στο πέρασμά του. Οι νεώτερες εξελίξεις της έβδομης τέχνης, σινεασκόπ δι-σταβίσιον, σινεασμα τέθηκαν σ' έφαση από το 1954 και το 1955 φανέρωσε μια νέα ούνο μορφή του σινεασκόπ τις ταινίες που γυρίζονται σε 55 χιλιοστόμετρα πλάτος αντί σε 35 που γυρίζονταν ως τώρα. Αλλά αυτό είναι μια βελτίωση μάλλον του σινεασκόπ που ά-φορά τον τεχνικό τομέα.

Αλλά και ο καλλιτεχνικός που ενδιαφέρει περισσότερο τον πολύ κόσμο δεν παρουσίασε έκπληξεις. Είναι αλήθεια πως η προσοχή για τη βελτίωση των ταινιών άρχισε να ενδιαφέρει και να άπασχολή σοβαρά κι' αυτό το Χόλλυγουντ. Μετά τον πρώτο ένθουσιασμό που έφεραν τα διάφορα «σκόπ» και «βίξιον» απέδειξε πως μια ταινία όταν είναι καλή έχει έπιτυχία είτε είναι έγχρωμη ή σινεασκόπ ή ασπρόμαυρη. Μάλιστα αυτές οι τελευταίες συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο ποσοστό καλών ταινιών.

Η Αμερική παράγει γενικά ταινίες «φυγής», ταινίες που μεταφέρουν τον θεατή σ' ένα υποθετικό κόσμο για να τον κάνουν να ξεχάσει τα καθημερινά βασάνια του καθώς κι' άπερες ταινίες «γούστερον» όπου οι ήρωες κάου - μπόυ ένσαρκώνουν τους πρωτοπόρους Αμερικανούς.

Αφίνουμε πιά τις γκαγκστερικές ταινίες που δίνουν στον κόσμο την έντύπωση πως η Αμερική είναι γεμάτη από γκαγκστερ... Όσοι μας έδωσαν τον περασμένο χρόνο μερικές πολύ καλές ταινίες όπως «Το λιμάνι της άγωνίας» με τον Μάρλον Μπράντο, το «Όσο υπάρχουν άνθρωποι» με τους Μπαρτ Λάγκαςτερ, Ντέμπορα Κέρ, Μοντγκόμερυ Κλίφτ, το «Μάρτυς με τον άγνωστο ήθοποιό Έρνστ Μπέρνιν, και μερικές άλλες ακόμη που μας αποζημίωσαν για όλες τις άλλες ταινίες του σωρού...

Από την άλλη πλευρά τα σκανδαλά, διαζύγια, κι' οι γάμοι των άστέρων ήταν όπως και σε χρόνο στο Χόλλυγουντ. Πολλά καινούρια άστέρια άνέστησαν στον ορίζοντα όπως η Κιμ Νόβακ, η Ξέρν Νόρθ, ο Τζακ Λέμον, ο Τάμπ Νόρθ, η Μαίη Γουίν, ο Τζαίμς Ντήν κι' ο Μπόμπ Φράνσις. Αυτοί οι δυο τελευταίοι δόθηκαν και τραγικό θάνατο αυτόν τον χρόνο. Τα νέα όμως αυτά άστέρια δεν έσβησαν τη λάμψη των παλιών που εξακολουθούν να μας συγκινούν σε μεγάλους ρόλους. Η δόξα του Μάρλον Μπράντο έφθασε στο κατακόρυφο ενώ της Μαίριλιν Μονρόε άρχισε να ξεβαριάζει. Αντίθετα η Γκρέης Κέλλυ, η Άντρεύ Χέμπουρν κέρδισαν σε δημοτικότητα καθώς κι' ο Ρόκ Χάντσον, ο Ρίτσαρ Μπάστιν κι' ο Τόνυ Κέρτις.

Στη Γαλλία αν και αρκετά

ΚΛΑΡΚ ΓΚΕΗΜΠΛ

καινούρια άστέρια έλαμψαν αυτό τον χρόνο σε διάφορες ταινίες όπως η Μαρίνα Βλαντί, η Έτοικα Σουού, η Λιζ Μπουρντέν, η Μπριτζιτ Μπαρντό, η Νικόλ Μπερζέ κι' η Ίζαμπέλλα Πία, οι θριαμβοί της χρονιάς ήταν οι μεγάλες βεντέτες. Η Ντανιέλ Νταριέ, η Μισέλ Μοργγκάν κι' η Μαρίν Καρλ θριαμβεύσαν κυριολεκτικά.

Από τους άδρες, ο παλαίμαχος Ζάν Γκαμπριέλ κρατά πάντα τη θέση του πρώτου ήθοποιού της Γαλλίας κι' ο Ζεράρ Φιλίπ τον ακολουθεί κατά πόδας. Στην Αθήνα ο Έντυ Κωνσταντέν κέρδισε πολύ σε δημοτικότητα.

Η Γαλλική παραγωγή το 1955 έχει ένα μεγάλο αριθμό από ιστορικά έργα ή εποχής όπως «Αν μιλούσαν οι Βερσαλλίες», «Το Γαλλικό Κάν-κάν», το «Φρού - Φρού», η «Μαντάμ Ντυμπαρσύ», η «Νανά», η «Λόλα Μοντέζ». Επίσης μερικά έξωτικά όπως η «Οάσις», το «Τάμ - Τάμ», η «Ναγκάνα». Τα άλλα είναι, κοινωνικά, οικονομικά, μουσικά.

Στην Ιταλία το 1955 λέγεται έτσι της Σοφίας Λορέν. Σ' αυτό τον χρόνο μια άσημη κοπέλλα έπασκισε τη λάμψη της ώρας Τζίνα Λολομπριγκί τας κι' άνομασθηκε «άτομική δούδα της Ιταλίας».

Οι Ιταλοί αφού επεδίλησαν στον κόσμο με τις καλλιτεχνικάτερες νεορεαλιστικές ταινίες τους βέλησαν να κατακτήσουν την παγκόσμια αγορά κάνοντας ταινίες για όλα τα γούστα. Έτσι ο Ιταλικός νεορεαλισμός έδωσε τη θέση του σε άλλα θέματα έμπορικάτερα, θεαματικούς κολασμούς, ιστορικές παρωδίες, κοινωνικά μελοδράματα. Αλλά αυτό έφερε πτώση στην Ιταλική παραγωγή τόσο σε ποιότητα όσο και σε αριθμό ταινιών.

Η άγγλική παραγωγή περιήφημ άλλοτε για τις ταινίες ατμόσφαιρας εξακολουθεί να βρίσκεται σε μαρσαμό. Κι' άρισμένες καλές ταινίες που γυρίζονται στα άγγλικά στούντιο οι περισσότερες γίνονται από άμερικανικές εταιρίες.

Ποιν τελειώσουμε θα σημειώσουμε τη νέα τάση των παραγωγών για τα ελληνικά ιστορικά θέματα. Μετά την «Οδύσσεια», τη Φρόνη, τη Θεοδώρα, έχουμε την «Ωραία Ελένη», τον Μέγα Αλέξανδρο κι' ο Θεός να βάλη το χέρι του.....

P. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ Σ' ΟΓΔΟΝΤΑ ΜΕΡΕΣ

Το γνωστό μυθιστόρημα του 'Ιουλίου Βέον «Ο γύρος του κόσμου σ' ογδόντα μέρες» γυρίζεται σε ταινία κι' οι έξωτε-ρικές σκηνές του παίρνονται στα μέρη που άναφέρει ο συγγραφέας. Σκηνές έχουν γυρι-σθή ήδη στην Αγγλία, Ισπανία, Γαλλία, Αίγυπτο, Πακιστάν καθώς και στο Ντουράγκο, Λόουτον, Οκλαχόμα και 'Αγ. Φραγκίσκο της Αμερικής. Παραγωγός της ταινίας είναι ο Μαίικλ Τόντ και σκηνοθέτης ο Μαίικλ Άντερσον. Πρωταγωνιστούν ο Ντέιβιτ Νίβεν, ο Μείζικανος κομικός Καντίν-φας, ο Ρόμπερτ Νιούτον, η Σιελβέ Μακλέην, ο κομικός Κήτον κι' ο Τζό Μπράουν. Η ταινία αυτή φιλοδοξεί να γίνει μια από τις μεγαλύτερες ταινίες που έγιναν ποτέ.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

Τις επιχειρήσεις έτοιμων ένδυμάτων της Αμερικής που είναι τεράστιες φαίνεται πως τις κατευθύνουν κι' διοικούν άπο-μα του υπόκοσμου. Πολλοί ό-νοι που έμειναν άνεξήγηστοι με θέμα διαφόρους ίδυόντας στη βιομηχανία αυτή έχουν άπασχολήσει τις άστυνομικές άρχες αλλά το κακό δεν έχει κτυπήσει όλοτετα ακόμη. Μια ταινία πρόκειται να γυρισθή πάνω στα στοιχεία αυτά ή ό-ποια θα έκβηθ όλα τα πα-ρασκήνια της άμερικανικής μό-δας, και της βιομηχανίας έτοι-μων ένδυμάτων. Η ταινία θα γυρισθή πάνω στην ίδια δυνα-μική γραμμή που γυρίσθηκε η περίφημη ταινία το «Λιμάνι της άγωνίας» ή όποια ξεσκέπα-ζε τους γκαγκστερ που κατε-δυναστεύαν τα ένοχικά σώμα-τα των φορτοεκφορτωτών.

Ο ΑΝΤΡΕ ΚΑΓΙΑΤ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Την ώρα που γράφονται οι γραμμές αυτές ο διάσημος σκηνοθέτης Άντρέ Καγιατ άναμένεται ναόθη στην Αθήνα έκπληρώνοντας μια παλιά του επιθυμία να δη την Ακρόπολη.

Τον Άντρέ Καγιατ τον έε-ρουμε από τις ταινίες του «Οι έρασσοί της Βερόνας» «Η δικαιοσύνη ώμίλησε», «Είμαστε όλοι δολοφόνοι» και «Ποιν από τον κατακλυσμό» που παίχθηκε τώρα τελευταία.

Ο Άντρέ Καγιατ ήταν δικηγόρος και τα έργα του όλα δείχνουν το πάθος του για τα κοινωνικά προβλήματα. Καλύ-τερο απ' όλα είναι «Η δικαιο-σύνη ώμίλησε» που τιμήθηκε με το Μέγα έπαθλο στο Φεστι-βάλ της Βενετίας το 1950. Η ταινία αυτή που έχει για θέμα της τις δικαστικές πλάνες κρα-τά μια έξοχουσα θέση ανάμεσα στις ευρωπαϊκές ταινίες που έ-γιναν ποτέ.

Ο Άντρέ Καγιατ είναι ένας από τους μεγαλύτερους Ιτα-λους σκηνοθέτες που μας έδα-σε και θα μας δώσει χωρίς αμ-φιβολία μεγάλες ταινίες.

«ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ», ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΑ ΚΟΡΝΤΑΙΗ

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ - ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΛΕΟ ΝΤΑΡΤΕΥ

2ον — Φυσικά, απάντησε η Μανούν στον άντρα της, η μικρή δεν μπορεί ν' απαντήσει τίποτα στο μυστηριώδη αυτό γιατρό αν τυχόν της κάνει τέτοιες ερωτήσεις. Πάντως δεν μ' άρρουν όλα αυτά. Είναι απειλές εναντίον της ήσυχίας μας και της ευτυχίας μας, προπαντός εναντίον της ευτυχίας της Μαριέλλας. Όλοι αυτοί οι ξένοι που ανακατεύτηκαν στη ζωή μας, δεν έχουν τίποτα το καλό. Το μέλλον μου φαίνεται τόσο καθαρό, τόσο εύκολο, χαράγμένο ανάμεσα στις πορτοκαλιές μας και το έργοστάσιο Καριέρ. Ο Τίτσου, ήταν ο τέλειος σύζυγος για τη Μαριέλλα μας.

— Μά, ανεφώνησε ο Πάππ, πάντα αισιόδοξος, δεν υπάρχει τίποτα εκτός από τις φαντασιώσεις σου.

Η Μανούν όμως τον κύταξε με βλέμμα σκοτεινό.

— Όχι, δεν υπάρχει τίποτα, είπε, εκτός από έναν ξανθό νέο, μία μερσεντές, θιβιλία με ποιήματα και ιστορίες για τους Βίκινς. Χωρίς να υπολογίσουμε αυτόν το σατανικό γιατρό.

V — Γιατί μου φερνόσατε έτσι; ρώτησε απότομα ο Άξελ, τη Μαριέλλα, διακόπτοντας τη μακριά σιωπή που είχε έλθει μεταξύ τους.

Η Μαριέλλα είχε πάρει την άδεια να περπατήσει λίγο και είχε δεχτεί τη βοήθειά του, η μάλλον τη συντροφιά του, γιατί την ένοιαζε να περπατήσει μόνη της για να κατέβει ως την κωμόπολη.

Αυτή τη φορά, η Μανούν είχε συμφωνήσει με τον Πάππ να δεχτούν την προσφορά του νέου.

— Ο δρόμος είναι δλο πέτρες και μπορεί η Μαριέλλα να στραβοπατήσει. Κατά τη γνώμη μου διάσθηκε να κατέβει στην πόλη, μα αυτή έκανε πάντα το κεφαλιού της.

Η Μαριέλλα, χαμογελαστή, αρνήθηκε ν' ανέβει στη μερσεντές, που περίμενε μπροστά στη σιδερένια πόρτα, και άπομακρύνθηκε με δέμα σταθερό, στο πλευρό του ξανθού νέου.

— Πού πάμε είχε ρωτήσει αυτός.

Μα εκείνη του είχε χαμογελάσει χωρίς να του απαντήσει κι' όταν ο Άξελ κατάλαβε ότι τον πήγαινε στην ακρογιαλία, στο μέρος της πρώτης συναντήσεως, αναρωτήθηκε, όχι χωρίς συγκίνηση, γιατί.

Χωρίς την παραμικρή εξήγηση, η Μαριέλλα κάθισε πάνω στην άμμο, στο σημείο περίπου που την είχε βρή εκείνος την ημέρα του δυστυχήματος και προκαλώντας τον μ' ένα βλέμμα σαρκαστικό, του είπε:

— Λοιπόν! Έμπρός. Τι περιμένετε για να συνεχίσετε τη συζήτηση που δίκονα στραμπουλώντας το πόδι μου;

Ο Άξελ ήταν σκυμμένος από πάνω της. Εκπληκτος, απάντησε:

— Τι; Έννοείτε; Τι θέλετε να πείτε;

44

Με το ίδιο σαρκαστικό ύφος η Μαριέλλα είπε:

— Αυτό που λέω. Πριν από λίγες μέρες πλησίασατε σ' αυτό ακριβώς το σημείο, μίαν άγνωστη. Είχατε ασφαλώς σημαντικά πράγματα να της πείτε αφού, παρά τη σιωπή της, επιμένετε να της μιλάτε. Λοιπόν, μετά τη διακοπή της εύλογατίας σας, τα γεγονότα σας ξαθαφέρουν στο ίδιο σημείο: καθόσατε στην άμμο δίπλα στην ίδια κοπέλλα. Η μόνη διαφορά είναι ότι δεν θα μπορούσε αυτή η κοπέλλα να το σκάσει, ακόμα κι' αν το ήθελε.

Ο Άξελ είχε καθήσει κοντά της και άκουμπώντας το χέρι του πάνω στην άμμο, έσκυψε για να φέρει το πρόσωπό του στο ύψος του προσώπου της Μαριέλλας. Η νέα είδε μια σκιά να περνά από γαλάζιο βλέμμα του. Με μία αναπάντεχη γλυκύτητα ο Άξελ απάντησε:

— Υπάρχει μία άλλη διαφορά! Ότι τώρα τη γνωρίζω!

— Και γι' αυτό δεν της μιλάτε με ύφος θρασυ;

Η φωνή της ξαφνικά έγινε σκληρή για να του πετάξει στο πρόσωπο:

— Γιατί δεν είναι απλώς στα τα κορίτσι των ψαράδων που είχατε νομίζει; Ένα από αυτά τα μικρά πλάσματα απέναντι στα όποια η περιφάνεια σας θεωρεί περιττή κάθε ευγένεια!

— Όχι, ανασήκωσε εκείνος, κατακόκκινος, άλλη μία φορά, όχι! Μισώ αυτή τη γνώμη που έχετε για μένα: αν σήμερα θεωρώ τον εαυτό μου άνικανο να μιλήσω στη Μαριέλλα όπως θα είχα μιλήσει προς την άγνωστη χιές, δεν είναι, πιστεύετε με, γιατί ξέρω ότι ανήκει σε μία έντιμη οικογένεια και σ' ένα αστικό περιβάλλον. Είτε κόρη κατηχητού, είτε κόρη φαρμά (άνασκήκωσε τους ώμους του), δεν έχει για μένα καμμία σημασία. Υπάρχει, εξάλλου, τόση μικρή διαφορά.

Η Μαριέλλα συμπλήρωσε γι' αυτόν, με το ίδιο πάντα επιθετικό ύφος:

— Ναι, τόσο μικρή, πραγματικά, σε σχέση με τα πλούτη σας.

Ο Άξελ από κόκκινος έγινε κίτρινος. Σήκωσε τα χέρια του οά για να σταματήσει χαρακτηρισμούς που θα τον πλήγωναν.

— Φτάνει! είπε ξαφνικά με ύφος αυταρχικό, δεν σας αναγνωρίζω το δικαίωμα να με βρίζετε και προπαντός να βρίζετε το σίσημα, το έντελώς αγνό, που κατευθύνει τις πράξεις μου. Αν την πρώτη μέρα φέρθηκε απέναντί σας όχι όπως έπρεπε, δεν έκανα τίποτ' άλλο απ' ό,τι κάνουν κάθε μέρα οι νεαροί λουόμενοι σε ό-

ποιοδήποτε πλάζ, με τις κομικές κοπέλλες που τους προκαλούν. Κι' αν, σήμερα, ή στασι μου είναι έντελώς διαφορετική, δεν είναι γιατί ξέρω ότι είσατε καλοσυναιθεταμένη, ή από καλό σπίτι, αλλά γιατί κατάλαβα ότι είσατε πιο καλή, πιο ελκυστική απ' όλες τις άλλες, τις πιο πλούσιες όπως και τις πιο φτωχές.

Τα είπε αυτά με τόση ήρεμία που έκαναν έντυπωσι στη Μαριέλλα. Κατέβασε το μικρό πεισματάρικο μέτωπό της, κι' έμεινε μερικές στιγμές, με τα μάτια μισκλειστά, διατακτική.

Στο τέλος, σήκωσε προς αυτόν το μενεξεδένιο της βλέμμα. Δεν υπήρχε πια ούτε ίχνος από σαρκασμό στα βλεφάρια της μάτια. Κι' η φωνή της άκουμα είχε αλλάξει όταν απάντησε:

— Σας ευχαριστώ! Ίσως, στο βάθος, σας έκρινα άσχημα. Ίσως έχει δίκιο ο Πάππ που λέει πως είμαι πολύ αυθόρμητη και ότι πρέπει να σκεπτόμαι προτού έγκωμιάζω ή καταδικάζω τους άλλους.

Τώρα ήρθε η σειρά του Άξελ να πη με μία μικρή δόσι ειρωνείας:

— Κι' όμως, έσείς μου είπατε την πρώτη μέρα ότι δεν πρέπει να κρίνει κανείς από τα φαινόμενα!

— Σωστά! παραδέχτηκε η Μαριέλλα σκάζοντας στα γέλια.

Ένα γέλιο ελαφρό, κρυστάλλινο, που ο Άξελ δεν είχε ματακώσει.

Τότε ο νέος άρχισε να γελάει κι' αυτός χωρίς συγκεκριμένο λόγο, ευτυχισμένος που είχε ξεφανιστή η έντασι που υπήρχε ανάμεσα στις σχέσεις τους.

Ύστερα, όταν τα δέματά τους συναντήθηκαν, τα γέλια σταμάτησαν απότομα και η σιωπή, μία σιωπή που διέκοπτε μονάχα ο κρότος της θάλασσας κοντά στ' ακρογια- λιά, απλώθηκε ανάμεσά τους σαν ένα μεγάλο λευκό πέπλο. Και τότε είναι που, αργά, με φωνή λίγο διατακτική, ο Άξελ είχε ρωτήσει:

— Γιατί μου φερνόσατε έτσι;

Η Μαριέλλα δίσταζε, λίγο για ν' απαντήσει. Η ερώτησι αυτή είχε αναταράξει ένα σωρό συναισθήματα μέσα της στα όποια η νέα δεν θα μπορούσε εύκολα να δώσει ένα δ- νομα.

Μη όντας σε θέση να καθορίσει αυτό που ένιωθε, αυτό που είχε νοιώσει πάντα γι' αυτόν τον ψηλό ξανθό νέο, τον άναιδή και γλυκό ταυτόχρονα μουρμούρισε σαν κοριτσάκι:

— Δεν ξέρω. Θα μ' έ- στενοχωρήσετε αν επιμένετε να σάς το πώ. Έχετε την Ικανότητά να εξουδετερώνετε τη μαχητικότητα μου, και να διαλύετε τη δυσπιστία μου.

Εκείνος γέλασε και ρώτησε:

— Χαριτωμένο. Γιατί πράγμα ακριβώς με θεωρείτε Ικανό;

— Μήπως ξέρω; είπε εκείνη με αφέλεια, ρίχνοντας πίσω τα μακριά μαλλιά της.

Ένας αναποφάστος μορφοσμός εξώγαγε λίγο τα ρόβια χείλη της που ήταν λεβα και γεμάτα σά μεσού.

— Όχι, δεν αν σας δοί- πραγματικότητα, σκω οκουδαία ή αξιο περιφρο-

νήσεως, αν σάς θαυμάζω ή αν σάς αντιπαθώ. Για μένα είσατε πολύ ψηλός, πολύ άρσιος, πολύ κομψός, πολύ πλούσιος, πολύ... ένα σωρό πράγματα! Έγώ, όπως καταλαβαίνετε, είμαι μία απλή κοπέλλα που άγαπάει σε όλα τα πράματα το μέσον δρο.

Και συμπέρασε με υστριοφροσύνη:

— Ίσως όλα αυτά να προέρχονται από ζήλεια, να ζήλωω όλα τα πλεονεκτήματά σας.

Ο Άξελ γέλασε ξανά με συγκίνηση.

— Όχι, όχι, αυτό, δεν το πιστεύω! Ζηλίαρα έσείς; Αυτό είναι κάτι που δεν θα μπορούσα ποτέ να φανταστώ. Άκουμα κι' αν δεν είσαταν, με την όμορφη σας και με τον πλούτο της ψυχής σας, ανώτερη απ' όλες τις άλλες, είμαι δέβαιος ότι δεν θα μπορούσατε να ζή- λέσετε κανέναν.

Σώπασε, κύταζε μακριά τον όρίζοντα και το πρόσωπό του σκοτεινίαισε.

— Πήτε μου καλύτερα αν αυτή η αγάπη του μέσου δρου, όπως λέτε, δεν σας κάνει να προτιμάτε τους μικρούς ανώδυνους μηχανικούς, που ο τύπος τους συμβιβάζεται με το περιβάλλον σας, από τους ξένους που έρχονται σε σύγκρουσι με τα συμβατικά μεσογειικά σας γούστα.

Τα μενεξεδένια μάτια άνοιξαν μεγάλα:

— Δεν καταλαβαίνω τί θέλετε να πείτε, είπτε η νέα.

Εκείνος εξήγησε με τον ίδιο τόνο που προσπαθούσε να κάνει σταθερό:

— Θέλω να πώ αυτό ακριβώς: αν ο Τίτσου αντιπροσωπεύει για σας τον ιδανικό άνδρα, δεν υπάρχει τίποτα το καταπληκτικό αν έγω σας προ- καλώ φρίκη, όπως μου το είπατε κιόλας.

— Μά, έκανε η Μαριέλλα, δλο και πιο εκπληκτική... μα αυτό που λέτε είναι κοτού! Δεν υπάρχει καμμία σχέση... Γιατί θέλετε...

Άφησε τη φράσι ατέλειωτη, κυττάζοντας τον πάντα με τα όμορφα διεσταλμένα μάτια της, ύστερα μία σκέψι πέρασε από το μυαλό της, ίσως διασκεδαστική, γιατί άρχισε να χτυπάει τα χέρια της γελώντας δυνατά.

— Όλα αυτά που λέμε είναι άνοησις, είπτε. Κι' έσείς κι' εγώ. Και μπλέξαμε και στις κουταμάρες μας τον καυμένο τον Τίτσου! Πως τον χαρακτηρίσατε σά «μικρό ανώδυνο μηχανικό», αυτόν τον τόσο καλό, τον τόσο έξυπνο και τόσο ανθρώπινο νέο, αφού δεν τον έβρετε παρά πολύ λίγο;

Ο Άξελ ανασήκωσε τους ώμους του, δυσχεραστήμενος, πώντας τα δαχτυλά του με ύφος νευρικό:

— Εσφαλμένη κρίσι, ίσως, άρκετά όμως δικαιολογημένη. Τι σφάλμα στην κρίσι σας για μένα.

Ύστερα, δίνοντας της τα δυό του χέρια για να τη βοηθήσει να σηκωθεί:

— Μου φαίνεται, είπτε χα- κηφρά, πως, αφού πέρασα νι επιφυλάσσετε κατά την πρ-ώ- νη αυτή έξοδο, θα ήταν καιρός να επιστρέψουμε, αν θέλετε ν' αποφύγετε τη βραδυνη ψύχρα.

ΙΔΕΩΔΗΣ ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

Αφού πλυθήτε, περιποιηθήτε τα χέρια σας με κρέμα NIVEA. Η τακτική περιποίηση με NIVEA διατηρεί το δέρμα τρυφερό και βελουδένιο.

Μόνον η κρέμα NIVEA περιέχει EUCERIT, ουσίαν συγγενή προς τα συστατικά του δέρματος.

Είς τους άνδρες άρέσουν το ώραϊο τρυφερό χέριο

NIVEA CREME

ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ BEIERSDORF GERMANIAS

Εκείνη έντελώς φυσικά άκούμπησε στο μπράτσο του για να κάνει τα πρώτα της δέματα πάνω στην άμμο και, έντελώς φυσικά έπίσης, δεν άφησε το μπράτσο του, όταν βγήκαν στο δρόμο.

— Αφίσε τη φράσι ατέλειωτη, κυττάζοντας τον πάντα με τα όμορφα διεσταλμένα μάτια της, ύστερα μία σκέψι πέρασε από το μυαλό της, ίσως διασκεδαστική, γιατί άρχισε να χτυπάει τα χέρια της γελώντας δυνατά.

— Όλοι αυτά που λέμε είναι άνοησις, είπτε. Κι' έσείς κι' εγώ. Και μπλέξαμε και στις κουταμάρες μας τον καυμένο τον Τίτσου! Πως τον χαρακτηρίσατε σά «μικρό ανώδυνο μηχανικό», αυτόν τον τόσο καλό, τον τόσο έξυπνο και τόσο ανθρώπινο νέο, αφού δεν τον έβρετε παρά πολύ λίγο;

Ο Άξελ ανασήκωσε τους ώμους του, δυσχεραστήμενος, πώντας τα δαχτυλά του με ύφος νευρικό:

— Εσφαλμένη κρίσι, ίσως, άρκετά όμως δικαιολογημένη. Τι σφάλμα στην κρίσι σας για μένα.

Ύστερα, δίνοντας της τα δυό του χέρια για να τη βοηθήσει να σηκωθεί:

— Μου φαίνεται, είπτε χα- κηφρά, πως, αφού πέρασα νι επιφυλάσσετε κατά την πρ-ώ- νη αυτή έξοδο, θα ήταν καιρός να επιστρέψουμε, αν θέλετε ν' αποφύγετε τη βραδυνη ψύχρα.

σιλουέτα, που έτρεχε ανάμεσα στα χωράφια και πηδούσε με ελαστικότητα τους φράγους, τράβηξε την προσοχή της Μαριέλλας.

Βάλλθηκε να γελάει μοναχή της. Ήταν ο Τίτσου της. Φορούσε πέδιλα με σκονιένιες σόλες κι' ένα ανοιχτό πουκάμισο. Ένα μεγάλο μαύρο τσουλούφι έπεφτε πάνω στο μάτι του. Είχε περισσότερα παρά ποτέ ύφος κοντραμπαντιέρη.

— Ε! φώναξε κουνώντας το χέρι της ενώ, ξαφνικά, ο συνοδός της της άφινε το μπράτσο.

Για μία στιγμή, ο Τίτσου έμεινε ακίνητος στην κορυφή ενός μικρού τοίχου, κυττάζοντας να δει ποιος τον είχε φωνάξει. Είχε μίαν άγρια όμορφη μέσα στη χρυσή λάμψη του ήλιου που βασίλευε.

Στη φωνή της, χαμογέλασε. Στη θέα τους, το πρόσωπό του σκοτεινίαισε κι' ήρθε προς το μέρος τους με σιγαλό δέμα.

— Σε γύρευα, Μαριέλλα! Ο γιατρός είναι σπίτι, και άνησχε μ'ήν τυχόν σε βρή έξω ή βραδυνη δροσί.

Εκείνη είπτε με καλωσύνη: — Δεν υπάρχει κίνδυνος! Το είχαμε σκεφτή αυτό πριν από αυτόν!

Και καθώς γύριζε μ' ένα δέμα ευγνωμοσύνης προς το σύντροφό της, παραξενεύτηκε που τον είδε να έχει μία πα- γερή έκφρασι.

Χωρίς να δώσει μίαν άμεση απάντησι, ο ψηλός ξανθός νέος ύποκλήθηκε ελαφρά.

— Μπορώ λοιπόν να σας άφήσω εδώ, αφού βρισκόσαστε σε καλά χέρια, είπτε. Άν μου το επιτρέπετε θα έρθω αύριο το πρωί να σας άποχαρήσω, καθώς και τον κύριο καθηνήτη και την κυρία μητέρα σας.

— Μά, είπτε η Μαριέλλα, εκπληκτική, ενώ οι κρόταφοί της κοκκίνιζαν ξαφνικά, γιατί να μάς άποχαρήσετε;

— Άνοιξε τα χέρια του σε μία κίνηση ύποταγής στη μοίρα και, στρέφοντας άλλοι το δέμα του:

— Οι διακοπές τέλειωσαν, μουρμούρισε.

— Όλα τα πράματα έχουν ένα τέλος, πέταξε ο Τίτσου, με φανερό σχεδόν ευχαριστήσι, ακόμα και τα καλύτερα.

Ο Άξελ ύποκλήθηκε με ευγένεια και μουρμούρισε σιγά: — Προπαντός τα καλύτερα!

Ύστερα έκανε μεταβολή κι' άπομακρύνθηκε στο μονοπάτι με το άνετο δέμα του.

— Καλό ταξίδι! πέταξε ο Τίτσου άρπάζοντας τη Μαριέλλα από το μπράτσο. Κι' έσύ, μικρούλα μου, πάμε σπίτι γρήγορα γιατί οι γονείς σου θα μου δώλουν τα μάτια αν τυχόν πιάση το βραδυνο άεράκι και δεν είσαι μέσα.

Έκαναν μερικά δέματα σιωπηλοί, διασχίζοντας το μικρό δάσος από τις πορτοκαλιές, και ξαφνικά, χωρίς φανερό λόγο, ο νέος άρχισε να γελάει.

— Είμαι πολύ ευχαριστήμενος που φεύγει αυτός ο κρεμνατάς! Είχε άρχισει να γίνεται πια ένοχλητικός. Δεν έβλεπες πια παρά αυτόν, δεν άκούγες να γίνεται λόγος πια παρά γι' αυτόν...

Ανασηκώνοντας τους ώμους της μ' ένα κουρασμένο χαμόγελο, η Μαριέλλα έδήλωσε άποκαυμένη:

— Τι είσατε τέλος πάντων έσείς οι άντρες! Δεν μπορεί να μείνει ένα κορίτσι πέντε λεπτά μόνο του μαζί σας κι' άρχίζετε να βάλλετε εναντίον των άλλων άνδρών! Πριν από λίγο, το δυστυχισμένο αυτό παιδί, που η άναχώρησι του σε χαροποιεί τόσο πολύ, μου έκανε, κι' αυτός, μία μικρή σκηνη ζηλοτυπίας για σένα.

Σφίγγοντας λίγο πάνω του το μικρό μπράτσο που υποβάσταζε, ο Τίτσου είπτε, καμαρώοντας:

— Άλήθεια; Μά η Μαριέλλα είχε διάθεσι για καυγά.

— Άλήθεια; έκανε, μιμούμενη το Ικανοποιημένο του ύφος μ' ένα άνασκήμα των ώμων της. Κολακεύεται που ένας άλλος άνησχει για τις έπιτυχίες σου με τα κορίτσια;

Ο Τίτσου διαμαρτυρήθηκε: — Δεν μ' ενδιαφέρουν τα άλλα κορίτσια, και το έρεσι. Η μόνη που μ' ενδιαφέρει, Μαριέλλα, είσαι έσύ.

Η νέα άνασκήκωσε τους ώμους της και είπτε με μία δόσι ειρωνείας:

— Ναι, έγώ, η μόνη, η μοναδική!!! Σε παρακαλώ, άγα πητέ μου Τίτσου, να είναι πιο φυσικός! Τι σημαίνει αυτό το θεατρικό ύφος μεταξύ μας; Δεν το είχατε άλλοτε ποτέ.

Πλησίαζαν στο σπίτι. Άνάμεσα στα κλαδιά των δέντρων διέκρινε κανείς κιόλας τα φώτα του στο σούρουπο που έρχόταν.

Επιβραδύνοντας το δέμα

του, δ' Τιτούς προσάθησε να εξηγήσει:

— Μπορεί ν' αλλάξει κανείς συνήθειες. Και μάλιστα αυτό είναι αναγκαίο όταν γνωρίζεται, όπως έμεις, από παιδιά. Βλέπεις να σε κυλάω στο χορτάρι όταν φοράς καινούργιο φόρεμα όπως έκανα σαν ήσουν πέντε χρονών; Δεν είμαστε πια παιδιά, Μαριέλλα!

— Η Μαριέλλα διέκρινε στον τόνο του, χωρίς να τον καθορίσει καλά, μιαν αλλαγή, που την έκανε να συνοφρυωθεί λιγάκι, ενώ θα γελούσε με την καρδιά της αν αυτό είχε γίνει την προηγούμενη μέρα. Μά η Μαριέλλα δεν ήταν στα κέρατα της εκείνο το βράδυ. Φαινόταν σαν να είχε αφήσει πρό ολίγου στην ακρογιαλιά τη ζωηρότητά της και την ευθυμία της. Τάχυνε το βήμα της και είπε λίγο νευρικά:

— Μου είπες ότι με περιμένει ο γιατρός. Ήσουν πιά διαστικός προ όλιγου όταν έπρόκειτο να διώξης το συνοδό μου.

Κανονίζοντας το βήμα του με το δικό της, ο Τιτούς έσκυψε για να παρατηρήσει το πρόσωπό της.

— Αυτό σ' έκανε να χάσης το κέφι σου; "Η ή αναγγελία της αναχώρησής εκείνου; "Η γιατί κουράστηκες στον περίπατο;

— Η Μαριέλλα θέλησε ν' αγνοήσει το σαρκασμό που υπήρχε στα τελευταία αυτά λόγια. Απάντησε σύντομα:

— Αυτό είναι, είμαι λίγο κουρασμένη και βιάζομαι να γυρίσω.

Συνέχισαν το δρόμο τους σιωπηλοί. Καθώς πλησίαζαν στο σπίτι, άκουσαν τη φωνή του γιατρού Τουρνιέ:

— Φαντάζομαι, έλεγε στον Πάτι, πόσες μεταβασίες θα πήρατε στη ζωή σας ως καθηγητής. Μόλις όμως αποχωρήσατε από την υπηρεσία ήρθατε να μείνετε στον τόπο της καταγωγής σας. Πριν έρθετε εδώ πού είσασταν;

— Στο Μπούς-ντυ-Ρόν, απάντησε η φωνή του Πάτι, όπου έμεινα δέκα χρόνια. Προηγούμενος ήμουν στο Μαρινιάν.

— Όστε στο Μαρινιάν, εξακολούθησε ο γιατρός, γεννήθηκε η κόρη σας;

— Ακολούθησε μια μικρή σιωπή κι' απάντησε η Μανούν με ύφος κατήγορητικό:

— Ναι, εκεί γέννησα τη Μαριέλλα.

— Είναι κάπως αλλόκοτος αυτός ο γιατρός, δε βρίσκεις; μουρμούρισε ο Τιτούς ακούδοντας προς τη μικρή του φίλη.

— Αλλόκοτος; είπε η Μαριέλλα, εκπληκτική. Δε βλέπω σε τί; Έμένα μου φάνηκε πολύ καλός.

— Πάντως, λίγο περίεργος, είπε ο Τιτούς. Προχτές, καθώς φεύγαμε μαζί από το σπίτι σου, μου έκανε ένα σωρό ερωτήσεις για την οικογένειά σου, για σένα, για μένα...

— Η Μαριέλλα ανασήκωσε το λαιμό της με αδιαφορία. — Πάτι! Έχει λίγον καιρό ξε... και θέλει να μάθει τους κατόικους.

VII

Βγαίνοντας από το εργοστάσιο τη συνθημιμένη του ώρα, λίγο έπειτα από το υπόγειο προσωπικό, ο Τιτούς τη λήπει στο δρόμο του, να κάθετο πάνω σ' ένα μικρό τοίχο σκεπασμένο με βότους.

Στην αρχή, η νύχτα τον έμ-

ΕΛΒΕΤΙΚΑ ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΝΤΟΓΚΜΑ

- Γνωστά για την ακρίβειά τους και κομψότητα εις όλον τον Κόσμο.
- Η Μεγαλύτερα ποιικιλία ωραίων μοντέλλων.

**Παντού μās αντιγράφουν
ποτέ δεν μās φθάνουν
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ
ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ**

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
Γ. Π. Σοφριανός & Σία
ΧΩΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ & ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ
ΟΔΟΣ ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ 9 - ΑΘΗΝΑΙ

πόδισε ν' αναγνωρίσει σ' αυτή τη σιλουέτα τη μαζεμένη σαν ένα κουβάρι από κουρέλια, την περήφανη φίλη του. Ακούοντας τη φωνή της, μια φωνή αλλόκοτη, βραχνισμένη, άλλαγμα, σα σβυσμένη, κατάλαβε με ανησυχία, πώς ήταν αυτή.

— Τιτούς! Τιτούς! έσύ είσαι;

— Μ' έναν πήδο βρέθηκε κοντά της.

— Τί κατάφερες πάλι; Καινούργιο άτύχημα; Στραμπούλν

ξες και τάλλο σου πόδι;

Σα για να τον διαψεύσει, η Μαριέλλα σηκώθηκε και, ακουμπώντας απλά το μικρό της χέρι πάνω στο μανίκι του συντρόφου της:

— Τιτούς! Ικέτευσε. Πάρε με μαζί σου!

Και καθώς εκείνος, κατάπληκτος, δεν απαντούσε:

— Πάρε με στο σπίτι σου!

— Τί; Έκανε εκείνος τάχον-

τας καμένα. Μά μικρότά μου ή δила...

— Η Μαριέλλα κούνησε το κεφάλι της και πιάστηκε από αυτόν απελπισμένα:

— Δε' πρόκειται για τη δила των γονιών σου. Τιτούς! Δεν θα ήθελα να τους δω αυτή τη στιγμή, δεν θα ήθελα να δω κανένα στον κόσμο!

— Τότε; Έκανε εκείνος κούνητας τι να σκεφτεί:

— Να με πάς στο σπίτι το δικό σου, σ' αυτό που κάθεται ο δούλο δουλεύει στο εξαγαστάσιο. Θα ήθελα να ξεκουραστώ, γιατί είμαι πολύ κουρασμένη, ξέρεις, Τιτούς! Και πολύ δυστυχισμένη!

Αναστατωμένος με το γεγονός ότι η Μαριέλλα ζητούσε την προστασία του, γεγονός που του θυμίζει τις τρυφερές ώρες της παιδικής του ηλικίας όπου η Μαριέλλα δεν είχε ακόμα παρά αυτόν, αυτόν μοναχά, για να την καταλαβαίνει να την υπερασπίζεται και να την προστατεύει, κατά τη διάρκεια των παιχνιδιών τους, άγκάλιασε με μια αδελφική κίνηση τους λεπτούς ώμους που μια άγνωστη θλίψη συγκλόνιζε. Ήξερε πως ήταν περιττό να της κάνει εκείνη τη στιγμή ερωτήσεις.

— Έξάλλου, δεν ήθελε και πολύ να μάθει την αιτία αυτής της ασυνήθιστης παρακλήσεως.

Ενα πράμα ήξερε μονάχα: η Μαριέλλα ήταν εκεί, άκουμπώντας απάνω του. Σε μια στενωπώρια, που η αιτία της λίγο τον ενδιέφερε, η Μαριέλλα είχε σκεφτεί αυτόν, σ' αυτόν είχε τρέξει να ζητήσει προστασία και άσυλο, αυτό τον μοναχά για την ώρα, ήταν άρκετο για να γεμίσει την καρδιά του. "Όσο παράξενο κι' αν του φαινόταν αυτό που του ζητούσε: «Πάρε με σπίτι σου», δεν σκέφτηκε ο Τιτούς ν' αρνηθεί. Ποτέ δεν είχε φέρει αντίρρηση στις διαταγές και στα καπρίτσια της αγαπημένης του μικρής συντρόφου.

Κρατώντας την τρυφερά, με άπειρες προφυλάξεις, την ώδηγησε σ' ένα μικρό σπιτάκι στην άκρη του εργοστασίου. Στο κατώφλι του σπιτιού την άφησε, για να ξεκλειδώσει την πόρτα και ν' ανέβη το φως στο λίκνινγκ-ρούμ. Μόνο όταν στράφηκε προς αυτήν, και την είδε ν' ακουμπάει στο πλαίσιο της πόρτας, αντελήφθηκε σε τί κατάσταση βρισκόταν. Μ' έναν πήδο βρέθηκε κοντά της, την άγκάλιασε, την ακούμπησε πάνω στο στήθος του για να την τραβήξει στο ζεστό φως του σπιτιού.

— Μαριέλλα, γλυκό μου κορίτσι, τί συνέβη; Τί δράμα ξέσπασε πάνω στο κεφάλι σου; Μήπως ο Πάτι σου ή η Μανούν έπαθαν τίποτα;

Ρωτώντας την την είχε τραβήξει κοντά σε μια πολυθρόνα. Η Μαριέλλα απέβηκε να πει σ' αυτήν και, με ύφος χαμένο, απάντησε τις ερωτήσεις σπκλώνοντας ένα μικρό τρέμουλο χεράκι.

— Άφησε, Τιτούς, άφησε! Ικέτευσε. Θέλω να συνέλθω. Ήταν σα να με σκότωσαν. Μου φαίνεται πως δεν ζω πιά. Σκυμμένη μπροστά έστριβε τα χέρια της απελπισμένα και, έχοντας τα μάτια της στηλωμένα στο κενό, επανελάμβανε με ύφος αξιοθρόνητο:

— Κραώνω, Τιτούς! "Αν ήξερες πόσο κρυώνω!

— Ο Τιτούς έκανε γρήγορα μια ηλεκτρική σόμπα μοιωνάτι ή ατμόθερμα ήταν χλιαρή μέσα στο δωμάτιο, της έφερε ένα ποτήρι γάλα καυτό, κι' ύστερα άφου της έριξε πάνω στους ώμους της μια κουβέτα καυτή, κάθισε χαιώ στα πόδια της, όπως ένα πιστό ακυλιά περιμένει το χέρι ή τη γυλιά από το χέρι που αγαπάει.

— Τιτούς, μουρμούρισε επί- τέλους η Μαριέλλα, θα με κρατήσεις εδώ κοντά σου!

— Μά ναί, είπε εκείνος, όσο θελήσεις, μικρούλα μου, δεν θα φύγωμα παρά όταν θα έχεις ζεσταθεί και θα έχεις συνέλθει. Δε θα θέλεις να ειδοποιήσω σπιτί σου;...

— "Οχι, έφώναξε η Μαριέλλα, όχι, προπαντός αυτό! Μην τους πής τίποτα! Μά κράτησέ με, Τιτούς! Κράτησέ με αυτό το βράδυ, αυτή τη νύχτα! Δεν θέλω, δεν θέλω να γυρίσω στο σπίτι... να τους ξαναδώ.

— Εκπληκτικός, σχεδόν τρομαγμένος, απομακρύνε με τη δία τα μικρά χέρια με τα οποία η Μαριέλλα είχε σκεπάσει ξαφνικά τα μάτια της και τότε εκείνη είδε απέναντί της ένα πρόσωπο που δεν γνώριζε, ένα πρόσωπο ενός φιλόποπτου, ενός ζηλιάρη ανθρώπου.

— Α, για άκουσε, μικρούλα μου, θέλω να σε βοηθήσω, μά πρέπει να μου πής περί τίνος πρόκειται. Να μου εξηγήσεις γιατί θέλεις ν' αποσύγεις τον πατέρα σου και τη μητέρα σου. Είναι... είναι, λέγε... εξαιτίας αυτού του ανθρώπου... αυτόν είδες πριν από λίγη ώρα... ή συναντήσι σου μαζί του σ' έφερε σ' αυτήν την κατάσταση;

— Ποιον άνθρωπο; αναφώνησε εκπληκτική η Μαριέλλα.

— Απαντώντας στη ζηλότυπη ανησυχία του, ο Τιτούς πέταξε:

— Τον "Αξελ, φυσικά.

Μια σύσπασε στραβωσε το στόμα της Μαριέλλας.

— Τον "Αξελ, μά είσαι τρελός; "Ο καυμένος ο "Αξελ είναι τόσο μακριά απ' όλ' αυτό, τόσο ξένος σ' αυτό το δράμα!

— Ο Τιτούς έδγαλε έναν ανα- στεναγμό ανακουφισέως.

— Λοιπόν; είπε πιάνοντάς της τα χέρια στον καρπό με τέτοιο ύφος ύποταγής, που η Μαριέλλα κατάλαβε πως αν υπήρχε ένας άνθρωπος στον οποίο μπορούσε ν' ανοίξει την καρδιά της, ο άνθρωπος αυτός ήταν ο Τιτούς, κι' ότι αυτό θα της έφερε ανακούφιση.

— "Οχι, δεν είδα τον "Αξελ σήμερα, αναστέναξε, ο "Αξελ έφυγε... είναι... δεν ξέρω πού, σπιτί του. Αυτόν πού είδα πριν από λίγο ήταν ο για- τρός.

Κι' όμως δεν είχε ύφος κα- λό αυτός ο γιατρός με τα 3- λασπρά μεταξένια μαλλιά. "Η Μαριέλλα του είχε πεί σπιτί του εκείνη την ημέρα ένα κα- λούρι που είχε κόκκινα στα- ρας τους από τα κλήματά τους.

— "Οχι, δεν είχε ύφος κακό και δεν μπορούσε να ήταν κα- λός, καθώς έφερε η Μαριέλλα τα γεγονότα εκείνης της ημέ- ρας, με ύφος τρελλής. Δε μπο- ρούσε να ήταν κακός αυτός ο τόσο καλός!

Δεν θυμόταν πιά ακριβώς πώς αυτό είχε άρχισει. Άφου

είπε μερικά πράγματα για τον καιρό, ο γιατρός Τόν ήθελε εξα- στικά στο θέμα που τον απο- σχολούσε.

— Τώρα, παιδί μου, συνήλ- θες εντελώς. Αυτό το κοινό ά- τυχημα δεν βάπτισε, γενικά, ν' αφήσει κανένα ίχνος στη ζωή σου. Και όμως, προσπαθώ- νουσαι, έχω λόγους να πιστεύω ότι θα την αναστατώσεις.

— Η Μαριέλλα κοκκίνισε και κυττάζοντας τον ανήσυχα, του είπε:

— Γιατρέ, δεν καταλαβαίνω.

— Η ζωή σου θ' αλλάξει εν- τελώς. Κι' αυτό γιατί στραμ- πούληδες το πόδι σου στην αμ- μούδιά, γιατί ένας περαστικός σ' έφερε στο γέρο γιατρό Του-

νιέ και γιατί αυτός είδε στο λαιμό σου μια μεντάγια.

— Αποσβολωμένη, άφωνη, η Μαριέλλα σηκώθηκε από την πολυθρόνα της και στάθηκε ά- περαντί του, ακίνητη, μαζεμένη.

— Ο γιατρός την πλησίασε κι' έδειξε με το δαχτυλό του ένα χρυσό κόσμημα που κρεμό- ταν στο μεγάλο ντεκολτέ της νεας.

— Αυτή τη μεντάγια, είπα, την κυττάζεις ποτέ, παιδί μου;

Τάχυντας δλο και περισσό- τερο χαμένα, η Μαριέλλα μου- ρούρισε σιγά:

— Μά... ναί, γιατρέ.

— Είμαι βέβαιος πως όχι, εξακολούθησε εκείνος με περισ- σότερη γλυκύτητα, δεν κυττάει

ΣΠΙΤΙ ΚΑΘΑΡΟ - ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΑ

HOOVER

Το μόνο πλυντήριο που δεν φθείρει τα ρούχα (ειδική πατέντα HOOVER) πλένει γρήγορα (σε 2 ή 4 λεπτά 3 κιλά ρούχα), απο- λά τέλεια και βράζει το νερό εντός του καδού.

Σιδερώνει δι' ατμού
Υγραίνει ενώ σιδερώνει
Σιδερώνει επίσης στεγνά.

Η μοναδική σκούπα στον κόσμο με τρεις αποτε- λεσματικές ενέργειες: ΚΤΥΠΑ - ΣΚΟΥΠΙΖΕΙ - ΑΠΟΡΡΟΦΑ (ειδική πατέντα HOOVER)

Παρκετάρει καλύτερα και ευκολότερα πατώματα και έπιπλα χάρις στις δύο θούρ- τες που περιστρέφονται αντιθέτως.

Τα προϊόντα που επεβλήθησαν εις όλον τον Κόσμον

HOOVER
Χαρούμενο Σπίτι

B. & K. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ
ΧΡ. ΛΑΔΑ 13α - ΤΗΛ. 26.747
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΣΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

καί, αν ήθελε, ποτέ καλὰ αὐτὸ ποὺ γνωρίζει πολὺ. Ἀπὸ τότε, παι- δί μου, τὴν ἔχεις αὐτὴ τὴ μεν- τάγια;

— Ἀπὸ τότε πού γεννήθη- κα, νομίζω.

— Η Μαριέλλα παραξενεύτηκε με τὴν δεδομένη με τὴν ἀ- ποία ὁ γιατρός παρατήρησε:

— "Οχι! "Οχι ἀπὸ τότε πού γεννήθηκες, ἀλλὰ λίγον καιρό μετὰ.

— "Ομολογῶ, γιατρέ, ὅτι...

— Εἶσαι καταπληκτικὴ, μι- κρούλα μου; Ἀναρωτιέσαι πῶς μπορῶ νὰ τὸ ξέρω, μά ξέρω τόσα πράγματα γιὰ σένα!

Πολὺ περισσότερα ἀπ' ὅσα ξέ- ρεις ἐσύ ἡ ἴδια καὶ ἀπ' ὅσα ξέρουν ὁ καλὸς κύριος Καντι- ράν καὶ ἡ γυναίκα του!

Κατὶ τὸ μυστηριώδες καὶ τὸ καταθλιπτικὸ πλανιόταν μέσα στὸ δωμάτιο, πού ἐναντίον του μάταια ἡ Μαριέλλα προσπα- θούσε ν' ἀμυνθῇ. Ἡ νέα εἶπε ἀδύναμα:

— Περισσότερα ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου.

Τότε εἶπαι, πού με ἤρεση φωνή, ὁ γιατρός διώχθηκε:

— Περισσότερα ἀπὸ ἐκεί- νους, πού νομίζεις γονεῖς σου, Μαριέλλα!

Ἡ μικρὴ παρέλυσε ἀπὸ τὴν κατάπληξί της. Ὡστόσο μέσα της κάτι ἐπαναστάτησε.

— Λέτε ψέματα, γιατρέ!

Ἡ Μανούν καὶ ὁ Πάτι εἶναι οἱ γονεῖς μου! Οἱ πραγματικοὶ γονεῖς μου! Αὐτοὺς πού ἀγα- πῶ καὶ πού ἀγαποῦμαι πάν- τα! Εἶναι ὁ μπαμπὰς μου!

Εἶναι ἡ μαμά μου! Σὰς ἀπα- γορεύω νὰ λέτε τὸ ἀντίθετο.

Δάκρυα ἀνέβαιναν στὰ μά-τια της, λυγμοὶ στὴ φωνή της.

Ἐκανε μιὰ προσπάθεια γιὰ νὰ τὰ καταπνίξῃ καὶ, πῶς ἤρεση!

— Αὐτὸ πού εἶπατε εἶναι ἡ- ξεωφρενικὸ κι' ἀναρωτιέμαι τί εἶναι ἐκεῖνο πού σὰς ὤθησε νὰ προσέρετε τέτοια λόγια;

Μιὰ ἀπέρωντὴ λυπη ζωγρα- φίστηκε στὸ πρόσωπο τοῦ γε- ροῦ γιατροῦ. Μὲ φωνὴ γλυκεῖα, αὐτὴ πού ἐπαίρνε γιὰ τοὺς κοι- ταδικασμένους πελάτες του, μουρμούρισε:

— Μοῦ τὸ εἰήτησαν οἱ ἴδιοι οἱ θεοὶ γονεῖς σου, παιδί μου!

Ἡ Μαριέλλα ἔμεινε ἄφωνη, σχεδὸν χωρὶς βλεμμα, τόσο πολὺ εἶχαν χαλαμπεῖ οἱ διο- λήτες τῶν ματιῶν της. Τὰ γό- νατά της ἔτρεμαν, τὰ χεῖλιά της ἔτρεμαν, ὅλα σ' αὐτὴν ἐτρεμαν καὶ πρὸ παντὸς ἡ καρδιά της!

Μὲ δυσκολία ἀκούγε τὰ λόγια τῆς ἀποκαλύψεως:

... Πρὶν ἀπὸ εἰκοσι χρό- νια... γιατρός τότε σὲ μιὰν ἄλ- λη περιφέρειαν... παρακολούθη- σα τὸ δράμα πού ἀναστάτωσε μιὰν οικογένεια... εἶδα τὴν ἀ- πελπισία μιᾶς μητέρας!

Ἀνα- κοτεῦθηκα τόσο πολὺ σ' αὐτὴ τὴν τραγωδία πού δεν μπορού- σα νὰ ξεχάσω τίς λεπτομέρειες της. Ἐτσι, όταν εἶδα αὐτὴ τὴ μεντάγια στὸ λαιμό σου, όταν τὴν ἀναγνώρισα καὶ κατάλαβα πῶς ἦταν ἐκείνη πού φορούσε τὸ παιδί τὴ στιγμὴ τῆς ἐξαφα- νισέως του, δεν δίστασα καθό- λου. Ὡστόσο, χρειαζόταν με- γάλὴ φρόνησι. Δεν μπορούσα ν' ἀναστρώσω ἕνα σωρὸ ὑπό- λειψις. Ἀφού αὐτὸς ὁ νεὸς πού σ' ἔφερε σπιτί μου δεν ἤξερε τίποτα γιὰ σένα, δὲ σὲ γνό- ριζε, ἔπρεπε νὰ σὲ ξαναδῶ, νὰ γνωρίσω τὴν οικογένειά σου. Τους εἶδα, εἶναι πολὺ καλοὶ ἄνθρωποι, πού ἐδίστασαν μπρο- σὰ στὴν ἀναστάτωση πού θὰ ἔφερα στὴ ζωή τους.

Σώπωσε μιὰ στιγμὴ, ἔκανε μερικά βήματα στὸ δωμάτιο,

ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΚΙ' Η ΚΑΤΣΙΚΑ

ΙΝΔΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ

ΠΡΙΝ ΑΠΟ πολλά χρόνια, στη ζούγκλα του Ινδοσταν, έβασκε ένα κοπάδι κατσίκες.

Μία μέρα, καθώς όλες οι κατσίκες γύριζαν στο μαντρί, μία απ' αυτές, η πιο γρήγα, άποκαμμένη, θέλησε να ξεκουραστεί.

Άρχισε να νυχτώνει. Η κατσικά δεν ήξερε το δρόμο του γυρισμού κι' αποφάσισε να περάσει τη νύχτα σε μία σπηλιά.

Καθώς όμως έβαλε το κεφάλι της στο άνοιγμα της σπηλιάς έμεινε σαν πετρωμένη από το φόβο της. Μέσα στη σπηλιά ήταν ένα λιοντάρι. Γρήγορα όμως η κατσικά συνήλθε κι' άρχισε να σκέφτεται τι έπρεπε να κάνει.

«Αν το σκάσω, έλεγε από μέσα της, το λιοντάρι θα με πιάσει άμέσως. Αν δείξω όμως θάρρος κι' έμπνδα μπορεί να την γλυτώσω».

Πλησίασε λοιπόν το λιοντάρι χωρίς να δείξη καθόλου πώς φοβάται. Το λιοντάρι την κτύπησε πολλή ώρα, μη μπορώντας να εξηγήσει το θάρρος αυτής της παλαιοκατσίκας. Το λιοντάρι ήξερε ότι οι κατσίκες δεν είναι θαρραλέες και ότι κοιμιά από αυτές μέχρι τότε δεν είχε τολμησει να πλησιάσει το βασίλειά των ζώων.

Βλέποντάς το αυτό, το λιοντάρι άρχισε να σκέφτεται ότι είχε μπροστά του όχι μία ταπεινή κατσικά αλλά κάποιο σπουδαίο ζώο, που δεν είχε μεταδ.

μου φέρης δέκα λιοντάρια για να τα φάω μονοκοπανιάς κι' εσύ έρχεσαι μ' ένα μονάχα. Θά τιμωρηθής που δεν έξετέλεσες σωστά τις διαταγές μου!

Το λιοντάρι ακούγοντας αυτά τα λόγια νόμισε πως το τσακάλι το είχε προδώσει και χύθηκε πάνω του.

Στο μεταξύ η κατσικά βγήκε από τη σπηλιά και όπου φύγει - φύγει. Έτσι έγλυτώσε από τα νύχια του λιονταριού.

ΜΟΥΛΗ ΡΑΖ ΑΝΑΝΤ

— Ποιά είσαι; τη ρώτησε. — Είμαι η βασίλισσα των κατσικών, απάντησε εκείνη. Λατρεύω το βασίλειό Σίβα και του υποσχέθηκα να φάω πρὸς τιμή του εκατό τίγρεις, είκοσι πέντε έλέφαντες και δέκα λιοντάρια.

Ακούοντας αυτά τα λόγια το λιοντάρι τρόμαξε. Πίστεψε ότι η κατσικά είχε έρθει πραγματικά για να τον φάει. Αποφάσισε να φύγει άμέσως από τη σπηλιά λέγοντας ότι θα πήγαινε να κάνει μπάνιο στο ποτάμι.

Βγαίνοντας από τη σπηλιά το λιοντάρι συνάντησε το τσακάλι. Το τσακάλι βλέποντας το φόβο του βασιλιά των ζώων, το ρώτησε τι του συνέβαινε.

Το λιοντάρι του διηγήθηκε ότι είχε συναντήσει ένα αλλόκοτο ζώο, που έμοιαζε πολύ με κατσικά, μα δεν ήταν καθόλου φοβησιάρικο όπως είναι οι κατσίκες.

Το τσακάλι, που ήταν πολύ έξυπνο, κατάλαβε άμέσως ότι ατία του φόβου του λιονταριού ήταν απλώς γιατί μία κατσικά:

— Δεν έκανες καλά που την πίστεψες. Ήταν μία πραγματική κατσικά, φοβησιάρικα όπως όλες οι κατσίκες, είπε το τσακάλι προσπαθώντας να πείσει το λιοντάρι. Έκανε απλώς τη γενναία για να μη την αγγίξουν. Ήσυχασε. Πάμε μαζί στη σπηλιά σου για να τη φάμε, πρότεινε.

Το λιοντάρι πίστεψε το τσακάλι και γύρισαν μαζί στη σπηλιά. Όταν η κατσικά εξαισίδε το λιοντάρι, κατάλαβε πως ήταν έξ αιτίας του τσακαλιού που έρχόταν από πίσω του. Μα δεν έχασε την ψυχραιμία της. Προχώρησε και με ύψος υπερστυτικό ρώτησε το τσακάλι:

— Έτσι έκτελεις τις διαταγές μου; Σ' έστειλα να

ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΜΑΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ
Τα μέλη μιας προσκοπικής ομάδας, παίζοντας κάποιο παιχνίδι, έχουν όρισει σαν σημείο συναντήσεως ένα μέρος όπου υπάρχουν πέντε έλατα. Είναι αυτό το σημείο που παριστάνει η εικόνα: Απαντήστε άμέσως γιατί άρχίζει να χιονίζει και κάνει κούο.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ
Εάν πάρετε μία συλλαβή από

πό κάθε μία από τις παρακάτω λέξεις, σχηματίζεται το όνομα ενός άνδρος που έδωσε κατά τη Γαλλική Επανάσταση: Χωροφύλακας, δέλος, υποσπιστής, έλφά, γέρος.

ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟ

Αν βρείτε τι γράμμα αντιπροσωπεύει κάθε αριθμός, θα βρείτε και τις λέξεις που τον έξηγησά τους σας δίνουμε παρακάτω:

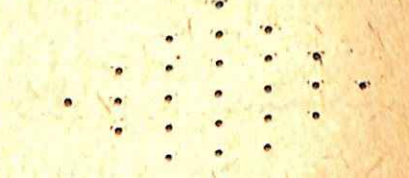
- 1) 1234564789045
- 2) 2365096864
- 3) 3983984
- 4) 465409745
- 5) 597798645
- 6) 686165345
- 7) 4845234
- 8) 798619
- 9) 846125
- 10) 93069
- 11) 08659
- 12) 4398
- 13) 523

1) Έπαγγελμα που έχει σχέση με το περιοδικό μας. 2) Το μισό της σφαίρας. 3) Περίοδος. 4) Από και πονάει η τσούμα. 5) Ποτάμι της Μ. Α. 6) Φυσικό φαινόμενο. 7) Δείχνει τα σύννορα. 8) Θαλασσινό. 9) Έλληνας συγγραφέας. 10) Ένδυμα κληοικών. 11) Ψάρι. 12) Όνομα τουρκοκίκο. 12) Υιός του Νάε.

ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΔΑ

Με τα αρχικά των λέξεων που είναι αντίθετες με αυτές που σας δίνουμε θα σχηματίσετε το όνομα μιας ήρωίδας της Έλληνικής Επανάστασης: Άσπρος, Πάντα, Ναι, Τώρα, Ολόκληρος, Λίγο, Άσχημος, Ξύπνημα, Πολύ, Άσθενής, Ήμερα Σήμερα.

ΡΟΜΒΟΣ

Τις ίδιες λέξεις να τις διαβάσετε και οριζοντίως και καθεώς. Σας δίνουμε τις σημασίες τους άρχίζοντας από πάνω ή από άριστερά: Σύμφωνο, Άρχαίος Θεός, Πόλις της Πελοποννήσου, Έλληνας ποιητής. Όλοι πρέπει να υποκαλύψουν αυτόν. Άντωνυμία. Σύμφωνο.

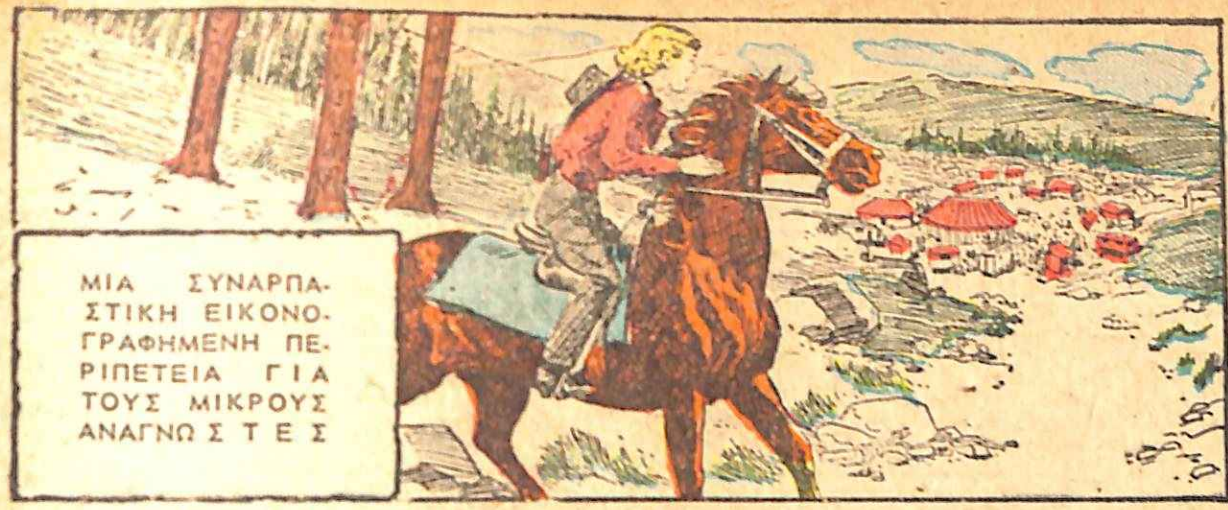
ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟ

Διαβάστε την ακόλουθη παροιμία από την οποία λείπουν τα σύμφωνα: α δ ε ζ η θ ι α κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

ΦΩΝΗΝΤΟΛΙΠΟ

Διαβάστε επίσης κι' αυτή την παροιμία, από την οποία όμως λείπουν τα φωνήεντα: μ λ ς κ ρ β κ ρ ς σ τ

Ποιος ζητάει βοήθεια; να κοιμηθεί όλες μήπως αυτή τη χώρα παγίδα, γιατί σ' νέναν να τα όλα μπορεί κάφωη άκούγεται πάλι: Έγω, εδώ...

ΜΙΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Από το ύψος του αλόγου της, η Τζην Γκραίη αντίκρουσε το Χάγκουντ.

Η ΚΟΥΡΣΑ ΤΟΥ ΘΕΡΙΑΜΒΟΥ

Τον Τη στιγμή που άρχίζει η ιστορία μας, η Τζην Γκραίη, ένα θαρραλέο και άποφασιστικό κορίτσι τσάβει καβάλα με τ' αλόγο της για το Χάγκουντ όπου πρόκειται να γίνει την επομένη το έτησιο κρόντεος της περιοχής. Η Τζην Γκραίη είναι μία υπέροχη καβαλάρισσα και θα πάρει μέρος στον άγώνα των γυναικών. Η Φλόγα, το αλόγο της, μαύρο και άτθισσο ζώο, που βγάει σπίρες από τα μάτια του, της δίνει πολλές έπιτυχίες. Θα νικήσει στον άγώνα και θα πάρει το πρώτο θραβείο. Και η Τζην Γκραίη θέλει να νικήσει. Μήνες ολόκληρους έχει γυμναστή, τρέχοντας με τη Φλόγα σε όλα τα θατά μονοπάτια των βουνών γύρω. Η Τζην και η Φλόγα είναι δυο φίλεσδες που συνεννοούνται θαυμάσια. Και τώρα, καθώς πλησιάζουν προς το Χάγκουντ, η Τζην χτυπάει έλαφρά με το χέρι το ζώο στο λαιμό και του λέει:

— Πρέπει, Φλόγα, να νικήσουμε αύριο. Και ή φοράδα, σά να καταλαβαίνει τα λόγια της κυρίας της, τινάζει το κεφάλι της και λέει ότι θα κάνει κάθε προσπάθεια για να ξεπεράσει τα άλλα αλόγα και να χαρίσει τη νίκη στη Τζην.

Είναι μία όμορφη μέρα. Καθώς ο δρόμος φτάνει σ' ένα διάσελο, η Τζην αντίκρούει από την άλλη μεριά κάτω το Χάγκουντ, όπου θα γίνουν οι άθλοι. Η καβαλάρισσα νοιάζεται τ' αλόγο της για να έλαφρο χτύπημα των ποδιών ράει σπειρούνια, που μπορούν να κάνουν τη Φλόγα να πονέσει. Κάποια στιγμή, ενώ προχωράει γρήγορα, άκούει από κάποιον βοήθεια! Βοήθεια!

Η Τζην τραβάει απότομα σ' αριστερά. Κι' εγώ για κεί πηγαινω. Και θα πάρω κι' εγώ μέρος στους άγώνες. Μα πού είναι το αλόγο σου;

Μου το πήραν αυτοί οι άνθρωποι. Ήταν ένα μαύρο άραιο αλόγο, ο Μέε. Πότε σου έπετέθηκαν; ρώτησε η Τζην.

Δεν είναι πολύ ώρα. Η Τζην άρχισε να συμπαθί τη μικρή Μεξικάνα. Πόσοι ήταν αυτοί που σου έπετέθηκαν;

Τέσσερις άντρες πούχαν έπικεφάλης τους τον Ζου Φερναντέλ, έναν άν έρχοό της οι κοινειές μου. Πώς σε λένε;

Μελίτα ντέλ...

Τράβηξαν πέρα από το γεφύρι!

Καίτοι η Τζην ήταν πολύ έξυπνη, δεν είχε καταλάβει ότι ο Μέε, ο μαύρος αλόγος, ήταν ο ίδιος που την είχε τραβήξει από το ποτάμι, τέσσερις άντρες που την έβλεπαν από το Μέε από τη Μελίτα! σκέφτηκε η Τζην.

Ταυτόχρονα είδε δυο από τους άντρες να διώχνουν το μαύρο αλόγο με φωνές και χειρονομίες πέρα από το γεφύρι.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχρ α.

ταλάβαινε τον πόνο της κοπέλας, γιατί ή ίδια είχε τόσο μεγάλη επίθυμία να πάρη μέρος στους γυναικίους ίππικούς άγώνες. Πόσο θα στενοχωριόταν αυτή αν της έπαφταν τη Φλόγα.

Έβαλε τη μικρή Μεξικάνα να καθίσει σε μία πέτρα για να ήσυχαι.

— Ήσυχασε πρώτα, της έιπε, για να δούμε τί μπορούμε να κάνουμε.

Κατόπι την έβαλε και της διηγήθηκε με κάθε λεπτομέρεια πως της έπετέθηκαν οι πέντε άντρες και πως της έκλεψαν το αλόγο.

— Πηγαινα ήσυχη, έιπε, η Μελίτα, όταν έαφνικά, είδα να προβάλλουν από τα πλάγια του δρόμου πέντε καβαλάραιοι με κατεβαμένα τα καπέλα τους βαθεία στο μέτωπό τους για να μην παραφαινεται το πρόσωπό τους και χωρίς να μω δώσουν καμμία εξήγησι μ' άρπαξαν και με πέταξαν από το αλόγο χαμό. Ύστερα πήραν τον Μέε από τα γκέμια και έγιναν κουρνιαχτός.

Κατόπι η Μελίτα περιέγραψε τους τέσσερις άντρες με όσες μπορούσε περισσότερες λεπτομέρειες και από όσο κατάρθωσε να τους δει μέσα στις λίγες στιγμές που έγινε η κλοπή του αλόγου.

— Κατά που τράβηξαν; ρώτησε η Τζην.

— Πέρασαν το γεφύρι. Άλλα έσύ τί πρόκειται να κάνουν; Η Τζην καβάλησε σ' τ' αλόγο της κι' ύστερα έιπε:

— Πάω να πάρω πίσω τον Μέε.

— Μην κάνεις ένα τέτοιο πράγμα, έιπε η Μελίτα. Αυτοί οι άνθρωποι είναι πολύ επικίνδυνοι. Μπορείς να πάθεις κακό. Μα ή Τζην ήταν μία θαρραλέα κοπέλλα, που κανέναν κίνδυνο δεν μπορούσε να τη σταματήσει όταν έπρόκειτο να κάνει μία καλή πράξη.

— Μη σε νοιάζει, Μελίτα, θά τα καταφέρω.

Η νεαρή Μεξικάνα προσπάθησε ακόμα να μεταπείσει την Τζην, αλλά ο κόπος ήταν μάταιος.

— Μην άνησυχείς για τη ζωή μου, έιπε η τελευταία. Δεν θά τα βάλω κατ' ευθείαν και άνοιχτά μαζί τους, αλλά θά κυτάρω να τους πάρω το αλόγο σου χωρίς να με καταλάβουν.

Και πριν προφτάσει να πη τίποτα η Μελίτα, η Τζην σπειρούνησε τη Φλόγα.

— Περιμένε με εδώ! της φώναξε. Δεν θ' άργήσω.

Κι' άπομακρύνθηκε καλπάζοντας στο στενό μονοπάτι. Δεν είχε τρέξει πολύ, όταν, έαφνικά, τράβηξε απότομα τα γκέμια του αλόγου της. Όχι σε μεγάλη απόσταση από κεί, είδε κοντά σ' ένα γεφύρι που καβαλούσε το ποτάμι, τέσσερις άντρες που μ' ένα μαύρο αλόγο.

— Α! αυτοί θα είναι οι κακοί άνθρωποι που έβλεπαν τον Μέε από τη Μελίτα! σκέφτηκε η Τζην.

Ταυτόχρονα είδε δυο από τους άντρες να διώχνουν το μαύρο αλόγο με φωνές και χειρονομίες πέρα από το γεφύρι.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχρ α.

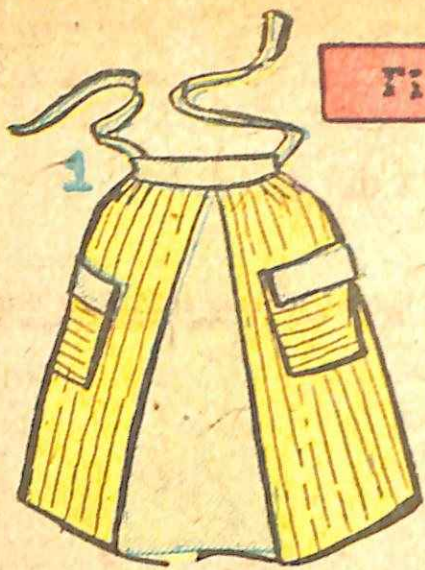
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΥΖΙΝΑ

Μερικές

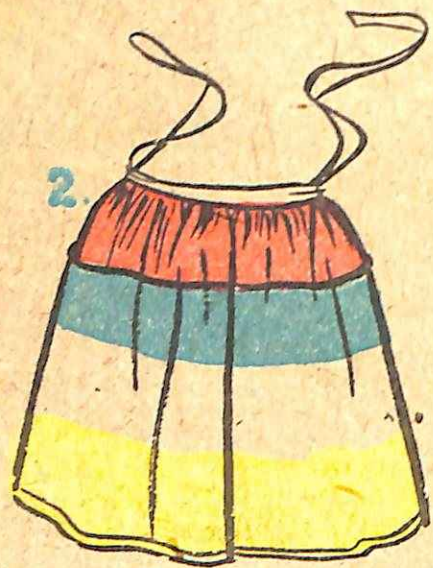
Και μιὰ ωραία ιδέα για ένα καλό δώρο

χαρούμενες νότες στο σπίτι!

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΓΓΥΡΙΣΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ

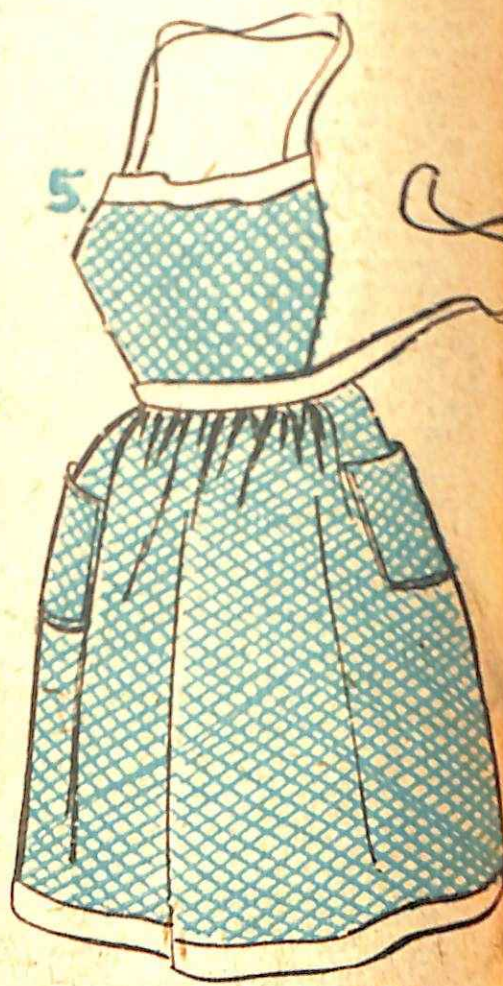
1 'Η ποδιά αυτή γίνεται από ριγέ και σκέτο. Οι ρίγες στις τσέπες είναι βαμμένες προς την αντίθετη κατεύθυνση. Καπάκια από το σκέτο ύφασμα.

2 Ποδιά έντυπωσιακή με λουρίδες από διάφορα ζωηρά χρώματα. Χωρίζεται σε δύο μεγάλες τσέπες, όπου μπορείτε να βάλετε σύνεργα νοικοκυριού κ.λ.π.

4 Ποδιά κουζίνας. 'Από φανταχτερό αλατζαδόκι με γαρνιτούρες και φραμπιλαδόκι από σκέτο. Διαλέξετε κανέναν συνδυασμό που να είναι άσυνήθιστος.

5 Ποδιά κουζίνας από μπλέ και ρο αλατζαδόκι. τσιτάκι ή ό,τι ρό άλλο έχετε. Γαρνίρεται με κορδέλες άλλου χρώματος. Μεγαλύτερη από την προηγούμενη, καλύπτει το σώμα περισσότερο.

6 Χαρούμενη ποδιά, μονόχρωμη. Μπορείτε να τη φοράτε π.χ. ρό σας, ώστε να σχηματίσει ευτυπώσεις το μικρό παιδί σας.

7 'Ανάλογη ποδιά, πολύ κατάλληλη επίσης για ν' ασχοληθείτε με τα μικρά σας παιδιά, αν έχετε. Δίνει μιὰ χαρούμενη νότα στο σπίτι όποτε τη βάλετε.

8 Σχέδιο ποδιάς για ριγέ ύφασμα. 'Ωραίοι συνδυασμοί μπορούν να γίνουν με τις ρίγες. Το είδος κάθε ποδιάς θα διαλέγετε σύμφωνα με την ηλικία σας.

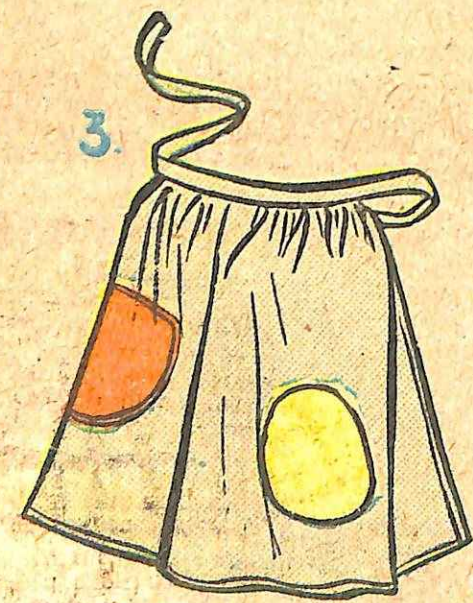
ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ

9 Χαριτωμένη μικρή ποδιά από λουλουδάτη οργάντζα. Μ' αυτήν μπορείτε να σεβδίρετε, κ.λ.π.

10 'Ανάλογη ποδιά από ραγιόν ταφταδόκι με νταντελίτσα. Παίρνοντας την ως βάση, μπορείτε να φτιάξετε και σεις μιὰ απ' ό,τι ύφασμα θέλετε.

3 'Η υπερμοντέρνα π.χ. αυτή ποδιά με τις δύο χρωματιστές ζούλες σε ζωηρή αντίθεση με το χρώμα του φόντου, δεν κάνει για μιὰ σοβαρή νοικοκυρά.

Η ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ εμφανίσι στο σπίτι είναι ένα από τα κύρια καθήκοντα κάθε πολιτισμένης νοικοκυράς. Δεν έρκει να έχετε μαγειρέψει να έχετε συγυρίσει, να κάνετε όλες τις δουλειές στην εντέλεια. Δεν επιτρέπεται να γυρίση ο άνδρας σας ή το παιδί σας και να σας βρουν άτημέλητη, άχτένιστη, με λεκιασμένο και βρώμικο φόρεμα. Φροντίστε να είσθε όπωσδήποτε χτενισμένη και να φοράτε πάντα την κατάλληλη ποδιά όταν εργάζεσθε. Οι ποδιές μιὰς μοντέρνας νοικοκυράς είναι χαρούμενες, έντυπωσιακές και διαθέτουν εύχρηστα έκείνον που σας βλέπει την ώρα της εργασίας. 'Η μοντέρνα νοικοκυρά μάλιστα διαθέτει πολλών ειδών ποδιές. Μι άλλη ποδιά θα σκουπίση, θα μαγειρέψει με άλλη θα σεβδίση το φαί στο τραπέζι. Οι ποδιές που βλέπετε μπορούν να γίνουν και από παλιά καλοκαιρινά σας φορέματα ή από διάφορα φτηνά ύφασματα. Πρέπει μόνο να διαθέσετε λίγο καιρό και κόπο για να φτιάξετε κι' εσείς τις ποδιές που σας χρειάζονται. 'Αν έχετε μεγάλη κορούλα ή μικρή αδερφή στο σπίτι, βάλετε την να σας βοηθήση στην εκτέλεση. 'Ετσι θα μαθαίνει και το παιδί και θα διασκεδάση συγχρόνως. Οί ποδιές που βλέπετε είναι και μιὰ ωραία ιδέα για δώρο. Καστίζουν πολύ λίγο και κάνουν πολλή φιγούρα. Σίγουρα θα ευχαριστήσετε μιὰ φίλη ή μιὰ συγγενή σας. 'Αν μάλιστα σας έτοιμη μιὰ ωραία χαρούμενη ποδιά. Σε μιὰ νεονυμειφάνιστε ένα πρώτης τάξεως δωράκι. Σε τις ώρες χαφιδωμένη στον άνδρα της, να είσθε βεβαία ότι θα κάνει ιδιαιτέρως πολύτιμο το δωράκι που θα

• Οι δυο ποδιές που βλέπετε φορεμένες στα σκιτσάκια γίνονται από σκέτο ύφασμα και γαρνίζονται ή μιν μία με καρδεάκι βαμμένο λοξά, ή δέ άλλη με κορδέλες χρωματιστές ή ύφασμα με πολύ φαρδιές ρίγες.

ΑΛΕΚΤΟΡ

Τὰ γνωστότερα
ΑΡΟΜΑΤΑ

ΑΡΩΜΑΤΑ &
ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
από όλο τον κόσμο
—•—
MILTON

Καθημερινά
Παραλαβαί

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ
Lady Esther USA
ΚΥΡΕΝΑ - ΡΟΧΑΡΑ - ΜΕΥΚΑΡ

Stopette USA

ΘΑΥΜΑΣΙΟΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟΝ
Brylcreem
ΚΡΕΜΑ - ΦΙΞΑΤΕΡ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΕΝΑΠΛΟΣ

Σοφοκλέους 1
Τηλεφ. 32-928

CYCLOTEST

ΕΙΔΙΚΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ
ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΟΝ

ΛΕΞΙΣ τῆς ἐπι-
στήμης διὰ τὴν
διάγνωσιν τῶν

γονιμῶν καὶ
στείρων ἡμερῶν.
Ἀπλούστατ ἡ
καθ' ἡμέραν — 100000

ἀσφάλεια.
Ἐξαφανίζει
τὴν ἀμφιβολίαν

καὶ τοὺς ἐκνευ-
ρισμούς.
Καθιστᾷ τὸν

συζυγικὸν βίον
ἁρμονικὸν καὶ
εὐτυχῆ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΚΕΝ-
ΤΡΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

CYCLOTEST
ΕΙΔΙΚΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ
ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΟΝ

Ἡ τελευταία
λέξις τῆς ἐπι-
στήμης διὰ τὴν
διάγνωσιν τῶν
γονίμων καὶ
στελῶν ἡμερῶν.
Ἀπλουστάτῃ
χρήσις — 100ο)ο
ἀσφάλεια.
Ἐξαφανίζει
τὴν ἀμφιβολίαν
καὶ τοὺς ἐκνευ-
ρισμοὺς.
Καθιστᾷ τὸν
συζυγικὸν βίον
ἁρμονικὸν καὶ
εὐτυχῆ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΚΕΝ-
ΤΡΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ИРИА

64

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 29 Δεκεμβρίου - 11 Ιανουαρίου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς.

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Προσοχή στις εκδηλώσεις σας γιατί ο αυτοέλεγχος αυτές τις ημέρες είναι μειωμένος.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Απριλίου): Δεν πρέπει να νομίζετε ότι δημιουργούνται καινούργιες συνθήκες γιατί οι ενδείξεις είναι πλανητικές.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Απριλίου): Οι πρώτες μέρες του καινούργιου χρόνου δεν θα σας φανούν πολύ ευτυχισμένες μα κατόπι θα δοκιμάσετε μια χαρά.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Απριλίου): Πριν στείλετε ένα γράμμα, προτού αναλάβετε μια υποχρέωση, σκεφθείτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Απαραίτητη είναι λίγη υπομονή ακόμα, ιδίως στις 31 Δεκεμβρίου.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Τα ειλικρινή αισθήματα θα νικήσουν κάθε έχθρητητα απ' όπου κι αν προέρχεται.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Λίγη κούραση σωματική, μα περίφημο ήθικ που θα σας βοηθήσει να λύσετε ένα πρόβλημα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Τα καθυστερημένα πράγματα έχουν ελπίδες επιτυχίας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Μη κάνετε πειράγματα, δεν θα σας θυγούν σε καλό.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Ιουνίου): Δεν αρκεί να είστε δραστήριοι, πρέπει να είστε και ρεαλιστές.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουλίου): Λίγο απογοητευτικό δεκαπενθήμερο, παρά το γιορταστικό περιβάλλον. Έξωτερική διασκόμηση χωρίς εσωτερική ανταπόκριση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουλίου): Τα αισθήματα ενοούνται αυτό το δεκαπενθήμερο, μα δεν πρέπει να ξανοιχτήτε πολύ.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ιουλίου): Διατηρήστε πάντοτε όσο μπορείτε τον έλεγχο των αντιδράσεών σας. Αποφύγετε άπερισκεψίες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Τα προγνωστικά πολύ καλά, μα ένας θυμός ή μία αυθόρμητη εκδήλωση μπορεί να χαλάσει τα πάντα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): Μια καλή ιδέα μπορεί να σας δγαλή από μια δύσκολη θέση.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αυγούστου): Ο καινούργιος χρόνος δημιουργεί καινούργιες προοπτικές.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Η δραστηριότητα μπορεί να κατανικήσει μια δυσκολία, να προκαλέσει την έκτιμψη του περιβάλλοντος.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Αναπάντεχες δυσκολίες που μπορεί να επιδεινώσουν την ανυπομονησία.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΒΡΑΔΥΝΑ

συμπληρώματα

Κώστετε κάτω από τη ζώνη.

3 Τη σάρπα αυτή την αφήνετε ελεύθερη ή την περνάτε κάτω από τη ζώνη; Γίνεται από ζέσευ ή λεπτό μάλλινο και κεντιέται με διάφορες πέρες.

4 Μπολερό ντραπέ πολύ πρακτικό. Από σατέν, βελούδο ή ζέσευ.

1 Σάρπα — έτολ κλασσικού τύπου. Από διπλό βελούδο ή ντυμπλαρισμένο με σατέν. Γίνεται και από ζέρεσέυ σε δυο χρώματα ή μονόχρωμο.

2 Σάρπα πρωτότυπη από το ύψος του φορέματος. Αλλάζει έντελως την όψη ενός σκέτου φορέματος και εμφανίζει ένα νέο μοντέλο. Η μία άκρη γαζωτή για να παρύνει από μέσα ή ζώνη. Τη μακρυνά έχετε, αν θέλετε, να τη μακρυνά.

Χαρούμενες Χορτές

ΑΛΦΑ

Με Δωρα ΑΠΟ ΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Αφού ΤΣΙΤΣΟΠΟΙΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ • ΕΡΜΟΥ

Η ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΛΤΣΩΝ NYLON, PERLON ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΔΩΡΑ

ΤΗΣ "ΖΙΝΝΙΑ"

Εύπρόσδεκτα από κάθε γυναίκα... Μιά σειρά τών φημισμένων προϊόντων "ΖΙΝΝΙΑ",
ΠΟΥΔΡΑ - ΚΡΕΜΑ - ΚΡΑΓΙΟΝ
ΓΑΛΑ ΜΕΪΚ - ΑΠ Κ.Λ.Π.

- ★ Μία πλαστική κασσετίνα με 3 σαπουνάκια "ΖΙΝΝΙΑ", τουαλέττας.
- ★ Τά περίφημα άρώματα "ΖΙΝΝΙΑ", σέ πλαστικά κυτία και δήκες Νάυλον.
- ★ Οί έκλεκτές Λοσιόν "ΖΙΝΝΙΑ", σέ ώραία φιαλίδια τών 100 και 250 γραμ.
- ★ Μία πολυτελής πλαστική κασσετίνα με τά περίφημα καλλυντικά "ΖΙΝΝΙΑ",

ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

"Γνώμη,"

Linnia